

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2019/2033 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2019

privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Cerințele prudențiale solide sunt parte integrantă din condițiile de reglementare în temeiul cărora instituțiile financiare furnizează servicii în interiorul Uniunii. Firmele de investiții intră, împreună cu instituțiile de credit, sub incidența Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ în ceea ce privește tratamentul și supravegherea prudențială, în timp ce autorizarea lor și alte cerințe organizatorice și de conduită sunt stabilite în Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾.
- (2) Regimurile prudențiale existente prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE se bazează în mare măsură pe versiunile succesive ale standardelor internaționale de reglementare stabilite pentru marile grupuri bancare de către Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară și abordează doar parțial riscurile specifice inerente diverselor activități desfășurate de un număr mare de firme de investiții. Vulnerabilitățile și riscurile specifice inerente respectivelor firme de investiții ar trebui, prin urmare, să fie abordate în mod expres prin intermediul unor mecanisme prudențiale adecvate și proporționale la nivelul Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 378, 19.10.2018, p. 5.

⁽²⁾ JO C 262, 25.7.2018, p. 35.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2019.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽⁶⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

- (3) Riscurile cu care se confruntă firmele de investiții și riscurile pe care le prezintă pentru clienții lor și, într-un context mai larg, pentru piețele pe care își desfășoară activitatea depind de natura și de volumul activităților lor, inclusiv în situația în care acționează: ca agenți pentru clienții lor, fără să fie parte la tranzacțiile rezultate, sau în situația în care încheie tranzacții pe cont propriu.
- (4) Prin aplicarea unor cerințe prudențiale solide ar trebui să se asigure că firmele de investiții sunt gestionate în mod ordonat și în interesul clienților lor. Cerințele respective ar trebui să țină cont de posibilitatea ca firmele de investiții și clienții lor să își asume riscuri excesive, precum și de diferitele grade de risc pe care și-l asumă și pe care îl prezintă firmele de investiții. În egală măsură, astfel de cerințe prudențiale ar trebui să vizeze evitarea impunerii unor sarcini administrative nejustificate firmelor de investiții.
- (5) Multe dintre cerințele prudențiale care decurg din cadrul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE sunt concepute astfel încât să abordeze riscurile comune cu care se confruntă instituțiile de credit. Prin urmare, cerințele existente sunt, în mare măsură, calibrate pentru a menține capacitatea de creditare a instituțiilor de credit de la un ciclu economic la altul și pentru a proteja deponenții și contribuabilii de o eventuală intrare în dificultate, și nu pentru a aborda totalitatea diverselor profiluri de risc ale firmelor de investiții. Firmele de investiții nu au portofolii mari de credite acordate persoanelor fizice și întreprinderilor și nu atrag depozite. Probabilitatea ca intrarea lor în dificultate să aibă un impact negativ asupra stabilității financiare globale este mai mică decât în cazul instituțiilor de credit. Riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă majoritatea firmelor de investiții diferă astfel în mod substanțial de riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă instituțiile de credit, iar aceste diferențe ar trebui să se reflecte clar în cadrul prudențial al Uniunii.
- (6) Cerințele prudențiale care vizează firmele de investiții în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE se bazează pe cele aplicabile instituțiilor de credit. Firmele de investiții în cazul cărora sfera de aplicare a autorizației este limitată la anumite servicii de investiții care nu sunt vizate de cadrul prudențial actual fac obiectul unui număr mare de exceptări de la aceste cerințe. Respectivul excepții recunosc faptul că firmele de investiții respective nu se confruntă cu riscuri de aceeași natură ca instituțiile de credit. Firmele de investiții care desfășoară activități vizate de cadrul prudențial actual și care implică tranzacționarea de instrumente financiare în mod limitat fac obiectul cerințelor corespunzătoare în materie de capital prevăzute de acest cadru, dar pot beneficia de exceptări în alte domenii, precum lichiditatea, expunerile mari și efectul de levier. Firmele de investiții în cazul cărora sfera de aplicare a autorizației nu face obiectul respectivelor limitări intră sub incidența aceluiași cerințe prudențiale ca și instituțiile de credit.
- (7) Tranzacțiile cu instrumente financiare, fie că sunt încheiate în scopul gestionării riscurilor, al acoperirii riscurilor sau al gestionării lichidității sau în scopul asumării unor poziții direcționale pe valoarea instrumentelor în timp, reprezintă o activitate pe care o pot desfășura atât instituțiile de credit, cât și firmele de investiții autorizate să tranzacționeze pe cont propriu și care face deja obiectul cadrului prudențial prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE. Pentru a se evita crearea unui mediu concurențial inechitabil, care ar putea conduce la arbitraj de reglementare între instituțiile de credit și firmele de investiții în acest domeniu, cerințele de fonduri proprii care rezultă din respectivele norme care abordează riscul ar trebui, prin urmare, să se aplice în continuare și firmelor de investiții respective. Expunerile firmelor de investiții respective față de contrapărțile lor în tranzacții specifice și cerințele de fonduri proprii corespunzătoare sunt, de asemenea, reglementate de norme și ar trebui, prin urmare, să continue să se aplice firmelor de investiții într-o manieră simplificată. În sfârșit, normele privind expunerile mari prevăzute în cadrul prudențial actual sunt relevante și în cazul în care expunerile din tranzacții ale respectivelor firme de investiții față de anumite contrapărți sunt deosebit de mari și generează astfel o sursă de risc excesiv de concentrată pentru o firmă de investiții din cauza stării de nerambursare a contrapărții. Prin urmare, ar trebui ca respectivele norme să continue să li se aplice firmelor de investiții într-un mod simplificat.
- (8) Diferențele dintre statele membre în ceea ce privește aplicarea cadrului prudențial existent pun în pericol condițiile de concurență echitabile pentru firmele de investiții din cadrul Uniunii. Respectivul diferențe rezultă din complexitatea generală a aplicării cadrului în cazul unor firme de investiții diferite, în funcție de serviciile pe care le furnizează acestea, atunci când unele autorități naționale adaptează sau simplifică aplicarea în legislația sau practica națională. Având în vedere faptul că în cadrul prudențial existent nu sunt abordate toate riscurile cu care se confruntă și pe care le prezintă anumite tipuri de firme de investiții, în unele state membre au fost aplicate majorări de capital importante pentru anumite firme de investiții. Pentru a se asigura armonizarea supravegherii prudențiale a firmelor de investiții din întreaga Uniune ar trebui instituite dispoziții uniforme care să abordeze aceste riscuri.

- (9) Prin urmare, este necesar un regim prudențial special pentru firmele de investiții care, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare cu alți actori financiari și economici, nu sunt sistemice. În schimb, firmele de investiții sistemice ar trebui să facă în continuare obiectul cadrului prudențial existent prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE. Respectivul firme de investiții sunt o subclasă a firmelor de investiții cărora li se aplică în prezent cadrul prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE și care nu beneficiază de exceptări specifice de la niciuna dintre cerințele de principiu prevăzute în acest cadru. Cele mai mari și mai interconectate firme de investiții au modele de afaceri și profiluri de risc similare cu cele ale instituțiilor de credit semnificative. Ele furnizează servicii similare celor oferite de bănci și subscriu riscuri la o scară semnificativă. În plus, firmele de investiții sistemice sunt suficient de mari și au modele de afaceri și profiluri de risc care reprezintă o amenințare la fel de importantă pentru funcționarea stabilă și ordonată a piețelor financiare ca și instituțiile de credit mari. Prin urmare, este oportun ca firmele de investiții respective să rămână sub incidența normelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE.
- (10) Regimul prudențial specific pentru firmele de investiții care, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare cu alți actori financiari și economici, nu sunt considerate sistemice ar trebui să abordeze practicile comerciale specifice ale diferitelor tipuri de firme de investiții. Firmele de investiții cu cel mai mare potențial de a genera riscuri pentru clienți, piețe sau funcționarea ordonată a firmelor de investiții înseși ar trebui, în special, să facă obiectul unor cerințe prudențiale clare și eficiente, adaptate la aceste riscuri specifice. Aceste cerințe prudențiale ar trebui să fie calibrate în așa fel încât să fie proporționale cu tipul de firmă de investiții, cu interesele clienților tipului respectiv de firmă de investiții și cu promovarea funcționării armonioase și ordonate a piețelor pe care își desfășoară activitatea acest tip de firmă de investiții. Cerințele ar trebui să atenueze domeniile de risc identificate și să contribuie la asigurarea posibilității ca firmele de investiții, în cazul în care intră în dificultate, să fie lichidate într-o manieră ordonată, perturbând cât mai puțin posibil stabilitatea piețelor financiare.
- (11) Regimul instituit prin prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor care revin formatorilor de piață desemnați din locurile de tranzacționare în temeiul Directivei 2014/65/UE de a furniza cotații și de a fi prezenți pe piață în mod continuu.
- (12) Regimul prudențial pentru firmele de investiții care, date fiind dimensiunea și gradul lor de interconectare cu alți actori financiari și economici, nu sunt considerate sistemice ar trebui să se aplice fiecărei firme de investiții la nivel individual. Cu toate acestea, pentru a facilita aplicarea cerințelor prudențiale pentru firmele de investiții din Uniune care fac parte din grupuri bancare, pentru a evita perturbarea anumitor modele de afaceri ale căror riscuri sunt deja acoperite de aplicarea normelor prudențiale, firmele de investiții ar trebui să fie autorizate să aplice cerințele din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din Directiva 2013/36/UE, după caz, sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, cu condiția ca decizia lor de a acționa astfel să nu fie determinată de obiective legate de arbitrajul de reglementare. În plus, având în vedere faptul că riscurile suportate de firmele de investiții mici și neinterconectate sunt, în cea mai mare parte, limitate, aceste firme ar trebui să fie autorizate să beneficieze de o exceptare de la cerințele prudențiale specifice prevăzute pentru firmele de investiții în cazul în care fac parte dintr-un grup bancar sau dintr-un grup de firme de investiții cu sediul în același stat membru și care face obiectul supravegherii consolidate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE sau în temeiul prezentului regulament și al Directivei (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (*) după caz, în același stat membru, întrucât respectivele cadre prudențiale ar trebui să acopere riscurile respective în aceste cazuri. Pentru a reflecta tratamentul existent al grupurilor de firme de investiții în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE, în cazul grupurilor formate numai din firme de investiții sau în cazul în care consolidarea în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 nu se aplică, întreprinderea-mamă a acestor grupuri ar trebui să aibă obligația de a respecta cerințele prezentului regulament pe baza situației consolidate a grupului. Alternativ, în locul consolidării prudențiale, în cazul în care astfel de grupuri de firme de investiții reflectă structuri și profiluri de risc mai simple, autoritățile competente pot autoriza întreprinderea-mamă a grupului respectiv să dețină capital suficient pentru a sprijini valoarea contabilă a participațiilor sale la filiale. În cazul în care fac parte dintr-un grup de asigurare, firmele de investiții mici și neinterconectate ar trebui, de asemenea, să fie autorizate să beneficieze de exceptarea de la anumite cerințe de publicare a informațiilor.
- (13) Pentru ca firmele de investiții să se poată baza în continuare pe fondurile lor proprii existente în scopul de a respecta cerințele de fonduri proprii care li se aplică în temeiul cadrului prudențial specific pentru firmele de investiții, definiția și structura fondurilor proprii ar trebui aliniată la Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Aceasta include deduceri integrale din fondurile proprii, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, a unor elemente bilanțiere cum ar fi creanțele privind impozitul amânat și deținerile de instrumente de capital emise de alte entități din sectorul financiar. Totuși, firmele de investiții ar trebui să poată excepta de la deducere deținerile nesemnificative de instrumente de capital emise de entități din sectorul financiar dacă acestea sunt deținute în vederea tranzacționării, pentru a sprijini activitățile de formare a pieței respectivelor instrumente. Pentru a alinia structura

(*) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (a se vedea pagina 64 din prezentul Jurnal Oficial).

fondurilor proprii la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ratele corespunzătoare ale tipurilor de fonduri proprii au fost reflectate în contextul prezentului regulament. Pentru a se asigura că cerințele sunt proporționale cu natura, sfera și complexitatea activităților firmelor de investiții și că sunt ușor accesibile pentru firmele de investiții în cadrul prezentului regulament, Comisia ar trebui să reexamineze caracterul adecvat al alinierii în continuare a definiției și a structurii fondurilor proprii la cele din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (14) Pentru a se asigura că firmele de investiții acționează întotdeauna pe baza nivelului de fonduri proprii necesar pentru autorizarea acestora, toate firmele de investiții ar trebui, în orice moment, să îndeplinească o cerință de capital minim permanent egală cu capitalul inițial necesar pentru acordarea autorizării de a presta serviciile de investiții relevante stabilite în conformitate cu Directiva (UE) 2019/2034.
- (15) Pentru a asigura o aplicare simplă a cerinței de fonduri proprii minime pentru firmele de investiții mici și neinterconectate, acestea ar trebui să dispună de fonduri proprii egale cu valoarea mai ridicată dintre cerința de capital minim permanent sau un sfert din cheltuielile lor generale fixe determinate pe baza activității lor în exercițiul anterior. Firmele de investiții mici și neinterconectate care preferă să dea dovadă de mai multă prudență și să evite efectele în cascadă disproporționate în caz de reclasificare nu ar trebui să fie descurajate să dețină fonduri proprii care depășesc cerințele prezentului regulament sau să aplice măsuri mai stricte decât cele prevăzute de prezentul regulament.
- (16) Pentru a ține seama de riscurile mai ridicate ale firmelor de investiții care nu intră în categoria firmelor mici și neinterconectate, cerința de fonduri proprii minime pentru aceste firme ar trebui să fie valoarea cea mai ridicată dintre cerința de capital minim permanent, un sfert din cheltuielile lor generale fixe din anul precedent sau suma cerințelor calculate pe baza setului de factori de risc adaptați firmelor de investiții („factorii K”), care stabilesc capitalul în funcție de riscurile din domeniile de activitate specifice firmelor de investiții.
- (17) Firmele de investiții ar trebui să fie considerate a fi mici și neinterconectate în sensul cerințelor prudențiale specifice pentru firmele de investiții în cazul în care nu prestează servicii de investiții care prezintă un grad ridicat de risc pentru clienți, piețe sau ele înseși și în cazul în care dimensiunea lor implică o mai mică probabilitate ca acestea să provoace efecte negative pentru clienți și piețe în cazul în care se materializează riscurile inerente activității lor sau în cazul în care acestea intră în dificultate. În consecință, firmele de investiții mici și neinterconectate ar trebui definite ca fiind cele care nu tranzacționează pe cont propriu și nu își asumă riscuri la tranzacționarea cu instrumente financiare, nu dețin active sau fonduri ale clienților, dețin active atât în administrare discreționară de portofolii, cât și prin mecanisme nediscreționare (de consultare) cu o valoare mai mică de 1,2 miliarde EUR, tratează ordine ale clienților în valoare de mai puțin de 100 de milioane EUR pe zi reprezentând ordinele clienților în tranzacții în numerar sau de mai puțin de 1 miliard EUR pe zi reprezentând ordinele clienților în tranzacții cu instrumente financiare derivate și au un bilanț mai mic de 100 de milioane EUR, inclusiv elemente extrabilanțiere și veniturile brute anuale totale rezultate din prestarea serviciilor lor de investiții sunt de mai puțin de 30 de milioane EUR.
- (18) Pentru a evita arbitrajul de reglementare și pentru a reduce motivația firmelor de investiții de a-și restructura operațiunile pentru a evita depășirea pragurilor peste care nu se califică drept firme de investiții mici și neinterconectate, pragurile pentru activele administrate, ordinele clienților tratate, dimensiunea bilanțului și veniturile brute anuale totale ar trebui să se aplice cumulativ pentru toate firmele de investiții care fac parte din același grup. Celelalte condiții, și anume dacă o firmă de investiții deține fonduri ale clienților, administrează sau protejează active ale clienților ori tranzacționează instrumente financiare și își asumă un risc de piață sau de contraparte, sunt binare și nu permit o astfel de restructurare; prin urmare, ar trebui analizate de la caz la caz. Pentru a ține seama de evoluția modelelor de afaceri și de riscurile pe care acestea le antrenează în mod continuu, condițiile și pragurile respective ar trebui evaluate la sfârșitul fiecărei zile, cu excepția criteriului privind deținerea unor fonduri ale clienților, care ar trebui evaluat intrazilnic, și al celor privind dimensiunea bilanțului și veniturile brute anuale totale, care ar trebui evaluate în funcție de situația firmei de investiții la sfârșitul exercițiului financiar precedent.
- (19) O firmă de investiții care depășește pragurile de reglementare sau nu îndeplinește celelalte condiții nu ar trebui să fie considerată a fi mică și neinterconectată și ar trebui să facă obiectul cerințelor pentru alte firme de investiții, sub rezerva dispozițiilor tranzitorii specifice prevăzute în prezentul regulament. Acest lucru ar trebui să încurajeze firmele de investiții să își planifice activitățile astfel încât să se califice clar drept firme de investiții mici și neinterconectate. Pentru ca o firmă de investiții care nu îndeplinește cerințele pentru a fi considerată mică și neinterconectată să beneficieze de un astfel de tratament, ar trebui prevăzută o fază de monitorizare în timpul căreia să se verifice dacă firma de investiții respectivă îndeplinește condițiile și se menține sub pragurile relevante timp de cel puțin șase luni consecutive.

- (20) Toate firmele de investiții ar trebui să își calculeze cerința de fonduri proprii în raport cu un set de factori K ce reflectă riscul pentru client (*Risk-To-Client* – „RtC”), riscul pentru piață (*Risk-to-Market* – „RTM”) și riscul pentru firmă (*Risk-to-Firm* – „RTF”). Factorii K aferenți RtC reflectă activele administrate pentru clienți și serviciile de consultanță permanente (K-AUM), fondurile clienților deținute (K-CMH), activele protejate și administrate (K-ASA) și ordinele clienților tratate (K-COH).
- (21) Factorul K aferent RtM reflectă riscul de poziție netă (K-NPR) în conformitate cu dispozițiile privind riscul de piață din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau, în cazul în care autoritatea competentă permite acest lucru pentru anumite tipuri de firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu prin membri compensatori, pe baza marjei totale cerute de membrul compensator al unei firme de investiții (K-CMG). Firmele de investiții ar trebui să aibă opțiunea de a aplica simultan K-NPR și K-CMG pe bază de portofoliu.
- (22) Factorii K aferenți RtF reflectă expunerea unei firme de investiții față de starea de nerambursare a contrapărților lor de tranzacționare (K-TCD) în conformitate cu dispozițiile simplificate pentru riscul de credit al contrapărții pe baza Regulamentului (UE) nr. 575/2013, riscul de concentrare existent la nivelul expunerilor mari ale unei firme de investiții față de contrapărți specifice pe baza dispozițiilor din regulamentul menționat care se aplică expunerilor mari din portofoliul de tranzacționare (K-CON) și riscurile operaționale din fluxul zilnic de tranzacționare al unei firme de investiții (K-DTF).
- (23) Cerința generală de fonduri proprii calculată pe baza factorilor K este suma cerințelor calculate pe baza factorilor K aferenți RtC, RtM și RtF. K-AUM, K-ASA, K-CMH, K-COH și K-DTF se referă la volumul activității reflectat de fiecare factor K. Volumele pentru K-CMH, K-ASA și K-DTF se calculează pe baza unei medii mobile a ultimelor nouă luni. Volumul pentru K-COH se calculează pe baza unei medii mobile a ultimelor șase luni, iar pentru K-AUM, pe baza ultimelor 15 luni. Volumele se înmulțesc cu coeficienții corespunzători prevăzuți în prezentul regulament pentru a determina cerința de fonduri proprii. Cerințele de fonduri proprii pentru K-NPR rezultă din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, iar cerințele de fonduri proprii pentru K-CON și K-TCD utilizează o aplicare simplificată a cerințelor corespunzătoare din regulamentul menționat referitoare la tratamentul expunerilor mari în portofoliul de tranzacționare, respectiv al riscului de credit al contrapărții. Valoarea factorului K este zero în cazul în care o firmă de investiții nu desfășoară activitatea relevantă.
- (24) Factorii K aferenți RtC reprezintă substituenți care acoperă domeniile de activitate ale firmelor de investiții care, în cazul apariției unor probleme, pot în mod plauzibil să le cauzeze prejudicii clienților. K-AUM reflectă riscul de a cauza prejudicii clienților prin administrarea discreționară incorectă a portofoliilor clienților sau executarea deficitară și oferă reasigurare și beneficii pentru clienți în ceea ce privește continuitatea serviciilor permanente de administrare a portofoliilor și de consultanță de investiții. K-ASA reflectă riscul care decurge din protejarea și administrarea activelor clienților și garantează că firmele de investiții dețin capital proporțional cu valoarea acestor active, indiferent dacă activele figurează în bilanțul propriu sau în conturile unor părți terțe. K-CMH reflectă riscul de a cauza prejudicii în cazul în care o firmă de investiții deține fondurile clienților săi, luându-se în considerare dacă acestea figurează în bilanțul propriu sau în conturile unor părți terțe și o serie de măsuri în temeiul dreptului intern aplicabil prevăd că fondurile clienților sunt protejate în caz de faliment, insolvență sau intrare în procedura de rezoluție sau de administrare a firmei de investiții. K-CMH exclude fondurile clienților care sunt depuse într-un cont bancar (custode) în numele clientului însuși, în cazul în care firma de investiții are acces la fondurile clienților prin intermediul unui mandat acordat de o parte terță. K-COH reflectă riscul potențial pentru clienții unei firme de investiții care execută ordinele (în numele clientului, și nu în numele firmei de investiții înseși), de exemplu în cadrul serviciilor exclusiv de executare oferite clienților sau atunci când o firmă de investiții este parte a unui lanț pentru ordinele clienților.
- (25) Factorul K aferent RtM pentru firmele de investiții care tranzacționează pe cont propriu se bazează pe normele pentru riscul de piață corespunzător pozițiilor pe instrumente financiare, schimbul valutar și mărfuri, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Acest lucru permite firmelor de investiții să aleagă aplicarea abordării standardizate sau a abordării standardizate alternative în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 sau opțiunea de a utiliza modele interne, odată ce aceste ultime două abordări devin aplicabile instituțiilor de credit nu numai în scopul raportării, ci și în scopul cerințelor de fonduri proprii. Între timp, și cel puțin în cursul a cinci ani de la data aplicării prezentului regulament, firmele de investiții ar trebui să pună în aplicare cadrul de risc al pieței (abordarea standardizată sau, dacă este cazul, modelele interne) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cu scopul de

a-și calcula K-NPR. În cazul în care dispozițiile prevăzute în partea a treia titlul IV capitolele 1a și 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾, nu devin aplicabile instituțiilor de credit în scopul cerințelor de fonduri proprii, firmele de investiții ar trebui să continue să aplice cerințele prevăzute în partea a treia titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în scopul calculării K-NPR. În mod alternativ, cerința de fonduri proprii a firmelor de investiții care tranzacționează instrumente financiare cu poziții care fac obiectul compensării poate, sub rezerva aprobării de către autoritatea competentă și a anumitor condiții, să fie egală cu quantumul marjelor totale cerute de membrul compensator al acestora, înmulțit cu un factor multiplicator fix. Utilizarea K-CMG ar trebui să se bazeze în primul rând pe activitatea de tranzacționare a unei firme de investiții care intră în totalitate sau în mod substanțial în sfera de aplicare a acestei abordări. Cu toate acestea, autoritatea competentă a firmei de investiții poate autoriza, de asemenea, firma de investiții să utilizeze parțial abordarea K-CMG, cu condiția ca respectiva abordare să fie utilizată pentru toate pozițiile care fac obiectul compensării sau constituirii marjei și să se utilizeze una dintre cele trei metode alternative pentru K-NPR pentru portofoliile care nu fac obiectul compensării. Pentru a se asigura că cerințele sunt proporționale cu natura, sfera și complexitatea activităților firmelor de investiții și că sunt ușor accesibile pentru firmele de investiții în cadrul prezentului regulament, orice reexaminare care are loc ulterior în ceea ce privește aplicarea metodelor de calculare a factorilor K ar trebui să vizeze inclusiv caracterul adecvat al alinierii în continuare a calculului K-NPR la normele privind riscul de piață pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare în instrumente financiare, în valută și în mărfuri, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (26) Pentru firmele de investiții care tranzacționează pe cont propriu, factorii K pentru K-TCD și K-CON aferenți RfF constituie o aplicare simplificată a normelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cu privire la riscul de credit al contrapărții și, respectiv, la riscul asociat expunerilor mari. K-TCD reflectă riscul neîndeplinirii obligațiilor pe care le au față de o firmă de investiții contrapărțile la tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere (OTC), la tranzacțiile de răscumpărare, la operațiunile de dare sau luare cu împrumut de titluri sau mărfuri, la tranzacțiile cu termen lung de decontare, la tranzacțiile de creditare în marjă, la orice altă operațiune de finanțare prin instrumente financiare, precum și beneficiarii împrumuturilor acordate de firma de investiții pe o bază auxiliară ca parte a unui serviciu de investiții, acest factor fiind determinat prin înmulțirea valorii expunerilor, pe baza costului de înlocuire și a unei majorări pentru expunerea potențială viitoare, cu factori de risc bazați pe Regulamentul (UE) nr. 575/2013, reflectând efectele de atenuare ale unei compensări eficiente și ale schimbului de garanții reale. Pentru a alinia în continuare tratamentul riscului de credit al contrapărții la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ar trebui să se adauge, de asemenea, un factor multiplicator fix de 1,2 și un factor multiplicator pentru ajustarea evaluării creditului (CVA – *credit valuation adjustment*) pentru a reflecta valoarea de piață curentă a riscului de credit al contrapărții pentru firma de investiții în cadrul unor tranzacții specifice. K-CON reflectă riscul de concentrare în ceea ce privește contrapărțile din sectorul privat individuale sau extrem de conectate față de care firmele au expuneri ce depășesc 25 % din fondurile lor proprii sau praguri alternative specifice în ceea ce privește instituțiile de credit sau alte firme de investiții, prin aplicarea unei majorări de capital în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru expunerile în exces care depășesc respectivele limite. În cele din urmă, K-DTF reflectă riscurile operaționale pe care le presupune încheierea într-o singură zi de către o firmă de investiții, pe cont propriu sau pentru clienți în nume propriu, a unor volume mari de tranzacții ca urmare a inadecvării, inapținutudinei sau defectării unor procese, persoane sau sisteme interne sau ca urmare a unor evenimente externe, determinate pe baza valorii noționale a tranzacțiilor zilnice, ajustate pe durata până la scadența instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii pentru a limita creșterile cerințelor de fonduri proprii, în special în cazul contractelor pe termen scurt, în cazul cărora riscurile percepute ca fiind operaționale sunt mai mici.
- (27) Toate firmele de investiții ar trebui să își monitorizeze și să își controleze riscul de concentrare, inclusiv pentru clienții lor. Cu toate acestea, numai firmele de investiții care fac obiectul unei cerințe de fonduri proprii minime calculate pe baza factorilor K ar trebui să raporteze autorităților competente cu privire la riscurile lor de concentrare. Pentru firmele de investiții specializate în instrumente financiare derivate pe mărfuri sau în certificate de emisii ori instrumente financiare derivate pe acestea care au expuneri concentrate mari față de contrapărțile nefinanciare, limitele riscului de concentrare pot fi depășite fără să se aplice nicio cerință de capital suplimentar pe baza K-CON, atât timp cât expunerile sunt în scopuri comerciale, de trezorerie sau de gestionare a riscurilor.
- (28) Toate firmele de investiții ar trebui să dispună de proceduri interne pentru a-și monitoriza și a-și gestiona cerințele de lichiditate. Respectivul proceduri sunt destinate a contribui la asigurarea faptului că firmele de investiții pot funcționa în mod ordonat în timp, fără să trebuiască să rezerve lichidități special pentru perioadele de criză. În acest scop, toate firmele de investiții ar trebui să dețină în orice moment cel puțin o treime din cerința bazată pe cheltuielile lor generale fixe în active lichide. Cu toate acestea, autoritățile competente ar trebui să fie autorizate să excepteze firmele de investiții mici și neinterconectate de la respectiva cerință. Aceste active lichide ar trebui să fie

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).

de înaltă calitate și să fie aliniate la cele enumerate în Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei ⁽⁹⁾, precum și la marjele de ajustare care se aplică în cazul respectivelor active în temeiul respectivului regulament delegat. Pentru a se lua în considerare diferența dintre profilurile de lichiditate ale firmelor de investiții și cele ale instituțiilor de credit, lista activelor lichide adecvate ar trebui completată cu numerarul propriu negrevat, cu depozitele pe termen scurt ale firmei de investiții (care nu ar trebui să includă niciun fond al clienților și niciun instrument financiar aparținând clienților), precum și cu anumite instrumente financiare pentru care există o piață lichidă. În cazul în care nu sunt exceptate de la cerințele de lichiditate, firmele de investiții mici și neinterconectate, precum și firmele de investiții care nu sunt autorizate să desfășoare activități de tranzacționare sau de subscriere ar mai putea include ca active lichide elemente legate de creanțe comerciale și onorarii sau comisioane de primit în termen de 30 de zile, cu condiția ca acestea să nu depășească o treime din cerința de lichiditate minimă, să nu fie luate în considerare în contul cerințelor de lichiditate suplimentare impuse de autoritatea competentă și să facă obiectul unei marje de ajustare de 50 %. În circumstanțe excepționale, firmelor de investiții ar trebui să li se permită să scadă sub pragul obligatoriu prin monetizarea activelor lor lichide pentru a-și acoperi necesarul de lichiditate, cu condiția să notifice imediat autoritatea competentă. Toate garanțiile financiare furnizate clienților care pot duce la creșterea necesarului de lichiditate în cazul executării acestora ar trebui să reducă valoarea activelor lichide disponibile cu cel puțin 1,6 % din valoarea totală a garanțiilor respective. Pentru a se asigura că cerințele sunt proporționale cu natura, sfera și complexitatea activităților firmelor de investiții și că sunt ușor accesibile pentru firmele de investiții în cadrul prezentului regulament, ar trebui să aibă loc ulterior o reexaminare în ceea ce privește caracterul adecvat al activelor lichide care sunt eligibile pentru îndeplinirea cerinței de lichiditate minimă, inclusiv alinierea în continuare la cele enumerate în Regulamentul delegat (UE) 2015/61, împreună cu marjele de ajustare aplicabile acestor active în temeiul regulamentului delegat respectiv.

- (29) În completarea noului regim prudential ar trebui elaborat un cadru corespunzător de raportare în scopuri de reglementare care să fie proporțional și adaptat cu atenție la activitatea firmelor de investiții și la cerințele cadrului prudential. Cerințele de raportare pentru firmele de investiții ar trebui să vizeze nivelul și structura fondurilor lor proprii, cerințele lor de fonduri proprii, baza pentru calcularea cerințelor lor de fonduri proprii, profilul și dimensiunea activității lor în raport cu parametrii în funcție de care firmele de investiții sunt considerate a fi mici și neinterconectate, cerințele de lichiditate și conformitatea acestora cu dispozițiile privind riscul de concentrare. Firmele de investiții mici și neinterconectate ar trebui să fie exceptate de la obligația de raportare cu privire la riscul de concentrare și să aibă obligația de a raporta numai atunci când astfel de cerințe de lichiditate li se aplică. Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾ (ABE) ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza modelele detaliate și mecanismele de raportare în scopuri de reglementare și modelele pentru raportarea de fonduri proprii. Respectivul standarde ar trebui să fie proporționale cu amploarea și complexitatea diferitelor firme de investiții și ar trebui, în special, să țină cont de încadrarea firmelor de investiții în categoria firmelor mici și neinterconectate.
- (30) Pentru a asigura transparența pentru investitorii lor și, într-un context mai larg, pentru piețe, firmele de investiții care nu sunt considerate mici și neinterconectate ar trebui să își facă publice nivelurile de fonduri proprii, cerințele de fonduri proprii, mecanismele de guvernanță și politicile și practicile de remunerare. Firmele de investiții mici și neinterconectate nu ar trebui să facă obiectul unor cerințe referitoare la publicarea informațiilor, cu excepția cazului în care acestea emit instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, pentru a asigura transparența pentru investitorii în respectivele instrumente.
- (31) Firmele de investiții ar trebui să aplice politici de remunerare neutre din punctul de vedere al genului, în conformitate cu principiul prevăzut la articolul 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Ar trebui aduse unele clarificări în ceea ce privește publicarea informațiilor privind remunerarea. Cerințele de publicare a informațiilor privind remunerarea stabilite în prezentul regulament ar trebui să fie compatibile cu obiectivele normelor privind remunerarea, și anume să stabilească și să mențină, pentru categoriile de personal ale căror activități profesionale au un impact important asupra profilului de risc al firmelor de investiții, politici și practici de remunerare care să fie coerente cu o gestiune eficientă a riscurilor. Mai mult, firmele de investiții care beneficiază de o derogare de la anumite norme privind remunerarea ar trebui să aibă obligația de a publica informații privind o astfel de derogare.

⁽⁹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

- (32) Pentru a se facilita o tranziție lină a firmelor de investiții de la cerințele din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE la cerințele prevăzute în prezentul regulament și în Directiva (UE) 2019/2034, este adecvat să se prevadă măsuri tranzitorii corespunzătoare. În special, până la data la care se împlinesc cinci ani de la data aplicării prezentului regulament, firmele de investiții pentru care cerințele de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament ar fi mai mult decât dublul cerințelor lor de fonduri proprii în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE ar trebui să fie în măsură să atenueze efectele creșterilor potențiale prin limitarea cerinței de fonduri proprii la dublul cerinței de fonduri proprii relevante în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE.
- (33) Pentru a nu dezavantaja noile firme de investiții cu profiluri similare cu cele ale firmelor de investiții existente, firmele de investiții care nu au făcut niciodată obiectul cerințelor de fonduri proprii în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE ar trebui să fie în măsură să limiteze cerințele de fonduri proprii care li se aplică în temeiul prezentului regulament la dublul cerințelor bazate pe cheltuielile lor generale fixe până la data la care se împlinesc cinci ani de la data aplicării prezentului regulament.
- (34) De asemenea, firmele de investiții care au făcut obiectul doar al unor cerințe de capital inițial în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE și pentru care cerințele de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament ar fi mai mult decât duble față de situația lor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE ar trebui să fie în măsură să-și limiteze cerințele de fonduri proprii care li se aplică în temeiul prezentului regulament la dublul cerințelor lor de capital inițial în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE până la data la care se împlinesc cinci ani de la data aplicării prezentului regulament, cu excepția firmelor locale menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876, care ar trebui să facă obiectul unei cerințe specifice tranzitorii de fonduri proprii care să reflecte nivelul lor mai ridicat de risc. În ceea ce privește proporționalitatea, ar trebui prevăzute, de asemenea, cerințe specifice tranzitorii de fonduri proprii pentru firmele de investiții mai mici și pentru cele care oferă o gamă limitată de servicii de investiții, în cazul în care acestea nu ar beneficia de o limitare a cerințelor de fonduri proprii în temeiul prezentului regulament la dublul cerințelor lor de capital inițial în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/630 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, și al Directivei 2013/36/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, însă cerința obligatorie de fonduri proprii care li se aplică în temeiul prezentului regulament ar crește în comparație cu situația lor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/630.
- (35) Aceste măsuri tranzitorii ar trebui, după caz, să fie disponibile și în cazul firmelor de investiții menționate la articolul 498 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care exceptează respectivele firme de investiții de cerințele de fonduri proprii în temeiul respectivului regulament, întrucât cerințele de capital inițial aplicabile firmelor de investiții în cauză depind de serviciile sau activitățile de investiții pe care le furnizează. Până la data la care se împlinesc cinci ani de la data aplicării prezentului regulament, cerințele de fonduri proprii prevăzute în temeiul dispozițiilor tranzitorii cuprinse în prezentul regulament ar trebui calculate având în vedere respectivele niveluri aplicabile.
- (36) Până la data la care se împlinesc cinci ani de la data aplicării prezentului regulament sau până la data aplicării modificărilor adoptate la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la Directiva 2013/36/UE în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în temeiul părții a treia titlul IV capitolele 1a și 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876, oricare dintre aceste date intervine mai târziu, firmele de investiții care fac obiectul dispozițiilor corespunzătoare din prezentul regulament ar trebui să continue să își calculeze cerințele de fonduri proprii pentru portofoliul de tranzacționare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/630.
- (37) Cele mai mari firme de investiții care furnizează servicii esențiale pentru piața angro și servicii bancare de investiții (tranzacționarea pe cont propriu de instrumente financiare, subscrierea de instrumente financiare sau plasarea de instrumente financiare cu angajament ferm) au modele de afaceri și profiluri de risc care sunt similare cu cele ale instituțiilor de credit semnificative. Activitățile firmelor le expun la riscul de credit, în principal sub forma riscului de credit al contrapărții, precum și la riscul de piață corespunzător pozițiilor asumate pe cont propriu, în legătură cu clienții lor sau pentru ele înseși. Ca atare, ele prezintă un risc la adresa stabilității financiare, date fiind dimensiunea și importanța lor sistemică.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/630 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante (JO L 111, 25.4.2019, p. 4).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului (JO L 150, 7.6.2019, p. 253).

- (38) Aceste firme de investiții mari prezintă o provocare suplimentară în ceea ce privește supravegherea prudențială eficace din partea autorităților naționale competente. Chiar dacă cele mai mari firme de investiții furnizează la nivel transfrontalier servicii bancare de investiții la o scară semnificativă, ele fac, în calitate de firme de investiții, obiectul unei supravegheri prudențiale exercitate de autoritățile desemnate în temeiul Directivei 2014/65/UE, care nu sunt neapărat aceleași autorități competente cu cele desemnate în temeiul Directivei 2013/36/UE. Acest lucru poate duce la condiții de concurență inegale în ceea ce privește aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2013/36/UE în cadrul Uniunii și împiedică autoritățile de supraveghere să obțină o perspectivă prudențială globală, care este esențială pentru a combate în mod eficace riscurile asociate marilor firme de investiții transfrontaliere. În consecință, supravegherea prudențială poate deveni mai puțin eficace și poate, de asemenea, să denatureze concurența în cadrul Uniunii. Celor mai mari firme de investiții ar trebui, prin urmare, să li se acorde statutul de instituții de credit, astfel încât să se creeze sinergii în ceea ce privește supravegherea activităților transfrontaliere de pe piața angro în cadrul unei categorii de firme similare, promovându-se condiții de concurență echitabile și permițându-se o supraveghere coerentă a tuturor categoriilor de firme.
- (39) Respectivul firme de investiții, în temeiul noului lor statut de instituții de credit, ar trebui, prin urmare, să continue să facă obiectul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE și al supravegherii de către autoritățile competente, inclusiv de către Banca Centrală Europeană în cadrul mecanismului unic de supraveghere, responsabil de instituțiile de credit. Acest lucru ar garanta că supravegherea prudențială a instituțiilor de credit este pusă în aplicare într-un mod coerent și eficace, iar cadrul de reglementare unic privind serviciile financiare se aplică în același mod tuturor instituțiilor de credit, având în vedere importanța lor sistemică. Pentru a evita arbitrajul de reglementare și pentru a reduce riscurile de eludare, autoritățile competente ar trebui să depună eforturi în scopul de a evita situațiile în care grupurile cu importanță potențial sistemică și-ar structura operațiunile în așa fel încât să nu depășească pragurile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și să nu se sustragă de la obligația de a solicita autorizarea ca instituții de credit în temeiul articolului 8a din Directiva 2013/36/UE.
- (40) Marile firme de investiții convertite în instituții de credit ar trebui să fie autorizate să accepte depozite sau alte fonduri rambursabile de la populație și să acorde credite în cont propriu numai după ce au obținut autorizația pentru activitățile respective în conformitate cu Directiva 2013/36/UE. Efectuarea tuturor acestor activități, inclusiv atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la populație și acordarea de credite în cont propriu, nu ar trebui să fie o cerință necesară pentru ca întreprinderile să fie considerate a fi instituții de credit. Modificarea definiției instituției de credit introduse prin prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să nu aducă atingere regimurilor naționale de autorizare puse în aplicare de statele membre în conformitate cu Directivele 2013/36/UE și (UE) 2019/2034, inclusiv oricărei dispoziții pe care statele membre o pot considera adecvată pentru a clarifica activitățile pe care sunt autorizate să le desfășoare marile firme de investiții care se încadrează în definiția modificată a instituțiilor de credit.
- (41) În plus, supravegherea instituțiilor de credit pe bază consolidată urmărește să asigure, printre altele, stabilitatea sistemului financiar și, pentru a fi eficace, ar trebui aplicată tuturor grupurilor, inclusiv celor ale căror întreprinderi-mamă nu sunt instituții de credit sau firme de investiții. Prin urmare, toate instituțiile de credit, inclusiv cele care anterior au avut statutul de firme de investiții, ar trebui să facă obiectul normelor privind supravegherea individuală și consolidată a întreprinderii-mamă de către autoritățile competente în temeiul titlului VII capitolul 3 secțiunea I din Directiva 2013/36/UE.
- (42) Mai mult, este posibil ca marile firme de investiții care nu sunt de importanță sistemică, dar care tranzacționează pe cont propriu, subscriu ori plasează instrumente financiare cu angajament ferm să aibă modele de afaceri și profiluri de risc similare cu cele ale altor instituții sistemică. Având în vedere dimensiunea și activitățile lor, este posibil ca astfel de firme de investiții să prezinte unele riscuri la adresa stabilității financiare și, deși conversia lor în instituții de credit nu este considerată a fi adecvată din perspectiva naturii și a complexității lor, ele ar trebui să facă în continuare obiectul aceluiași tratament prudențial ca și instituțiile de credit. Pentru a evita arbitrajul de reglementare și pentru a reduce riscurile de eludare, autoritățile competente ar trebui, de asemenea, să depună eforturi în scopul de a evita situațiile în care firmele de investiții își structurează operațiunile în așa fel încât să nu depășească pragul de 15 miliarde EUR în legătură cu valoarea totală a activelor la nivel individual sau de grup sau să limiteze în mod nejustificat libertatea autorităților competente de a supune firmele de investiții cerințelor din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și îndeplinirii cerințelor prudențiale prevăzute în Directiva 2013/36/UE, în conformitate cu articolul 5 din Directiva (UE) 2019/2034.

- (43) Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾ a introdus un regim armonizat la nivelul Uniunii de acordare a accesului pentru firmele din țări terțe care furnizează servicii sau desfășoară activități de investiții în beneficiul contrapărților eligibile și al clienților profesionali stabiliți în Uniune. Accesul la piața internă este condiționat de adoptarea de către Comisie a unei decizii de echivalare și de înregistrarea de către Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾ (ESMA) a firmei dintr-o țară terță. Este important ca evaluarea echivalării să fie efectuată pe baza legislației aplicabile relevante a Uniunii și să fie instituite instrumente eficace care să monitorizeze condițiile în care se acordă echivalarea. Din aceste motive, firmele înregistrate în țări terțe ar trebui obligate să raporteze anual către ESMA informații privind amploarea și obiectul serviciilor prestate și al activităților desfășurate în Uniune. De asemenea, ar trebui îmbunătățită cooperarea în domeniul supravegherii în ceea ce privește monitorizarea, aplicarea și îndeplinirea condițiilor de echivalare.
- (44) În scopul de a garanta condiții de concurență echitabile și a promova transparența pieței Uniunii, Regulamentul (UE) nr. 600/2014 ar trebui să fie modificat astfel încât cotațiile comunicate de operatorii independenți, variațiile de preț și prețurile de executare să se supună regimului pasurilor de cotare, pentru tranzacțiile de toate dimensiunile. În consecință, standardele tehnice de reglementare aplicabile în prezent care vizează regimul pasurilor de cotare ar trebui să se aplice, de asemenea, domeniului de aplicare extins al Regulamentului (UE) nr. 600/2014.
- (45) Pentru a asigura protecția investitorilor și integritatea și stabilitatea piețelor financiare din Uniune, atunci când adoptă o decizie de echivalare, Comisia ar trebui să ia în considerare riscurile potențiale prezentate de serviciile și activitățile pe care firmele din țara terță respectivă le-ar putea furniza în Uniune în urma deciziei respective. Importanța lor sistemică ar trebui examinată pe baza unor criterii precum amploarea și sfera potențială a furnizării de servicii sau a desfășurării de activități de către firmele din țara terță în cauză. În același scop, Comisia ar trebui să poată ține seama dacă țara terță este identificată ca fiind o jurisdicție fiscală necooperantă în temeiul politicii relevante a Uniunii sau ca fiind o țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾. Comisia ar trebui să aibă în vedere anumite cerințe prudențiale, organizaționale sau privind conduita profesională ca fiind echivalente numai în cazul obținerii aceluiași efect. În plus, Comisia ar trebui să poată adopta, după caz, decizii de echivalare limitate la servicii și activități specifice sau la categorii de servicii și activități enumerate în secțiunea A din anexa I la Directiva 2014/65/UE.
- (46) ABE, cu participarea ESMA, a elaborat, pe baza unei analize de fond detaliate, a colectării de date și a consultărilor, un raport privind un regim prudențial adaptat pentru toate firmele de investiții care nu sunt sistемice, ce servește drept bază pentru revizuirea cadrului prudențial pentru firmele de investiții.
- (47) Pentru a asigura aplicarea armonizată a prezentului regulament, ABE ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza sfera de aplicare și metodele pentru consolidarea prudențială a grupurilor de firme de investiții, modul de calcul al cheltuielilor generale fixe, calcularea factorilor K, precizarea noțiunii de „conturi separate” în raport cu fondurile clienților, ajustarea coeficienților aplicabili factorului K-DTF în cazul condițiilor de criză a pieței, modul de calcul pentru stabilirea de cerințe de fonduri proprii egale cu marja totală cerută de membrii compensatori, modelele pentru publicarea informațiilor inclusiv cu privire la politica de investiții a firmelor de investiții și raportarea în scopuri de reglementare în temeiul prezentului regulament și informațiile care trebuie furnizate autorităților competente privind pragurile pentru solicitarea unei autorizații în calitate de instituție de credit. Comisia ar trebui să fie împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare elaborate de ABE prin acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Comisia și ABE ar trebui să se asigure că respectivele standarde tehnice de reglementare pot fi aplicate de către toate firmele de investiții vizate într-un mod care este proporțional cu natura, amploarea și complexitatea acelor firme de investiții și cu activitățile lor.

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽¹⁵⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (48) Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ABE și de ESMA prin acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (49) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament și pentru a se ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin detalierea definițiilor prevăzute în prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁶⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (50) În vederea asigurării securității juridice și a evitării unei suprapuneri între cadrul prudенțial actual aplicabil atât instituțiilor de credit, cât și firmelor de investiții și prezentul regulament, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE ar trebui modificate pentru a elimina firmele de investiții din domeniul lor de aplicare. Cu toate acestea, firmele de investiții care fac parte dintr-un grup bancar ar trebui să rămână sub incidența dispozițiilor din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din Directiva 2013/36/UE care sunt relevante pentru grupul bancar, cum ar fi dispozițiile cu privire la întreprinderea-mamă din UE intermediară menționată la articolul 21b din Directiva 2013/36/UE, și sub incidența normelor privind consolidarea prudенțială prevăzute în partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (51) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume instituirea unui cadru prudенțial eficace și proporțional pentru a se asigura că firmele de investiții care sunt autorizate să opereze pe teritoriul Uniunii își desfășoare activitatea pe o bază financiară solidă și sunt gestionate în mod ordonat, inclusiv, dacă este cazul, în interesul clienților lor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA ÎNTÂI

DISPOZIȚII GENERALE

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește cerințe prudенțiale uniforme aplicabile firmelor de investiții autorizate și supravegheate în temeiul Directivei 2014/65/UE și care fac obiectul supravegherii pentru conformitatea cu cerințele prudенțiale în temeiul Directivei (UE) 2019/2034 în legătură cu următoarele aspecte:

- (a) cerințele de fonduri proprii legate de elemente cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului pentru firmă, ale riscului pentru client și ale riscului pentru piață;
- (b) cerințele de limitare a riscului de concentrare;
- (c) cerințele de lichiditate legate de elementele cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului de lichiditate;

⁽¹⁶⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(d) cerințele de raportare legate de literele (a), (b) și (c);

(e) cerințele referitoare la publicarea informațiilor.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), o firmă de investiții autorizată și supravegheată în temeiul Directivei 2014/65/UE care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE aplică cerințele Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în cazul în care întreprinderea nu este un comerciant de mărfuri și de certificate de emisii, un organism de plasament colectiv sau o întreprindere de asigurare și se aplică oricare dintre următoarele condiții:

(a) valoarea totală a activelor consolidate ale firmei de investiții este mai mare sau egală cu 15 miliarde EUR, calculată ca medie a ultimelor 12 luni, excluzând valoarea activelor individuale ale oricărei filiale stabilite în afara Uniunii care desfășoară oricare dintre activitățile menționate în prezentul paragraf;

(b) valoarea totală a activelor consolidate ale firmei de investiții este mai mică de 15 miliarde EUR, iar firma de investiții face parte dintr-un grup în cadrul căruia valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grup care în mod individual au active a căror valoare totală este mai mică de 15 miliarde EUR și care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE este mai mare sau egală cu 15 miliarde EUR, totul calculat ca medie a ultimelor 12 luni, excluzând valoarea activelor individuale ale oricărei filiale stabilite în afara Uniunii care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la prezentul paragraf; sau

(c) firma de investiții face obiectul unei decizii a autorității competente în conformitate cu articolul 5 din Directiva (UE) 2019/2034.

Firmele de investiții menționate în prezentul alineat sunt supravegheate în vederea respectării cerințelor prudențiale prevăzute la titlurile VII și VIII din Directiva 2013/36/UE, inclusiv în scopul stabilirii supraveghetorului consolidant în cazul în care respectivele firme de investiții aparțin unui grup de firme de investiții astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 25 din prezentul regulament.

(3) Derogarea prevăzută la alineatul (2) nu se aplică în cazul în care o firmă de investiții nu se mai încadrează în niciunul dintre pragurile stabilite la alineatul respectiv calculate pe o perioadă de 12 luni consecutive, sau în cazul în care o autoritate competentă decide astfel în conformitate cu articolul 5 din Directiva (UE) 2019/2034. Firma de investiții informează autoritatea competentă fără întârzieri nejustificate cu privire la orice încălcare a unui prag în perioada respectivă.

(4) Firmele de investiții care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) fac în continuare obiectul cerințelor prevăzute la articolele 55 și 59.

(5) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente pot autoriza o firmă de investiții autorizată și supravegheată în temeiul Directivei 2014/65/UE, care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, să aplice cerințele Regulamentului (UE) nr. 575/2013 atunci când sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

(a) firma de investiții este o filială și este inclusă în supravegherea pe bază consolidată a unei instituții de credit, a unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte, în conformitate cu dispozițiile din partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) firma de investiții notifică autoritatea competentă în temeiul prezentului regulament și supraveghetorul consolidant, dacă este cazul;

(c) autoritatea competentă este convinsă că aplicarea cerințelor de fonduri proprii din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe bază individuală firmei de investiții și pe bază consolidată grupului, după caz, este adecvată din punct de vedere prudențial, nu duce la o reducere a cerințelor de fonduri proprii ale firmei de investiții în temeiul prezentului regulament și nu este întreprinsă în scopul arbitrajului de reglementare.

Autoritățile competente informează firma de investiții cu privire la o decizie de a autoriza aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2013/36/UE în temeiul primului paragraf în termen de două luni de la primirea unei notificări menționate la litera (b) de la primul paragraf al prezentului alineat și informează ABE cu privire la aceasta. În cazul în care o autoritate competentă refuză să autorizeze aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2013/36/UE, aceasta furnizează o expunere exhaustivă a motivelor.

Firmele de investiții menționate în prezentul alineat sunt supravegheate în ceea ce privește respectarea cerințelor prudențiale prevăzute la titlurile VII și VIII din Directiva 2013/36/UE, inclusiv în scopul stabilirii supraveghetorului consolidant în cazul în care respectivele firme de investiții aparțin unui grup de firme de investiții astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 25 din prezentul regulament.

În sensul prezentului alineat, articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu se aplică.

*Articolul 2***Competențe de supraveghere**

Pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament, autoritățile competente dețin competențele și urmează procedurile prevăzute în Directiva (UE) 2019/2034.

*Articolul 3***Aplicarea unor cerințe mai stricte de către firmele de investiții**

Prezentul regulament nu descurajează firmele de investiții să dețină fonduri proprii și componente ale acestora, precum și active lichide care depășesc cerințele prezentului regulament sau să aplice măsuri mai stricte decât cele prevăzute în prezentul regulament.

*Articolul 4***Definiții**

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
1. „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare” înseamnă o întreprindere a cărei activitate principală constă în deținerea sau administrarea de bunuri, administrarea de servicii de prelucrare a datelor sau o activitate similară care este auxiliară activității principale a uneia sau mai multor firme de investiții;
 2. „societate de administrare a activelor” înseamnă o societate de administrare a activelor astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 19 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 3. „membru compensator” înseamnă o întreprindere stabilită într-un stat membru care este în conformitate cu definiția de la articolul 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾;
 4. „client” înseamnă un client astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 9 din Directiva 2014/65/UE cu excepția situației în care, în înțelesul părții a patra din prezentul regulament, „client” înseamnă orice contraparte a firmei de investiții;
 5. „comerciant de mărfuri și de certificate de emisii” înseamnă un comerciant de mărfuri și de certificate de emisii astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 150 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 6. „instrumente financiare derivate pe mărfuri” înseamnă instrumente financiare derivate pe mărfuri astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 30 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
 7. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate competentă astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) punctul 5 din Directiva (UE) 2019/2034;
 8. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 9. „tranzacționare pe cont propriu” înseamnă tranzacționare pe cont propriu astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 6 din Directiva 2014/65/UE;
 10. „instrumente financiare derivate” înseamnă instrumente financiare derivate astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 29 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
 11. „situație consolidată” înseamnă situația care rezultă din aplicarea cerințelor din prezentul regulament în conformitate cu articolul 7 unei firme de investiții-mamă din Uniune, unei societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune ca și cum întreprinderea respectivă, împreună cu toate firmele de investiții, instituțiile financiare, întreprinderile prestatoare de servicii auxiliare și agenții delegați din grupul de firme de investiții ar forma o singură firmă de investiții; în sensul prezentei definiții, termenii „firmă de investiții”, „instituție financiară”, „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare” și „agent delegat” se aplică, de asemenea, întreprinderilor stabilite în țări terțe care, dacă ar fi stabilite în Uniune, ar fi în conformitate cu definițiile acestor termeni;
 12. „bază consolidată” înseamnă pe baza situației consolidate;
 13. „executarea ordinelor în contul clienților” înseamnă executarea ordinelor în contul clienților astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/65/UE;

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

14. „instituție financiară” înseamnă o întreprindere, alta decât o instituție de credit sau o firmă de investiții, și alta decât un holding pur industrial, a cărei activitate principală constă în dobândirea de participații sau în desfășurarea uneia sau a mai multor activități menționate la punctele 2-12 și la punctul 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE, inclusiv o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă, o societate de investiții holding, o instituție de plată în sensul Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁸⁾ și o societate de administrare a activelor, dar cu excluderea holdingurilor de asigurare și a holdingurilor mixte de asigurare, astfel cum sunt definite la articolul 212 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁹⁾;
15. „instrument financiar” înseamnă un instrument financiar în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 15 din Directiva 2014/65/UE;
16. „societate financiară holding” înseamnă o societate financiară holding astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
17. „entitate din sectorul financiar” înseamnă o entitate din sectorul financiar astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 27 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
18. „capital inițial” înseamnă capital inițial astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 18 din Directiva (UE) 2019/2034;
19. „grup de clienți aflați în legătură” înseamnă un grup de clienți aflați în legătură astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 39 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
20. „consultanță de investiții” înseamnă consultanță de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/65/UE;
21. „consultanță de investiții cu caracter permanent” înseamnă furnizarea periodică de consultanță de investiții, precum și evaluarea și monitorizarea sau reexaminarea continuă sau periodică a portofoliului unui client de instrumente financiare, inclusiv a investițiilor realizate de client pe baza unui angajament contractual;
22. „firmă de investiții” înseamnă o firmă de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE;
23. „societate de investiții holding” înseamnă o instituție financiară ale cărei filiale sunt fie în exclusivitate, fie în principal firme de investiții sau instituții financiare, cel puțin una dintre aceste filiale fiind o firmă de investiții, și care nu este o societate financiară holding în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 20 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
24. „servicii și activități de investiții” înseamnă servicii și activități de investiții astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE;
25. „grup de firme de investiții” înseamnă un grup de întreprinderi care este alcătuit dintr-o întreprindere-mamă și filialele acesteia sau un grup de întreprinderi care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 22 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾, dintre care cel puțin una este o firmă de investiții și care nu include o instituție de credit;
26. „factori K” înseamnă cerințele de fonduri proprii prevăzute în partea a treia titlul II pentru riscurile pe care le prezintă o firmă de investiții pentru clienți, pentru piețe și pentru ea însăși;
27. „activele administrate” sau „AUM (*assets under management*)” înseamnă valoarea activelor pe care o firmă de investiții le administrează pentru clienții săi atât prin administrarea discreționară de portofolii, cât și prin mecanisme nediscreționare care constituie consultanță de investiții cu caracter permanent;
28. „fondurile clienților deținute” sau „CMH (*client money held*)” înseamnă valoarea fondurilor clienților pe care o firmă de investiții le deține, având în vedere regimul juridic în ceea ce privește separarea activelor și indiferent de regimul național de contabilitate aplicabil fondurilor clienților care sunt deținute de firma de investiții;
29. „activele protejate și administrate” sau „ASA (*assets safeguarded and administered*)” înseamnă valoarea activelor pe care o firmă de investiții le protejează și le administrează pentru clienți, indiferent dacă activele figurează în bilanțul propriu al firmei de investiții sau în conturile unor părți terțe;

⁽¹⁸⁾ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/C (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

⁽¹⁹⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁽²⁰⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

30. „ordinea clienților tratate” sau „COH (*client orders handled*)” înseamnă valoarea ordinelor pe care o firmă de investiții le tratează pentru clienți, prin primirea și transmiterea ordinelor clienților și prin executarea ordinelor în contul clienților;
31. „riscul de concentrare” sau „CON (*concentration risk*)” înseamnă expunerile din portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură a căror valoare depășește limitele prevăzute la articolul 37 alineatul (1);
32. „marja de compensare dată” sau „CMG (*clearing margin given*)” înseamnă cuantumul marjei totale cerute de un membru compensator sau de o contraparte centrală calificată, în cazul în care execuția și decontarea tranzacțiilor unei firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu se desfășoară sub responsabilitatea unui membru compensator sau a unei contrapărți centrale calificate;
33. „flux zilnic de tranzacționare” sau „DTF (*daily trading flow*)” înseamnă valoarea zilnică a tranzacțiilor încheiate de o firmă de investiții prin tranzacționare pe cont propriu sau prin executarea ordinelor în contul clienților, în nume propriu, excluzând valoarea ordinelor pe care o firmă de investiții le tratează pentru clienți, prin primirea și transmiterea ordinelor clienților și prin executarea ordinelor în contul clienților, care sunt deja luate în considerare în sfera de aplicare a ordinelor tratate ale clienților;
34. „riscul de poziție netă” sau „NPR (*net position risk*)” înseamnă valoarea tranzacțiilor înregistrate în portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții;
35. „starea de nerambursare a contrapărții la tranzacționare” sau „TCD (*trading counterparty default*)” înseamnă expunerile din portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții rezultate din instrumentele și tranzacțiile menționate la articolul 25 care dau naștere stării de nerambursare a contrapărții la tranzacționare;
36. „valoarea de piață curentă” sau „CMV (*Current Market Value*)” înseamnă valoarea de piață netă a portofoliului de tranzacții sau a segmentelor titlurilor de valoare care fac obiectul compensării în conformitate cu articolul 31, în cazul în care la calculul CMV sunt utilizate atât valorile de piață pozitive, cât și cele negative;
37. „tranzacții cu termen lung de decontare” înseamnă tranzacții cu termen lung de decontare astfel cum sunt definite la articolul 272 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
38. „tranzacții de creditare în marjă” înseamnă tranzacții de creditare în marjă astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) nr. 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²¹⁾;
39. „organ de conducere” înseamnă un organ de conducere astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 36 din Directiva 2014/65/UE;
40. „societate financiară holding mixtă” înseamnă o societate financiară holding mixtă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²²⁾;
41. „element extrabilanțier” înseamnă oricare dintre elementele menționate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
42. „întreprindere-mamă” înseamnă o societate-mamă în sensul articolului 2 punctul 9 și al articolului 22 din Directiva 2013/34/UE;
43. „participație” înseamnă o participație astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 35 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
44. „profit” înseamnă profit astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 121 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
45. „contraparte centrală calificată” sau „CPCC” înseamnă o contraparte centrală calificată astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 88 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
46. „administrare de portofolii” înseamnă administrare de portofolii astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 8 din Directiva 2014/65/UE;
47. „participație calificată” înseamnă o participație calificată conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

⁽²¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

⁽²²⁾ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

48. „operațiune de finanțare prin instrumente financiare” sau „SFT (*securities financing transaction*)” înseamnă un SFT astfel cum este definit la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2015/2365;
49. „conturi separate” înseamnă, în înțelesul tabelului 1 de la articolul 15 alineatul (2), conturi deținute în cadrul unor entități în care sunt depuse fondurile clienților deținute de o firmă de investiții în conformitate cu articolul 4 din Directiva delegată (UE) 2017/593 a Comisiei ⁽²³⁾ și, după caz, în legătură cu care dreptul intern aplicabil prevede că în caz de insolvență sau intrare în procedura de rezoluție sau de administrare a firmei de investiții fondurile clientului nu pot fi utilizate pentru a satisface creanțele legate de firma de investiții, altele decât creanțele deținute de client;
50. „tranzacție de răscumpărare” înseamnă o tranzacție de răscumpărare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 9 din Regulamentul (UE) 2015/2365;
51. „filială” înseamnă o societate filială astfel cum este definită la articolului 2 punctul 10 și în înțelesul articolului 22 din Directiva 2013/34/UE, inclusiv orice filială a unei filiale a întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang;
52. „agent delegat” înseamnă un agent delegat astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 29 din Directiva 2014/65/UE;
53. „venituri totale brute” înseamnă veniturile din exploatare anuale ale unei firme de investiții, obținute în legătură cu serviciile și activitățile de investiții pe care firma de investiții este autorizată să le desfășoare, inclusiv veniturile provenite din dobânzi de încasat, din acțiuni și alte titluri de valoare cu randament fix sau variabil, din comisioane și taxe, orice câștiguri și pierderi pe care firmele de investiții le înregistrează în legătură cu activele deținute în vederea tranzacționării, în legătură cu activele deținute la valoarea justă sau din activitățile de acoperire a riscurilor, dar excluzând orice venit care nu este legat de serviciile și activitățile de investiții desfășurate;
54. „portofoliu de tranzacționare” înseamnă toate pozițiile pe instrumente financiare și mărfuri deținute de o firmă de investiții, fie cu intenția tranzacționării, fie cu scopul de a acoperi pozițiile deținute cu intenția tranzacționării;
55. „poziții deținute cu intenția tranzacționării” înseamnă oricare dintre următoarele:
- (a) pozițiile în cont propriu și pozițiile provenind din serviciile pentru clienți și din formarea pieței;
 - (b) pozițiile destinate revânzării pe termen scurt;
 - (c) pozițiile destinate să beneficieze de diferențele, reale sau așteptate pe termen scurt, dintre prețurile de cumpărare și cele de vânzare sau de alte variații ale prețurilor sau ale ratei dobânzii;
56. „firmă de investiții-mamă din Uniune” înseamnă o firmă de investiții dintr-un stat membru, care face parte dintr-un grup de firme de investiții și care are ca filială o firmă de investiții sau o instituție financiară sau care deține o participație într-o asemenea firmă de investiții sau instituție financiară și care nu este la rândul său o filială a unei alte firme de investiții autorizate în orice stat membru sau a unei societăți de investiții holding sau societăți financiare holding mixte înființate în orice stat membru;
57. „societate de investiții holding-mamă din Uniune” înseamnă o societate de investiții holding dintr-un stat membru, care face parte dintr-un grup de firme de investiții și care nu este ea însăși o filială a unei alte firme de investiții autorizate în oricare dintre statele membre sau a unei alte societăți de investiții holding din oricare dintre statele membre;
58. „societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune” înseamnă o întreprindere-mamă a unui grup de firme de investiții care este o societate financiară holding mixtă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE.

(2) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 56 pentru completarea prezentului regulament prin clarificarea definițiilor prevăzute la alineatul (1), astfel încât:

- (a) să se asigure aplicarea uniformă a prezentului regulament;
- (b) să se țină seama, la punerea în aplicare a prezentului regulament, de evoluțiile de pe piețele financiare.

⁽²³⁾ Directiva delegată (UE) 2017/593 a Comisiei din 7 aprilie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor care aparțin clienților, obligațiile de guvernare a produsului și normele aplicabile la acordarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare (JO L 87, 31.3.2017, p. 500).

TITLUL II

NIVELUL APLICĂRII CERINȚELOR

CAPITOLUL 1

Aplicarea cerințelor pe bază individuală

Articolul 5

Principiu general

Firmele de investiții respectă cerințele prevăzute în părțile a doua-a șaptea pe bază individuală.

Articolul 6

Exceptări

(1) Autoritățile competente pot excepta o firmă de investiții de la aplicarea articolului 5 în ceea ce privește părțile a doua, a treia, a patra, a șasea și a șaptea, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) firma de investiții îndeplinește condițiile pentru a se califica drept o firmă mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1);
- (b) este îndeplinită una dintre următoarele condiții:
 - (i) firma de investiții este o filială și este inclusă în supravegherea pe bază consolidată a unei instituții de credit, a unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte, în conformitate cu dispozițiile din partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (ii) firma de investiții este o filială și este inclusă într-un grup de firme de investiții supravegheat pe bază consolidată în conformitate cu articolul 7;
- (c) atât firma de investiții, cât și întreprinderea-mamă a acesteia fac obiectul autorizării și supravegherii de către același stat membru;
- (d) autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau cu articolul 7 din prezentul regulament sunt de acord cu o astfel de exceptare;
- (e) fondurile proprii sunt distribuite în mod adecvat între întreprinderea-mamă și firma de investiții și sunt respectate toate condițiile următoare:
 - (i) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de capital sau a rambursării rapide a datoriilor de către întreprinderea-mamă;
 - (ii) în momentul aprobării prealabile de către autoritatea competentă, întreprinderea-mamă declară că garantează că angajamentele asumate de firma de investiții sau riscurile firmei de investiții sunt neglijabile;
 - (iii) procedurile pentru evaluarea, măsurarea și controlul riscurilor aplicate de întreprinderea-mamă includ și firma de investiții; și
 - (iv) întreprinderea-mamă deține mai mult de 50 % din drepturile de vot aferente acțiunilor în capitalul firmei de investiții sau are dreptul de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organului de conducere al firmei de investiții.

(2) Autoritățile competente pot excepta firmele de investiții de la aplicarea articolului 5 în ceea ce privește partea a șasea atunci când se aplică toate condițiile următoare:

- (a) firma de investiții îndeplinește condițiile pentru a se califica drept o firmă mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1);
- (b) firma de investiții este o filială și este inclusă în supravegherea pe bază consolidată a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, în conformitate cu articolul 228 din Directiva 2009/138/CE;
- (c) atât firma de investiții, cât și întreprinderea-mamă a acesteia fac obiectul autorizării și supravegherii de către același stat membru;
- (d) autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu Directiva 2009/138/CE sunt de acord cu o astfel de exceptare;

- (e) fondurile proprii sunt distribuite în mod adecvat între întreprinderea-mamă și firma de investiții și sunt respectate toate condițiile următoare:
- (i) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de capital sau a rambursării rapide a datoriilor de către întreprinderea-mamă;
 - (ii) în momentul aprobării prealabile de către autoritatea competentă, întreprinderea-mamă declară că garantează că angajamentele asumate de firma de investiții sau riscurile firmei de investiții sunt neglijabile;
 - (iii) procedurile pentru evaluarea, măsurarea și controlul riscurilor aplicate de întreprinderea-mamă includ și firma de investiții; și
 - (iv) întreprinderea-mamă deține mai mult de 50 % din drepturile de vot aferente acțiunilor în capitalul firmei de investiții sau are dreptul de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organului de conducere al firmei de investiții.
- (3) Autoritățile competente pot excepta firmele de investiții de la aplicarea articolului 5 în ceea ce privește partea a cincea atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) firma de investiții este inclusă în supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau este inclusă într-un grup de firme de investiții în privința căruia se aplică articolul 7 alineatul (3) din prezentul regulament și exceptarea prevăzută la articolul 7 alineatul (4) nu se aplică;
 - (b) întreprinderea-mamă, pe bază consolidată, monitorizează și supraveghează în permanență pozițiile de lichiditate ale tuturor instituțiilor și firmelor de investiții din cadrul grupului sau al subgrupului care fac obiectul unei derogări și asigură un nivel suficient de lichiditate pentru toate aceste instituții și firme de investiții;
 - (c) întreprinderea-mamă și firma de investiții au încheiat contracte satisfăcătoare pentru autoritățile competente care prevăd libera circulație a fondurilor între întreprinderea-mamă și firma de investiții pentru a le permite să își îndeplinească obligațiile individuale și cele comune pe măsură ce devin scadente;
 - (d) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea respectării contractelor menționate la litera (c);
 - (e) autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau cu articolul 7 din prezentul regulament sunt de acord cu o astfel de exceptare;

CAPITOLUL 2

Consolidarea prudențială și exceptări pentru un grup de firme de investiții

Articolul 7

Consolidarea prudențială

(1) Firmele de investiții-mamă din Uniune, societățile de investiții holding-mamă din Uniune și societățile financiare holding mixte-mamă din Uniune îndeplinesc obligațiile prevăzute în părțile a doua, a treia, a patra, a șasea și a șaptea pe baza situației lor consolidate. Întreprinderea-mamă și acele filiale ale acesteia care intră sub incidența prezentului regulament instituie o structură organizatorică adecvată și mecanisme corespunzătoare de control intern pentru a asigura prelucrarea și transmiterea în mod corespunzător a datelor necesare pentru obiectivele consolidării. În special, întreprinderea-mamă se asigură că filialele care nu intră sub incidența prezentului regulament pun în aplicare un cadru de administrare, procese și mecanisme care să asigure o consolidare corespunzătoare.

(2) În sensul alineatului (1) din prezentul articol, atunci când se aplică partea a doua pe bază consolidată, normele prevăzute în partea a doua titlul II din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se aplică, de asemenea, firmelor de investiții.

În acest scop, atunci când se aplică dispozițiile articolului 84 alineatul (1), articolului 85 alineatul (1) și articolului 87 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se aplică numai trimiterile la articolul 92 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și, prin urmare, se consideră că se referă la cerințele de fonduri proprii stabilite în temeiul dispozițiilor corespunzătoare din prezentul regulament.

(3) Firmele de investiții-mamă din Uniune, societățile de investiții holding-mamă din Uniune și societățile financiare mixte-mamă din Uniune îndeplinesc obligațiile prevăzute în partea a cincea pe baza situațiilor lor consolidate.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), autoritățile competente pot excepta întreprinderea-mamă de la respectarea cerințelor de la alineatul respectiv, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea grupului de firme de investiții.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza domeniul de aplicare și metodele de consolidare prudențială ale unui grup de firme de investiții, în special cu scopul de a calcula cerința pe baza cheltuielilor generale fixe, cerința de capital minim permanent, cerința calculată pe baza factorilor K pe baza situației consolidate a grupului de firme de investiții, precum și metoda și detaliile necesare punerii în aplicare corespunzătoare a alineatului (2).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 8

Testul capitalului la nivel de grup

(1) Prin derogare de la articolul 7, autoritățile competente pot permite aplicarea prezentului articol în cazul structurilor de grup considerate suficient de simple cu condiția că nu există riscuri semnificative pentru clienți sau pentru piață care rezultă din grupul de firme de investiții în ansamblu, care, în caz contrar, ar necesita supravegherea pe bază consolidată. Autoritățile competente notifică ABE atunci când permit aplicarea prezentului articol.

(2) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele:

(a) „instrumente de fonduri proprii” înseamnă fonduri proprii, astfel cum sunt definite la articolul 9 din prezentul regulament, fără aplicarea deducerilor menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (i), articolul 56 litera (d) și articolul 66 litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) termenii „firmă de investiții”, „instituție financiară”, „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare” și „agent delegat” se aplică, de asemenea, întreprinderilor stabilite în țări terțe care, dacă ar fi stabilite în Uniune, ar îndeplini definițiile acestor termeni de la articolul 4.

(3) Firmele de investiții-mamă din Uniune, societățile de investiții holding-mamă din Uniune, societățile financiare holding mixte-mamă din Uniune și orice alte întreprinderi-mamă care sunt firme de investiții, instituții financiare, întreprinderi prestatoare de servicii auxiliare sau agenți delegați din grupul de firme de investiții dețin cel puțin suficiente instrumente de fonduri proprii pentru a acoperi totalul următoarelor elemente:

(a) totalul valorilor contabile integrale ale tuturor deținerilor, creanțelor subordonate și instrumentelor lor menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (i), la articolul 56 litera (d) și la articolul 66 litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 la firme de investiții, instituții financiare, întreprinderi prestatoare de servicii auxiliare și agenți delegați din cadrul grupului de firme de investiții; și

(b) cuantumul total al tuturor datoriilor lor contingente în favoarea firmelor de investiții, a instituțiilor financiare, a întreprinderilor prestatoare de servicii auxiliare și a agenților delegați din grupul de firme de investiții.

(4) Autoritățile competente pot permite unei societăți de investiții holding-mamă din Uniune sau unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniune și oricărei alte întreprinderi-mamă care este o firmă de investiții, o instituție financiară, o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare sau un agent delegat din grupul de firme de investiții, să dețină fonduri proprii cu o valoare mai mică decât cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (3), cu condiția ca această valoare să nu fie mai mică decât suma dintre cerințele de fonduri proprii impuse pe bază individuală firmelor de investiții, instituțiilor financiare, întreprinderilor prestatoare de servicii auxiliare care sunt filiale și agenților delegați și cuantumul total al eventualelor datorii contingente în favoarea acestor entități.

În sensul prezentului alineat, cerințele de fonduri proprii impuse filialelor menționate la primul paragraf care sunt situate în țări terțe reprezintă cerințele de fonduri proprii notionale care garantează un nivel satisfăcător de prudență pentru a acoperi riscurile generate de aceste filiale, astfel cum au fost aprobate de autoritățile competente relevante.

(5) Firmele de investiții-mamă din Uniune, societățile de investiții holding-mamă din Uniune și societățile financiare holding mixte-mamă din Uniune dispun de sisteme de monitorizare și control al surselor de capital și al finanțării tuturor firmelor de investiții, societăților de investiții holding, societăților financiare holding mixte, instituțiilor financiare, întreprinderilor prestatoare de servicii auxiliare și agenților delegați din cadrul grupului de firme de investiții.

PARTEA A DOUA

FONDURI PROPRII

Articolul 9

Structura fondurilor proprii

(1) Firmele de investiții dispun de fonduri proprii constituite din suma fondurilor lor proprii de nivel 1 de bază, a fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar și a fondurilor proprii de nivel 2 și îndeplinesc în permanență toate condițiile următoare:

(a) $\frac{\text{Hartes Kernkapital}}{D} \geq 56\%$,

(b) $\frac{\text{Hartes Kernkapital} + \text{zusätzliches Kernkapital}}{D} \geq 75\%$,

(c) $\frac{\text{Hartes Kernkapital} + \text{zusätzliches Kernkapital} + \text{Ergänzungskapital}}{D} \geq 100\%$,

unde:

(i) fondurile proprii de nivel 1 de bază sunt definite în conformitate cu partea a doua titlul I capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, fondurile proprii de nivel 1 suplimentar sunt definite în conformitate cu partea a doua titlul I capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și fondurile proprii de nivel 2 sunt definite în conformitate cu partea a doua titlul I capitolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și

(ii) D este definit la articolul 11.

(2) Prin derogare de la alineatul (1):

(a) deducerile menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se aplică integral, fără aplicarea articolelor 39 și 48 din regulamentul respectiv;

(b) deducerile menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se aplică integral, fără aplicarea articolului 41 din regulamentul respectiv;

(c) deducerile menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (h), articolul 56 litera (c) și articolul 66 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în măsura în care se referă la deținerile de instrumente de capital care nu sunt deținute în portofoliul de tranzacționare, se aplică integral, fără să se aplice mecanismele prevăzute la articolele 46, 60 și 70 din regulamentul respectiv;

(d) deducerile menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se aplică integral, fără aplicarea articolului 48 din regulamentul respectiv;

(e) următoarele dispoziții nu se aplică la determinarea fondurilor proprii ale firmelor de investiții:

(i) articolul 49 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) deducerile menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (h), articolul 56 litera (c), articolul 66 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și dispozițiile conexe de la articolele 46, 60 și 70 din regulamentul respectiv, în măsura în care respectivele deduceri se referă la deținerile de instrumente de capital deținute în portofoliul de tranzacționare;

(iii) evenimentul declanșator menționat la articolul 54 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; în schimb, evenimentul declanșator este specificat de către firma de investiții în clauzele instrumentului de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar menționat la alineatul (1);

(iv) cuantumul agregat menționat la articolul 54 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; cuantumul care urmează a fi redus sau convertit este cuantumul integral al principalului instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar menționat la alineatul (1).

(3) Firmele de investiții aplică dispozițiile relevante prevăzute în partea a doua titlul I capitolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 atunci când determină cerințele de fonduri proprii în temeiul prezentului regulament. În aplicarea respectivelor dispoziții, autorizația de supraveghere în conformitate cu articolele 77 și 78 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se consideră acordată în cazul în care este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute la articolul 78 alineatul (1) litera (a) sau la articolul 78 alineatul (4) din regulamentul menționat.

(4) În sensul aplicării alineatului (1) litera (a), în cazul firmelor de investiții care nu sunt persoane juridice sau societăți pe acțiuni sau care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din prezentul regulament, autoritățile competente pot, după consultarea ABE, să permită ca alte instrumente sau fonduri să se califice drept fonduri proprii pentru respectivele firme de investiții, cu condiția ca respectivele instrumente sau fonduri să beneficieze, de asemenea, de un tratament în temeiul articolului 22 din Directiva 86/635/CEE a Consiliului ⁽²⁴⁾. Pe baza informațiilor primite de la fiecare autoritate competentă, ABE împreună cu ESMA elaborează, actualizează și publică o listă a tuturor tipurilor de instrumente sau fonduri din fiecare stat membru care se califică drept astfel de instrumente de fonduri proprii. Lista se publică pentru prima dată în termen de 26 decembrie 2020.

(5) Deținerile de instrumente de fonduri proprii ale unei entități din sectorul financiar din cadrul unui grup de firme de investiții nu sunt deduse în scopul calculării fondurilor proprii ale oricărei firme de investiții din grup pe bază individuală, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de capital sau a rambursării rapide a datoriilor de către întreprinderea-mamă;
- (b) procedurile pentru evaluarea, măsurarea și controlul riscurilor aplicate de întreprinderea-mamă includ entitatea din sectorul financiar;
- (c) derogarea prevăzută la articolul 8 nu este utilizată de autoritățile competente.

Articolul 10

Participații calificate din afara domeniului financiar

(1) În sensul prezentei părți, firmele de investiții deduc cuantumurile care depășesc limitele specificate la literele (a) și (b) din calculul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază menționate la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013:

- (a) o participație calificată, a cărei valoare depășește 15 % din fondurile proprii ale firmei de investiții, calculată în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament, dar fără a se aplica deducerea menționată la articolul 36 alineatul (1) litera (k) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, într-o întreprindere care nu este o entitate din sectorul financiar;
- (b) valoarea totală a participațiilor calificate ale unei firme de investiții în întreprinderi, altele decât entitățile din sectorul financiar, care depășește 60 % din fondurile sale proprii, calculată în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament, dar fără a se aplica deducerea menționată la articolul 36 alineatul (1) litera (k) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Autoritățile competente pot interzice unei firme de investiții să aibă participații calificate, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), atunci când cuantumul respectivelor participații depășește procentajele din fondurile proprii prevăzute la alineatul respectiv. Autoritățile competente fac publică neîntârziat decizia prin care exercită această competență.

(3) Acțiunile întreprinderilor care nu sunt entități din sectorul financiar nu se includ în calculul menționat la alineatul (1) în cazul în care este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

- (a) acțiunile respective sunt deținute temporar în timpul unei operațiuni de asistență financiară, astfel cum se menționează la articolul 79 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (b) deținerea respectivelor acțiuni reprezintă o poziție aferentă angajamentelor de preluare fermă deținută timp de cinci zile lucrătoare sau mai puțin;
- (c) acțiunile respective sunt deținute în numele firmei de investiții, în contul unor terți.

(4) Acțiunile care nu sunt imobilizări financiare astfel cum sunt menționate la articolul 35 alineatul (2) din Directiva 86/635/CEE nu se includ în calculul menționat la alineatul (1) din prezentul articol.

⁽²⁴⁾ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

PARTEA A TREIA

CERINȚE DE CAPITAL

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 11

Cerințe de fonduri proprii

- (1) Firmele de investiții dețin în permanență fonduri proprii în conformitate cu articolul 9 egale cel puțin cu *D*, unde *D* este definit ca valoarea cea mai ridicată dintre valorile următoare:
- (a) cerința pe baza cheltuielilor generale fixe, calculată în conformitate cu articolul 13;
 - (b) cerința de capital minim permanent în conformitate cu articolul 14; sau
 - (c) cerința calculată pe baza factorilor *K* în conformitate cu articolul 15.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care o firmă de investiții îndeplinește condițiile pentru a se califica drept o firmă mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1), *D* se definește ca fiind valoarea cea mai ridicată dintre cele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b).
- (3) În cazul în care autoritățile competente consideră că a avut loc o modificare semnificativă a activităților economice ale unei firme de investiții, acestea pot impune ca firma de investiții să facă obiectul unei alte cerințe de fonduri proprii menționate la prezentul articol, în conformitate cu titlul IV capitolul 2 secțiunea 4 din Directiva (UE) 2019/2034.
- (4) Firmele de investiții informează autoritatea competentă de îndată ce iau cunoștință de faptul că nu mai îndeplinesc sau nu vor mai îndeplini cerințele din prezentul articol.

Articolul 12

Firmele de investiții mici și neinterconectate

- (1) Se consideră că firmele de investiții sunt mici și neinterconectate în sensul prezentului regulament dacă îndeplinesc toate condițiile următoare:
- (a) AUM determinate în conformitate cu articolul 17 sunt mai mici de 1,2 miliarde EUR;
 - (b) COH determinate în conformitate cu articolul 20 sunt mai mici de:
 - (i) 100 de milioane EUR/zi pentru tranzacțiile în numerar; sau
 - (ii) 1 miliard EUR/zi pentru instrumentele financiare derivate;
 - (c) ASA determinate în conformitate cu articolul 19 sunt zero;
 - (d) CMH determinate în conformitate cu articolul 18 sunt zero;
 - (e) DTF determinat în conformitate cu articolul 33 este zero;
 - (f) NPR sau CMG determinat(ă) în conformitate cu articolele 22 și 23 este zero;
 - (g) TCD determinată în conformitate cu articolul 26 este zero;
 - (h) totalul operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere ale firmei de investiții este mai mic de 100 de milioane EUR;
 - (i) venitul brut anual total obținut din serviciile și activitățile de investiții ale firmei de investiții, calculat ca medie pe baza cifrelor anuale din perioada de doi ani imediat anterioară exercițiului financiar în cauză, este mai mic de 30 de milioane EUR.

Prin derogare de la dispozițiile titlului II, în sensul literelor (a), (b), (c), (e), (f), în măsura în care respectiva literă se referă la NPR, și al literei (g) de la primul paragraf, se aplică valorile înregistrate la sfârșitul zilei.

În sensul literei (f) de la primul paragraf, în măsura în care respectiva literă se referă la CMG, se aplică valorile înregistrate pe parcursul unei zile (*intraday*).

În sensul literei (d) de la primul paragraf din prezentul alineat și fără a aduce atingere articolului 16 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE și articolelor 2 și 4 din Directiva delegată (UE) 2017/593, se aplică valorile înregistrate pe parcursul unei zile, cu excepția cazului în care s-a produs o eroare de ținere a evidenței sau de reconciliere a conturilor care a indicat în mod eronat că o firmă de investiții a încălcat pragul zero menționat la litera (d) de la primul paragraf din prezentul alineat și care este rezolvată până la sfârșitul zilei lucrătoare. Firma de investiții îi notifică fără întârziere autorității competente eroarea, motivele pentru care a survenit și corectarea acesteia.

În sensul literelor (h) și (i) de la primul paragraf, se aplică nivelurile de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar pentru care conturile au fost finalizate și aprobate de organul de conducere. În cazul în care conturile nu au fost finalizate și aprobate după șase luni de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar, o firmă de investiții utilizează conturi provizorii.

Firmele de investiții pot determina valorile de la literele (a) și (b) de la primul paragraf utilizând metodele menționate la titlul II, cu excepția faptului că măsurarea se face pe o perioadă de 12 luni, fără excluderea celor mai recente trei valori lunare. Firmele de investiții care aleg această metodă de determinare informează autoritatea competentă în consecință și aplică metoda aleasă pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 12 luni consecutive.

(2) Condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (a), (b), (h) și (i) se aplică pe bază combinată pentru toate firmele de investiții care fac parte dintr-un grup. În scopul determinării venitului brut anual total menționat la alineatul (1) litera (i), respectivele firme de investiții pot exclude orice dublă contabilizare care poate apărea în cazul veniturilor brute generate în cadrul grupului.

Condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (c)-(g) se aplică pe bază individuală pentru fiecare firmă de investiții.

(3) În cazul în care o firmă de investiții nu mai îndeplinește toate condițiile stabilite la alineatul (1), aceasta încetează imediat să mai fie considerată a fi o firmă de investiții mică și neinterconectată.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care o firmă de investiții nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (a), (b), (h) sau (i), dar continuă să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul respectiv literele (c)-(g), aceasta încetează să mai fie considerată o firmă de investiții mică și neinterconectată după o perioadă de trei luni, calculată de la data la care a fost depășit pragul. Firma de investiții informează autoritatea competentă fără întârzieri nejustificate cu privire la orice încălcare a unui prag.

(4) În cazul în care o firmă de investiții care nu a îndeplinit toate condițiile prevăzute la alineatul (1) le îndeplinește ulterior, aceasta este considerată a fi o firmă de investiții mică și neinterconectată numai după o perioadă de șase luni de la data îndeplinirii acestor condiții, dacă nu are loc nicio încălcare a pragului în această perioadă, iar firma de investiții a informat fără întârziere autoritatea competentă în consecință.

Articolul 13

Cerința pe baza cheltuielilor generale fixe

(1) În sensul articolului 11 alineatul (1) litera (a), cerința pe baza cheltuielilor generale fixe reprezintă cel puțin un sfert din cheltuielile generale fixe din anul precedent. Firmele de investiții utilizează cifrele care rezultă din cadrul contabil aplicabil.

(2) În cazul în care autoritatea competentă consideră că s-a produs o modificare semnificativă a activității unei firme de investiții, autoritatea competentă poate ajusta cuantumul capitalului menționat la alineatul (1).

(3) În cazul în care o firmă de investiții nu a împlinit un an de la data la care a început să furnizeze servicii de investiții sau să desfășoare activități de investiții, aceasta utilizează, pentru calculul menționat la alineatul (1), cheltuielile generale fixe preconizate incluse în proiecțiile sale pentru primele 12 luni de tranzacționare, astfel cum au fost prezentate odată cu cererea de autorizare.

(4) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a completa calculul cerinței menționate la alineatul (1), care include cel puțin următoarele elemente de deducere:

- (a) primele pentru personal și alte remunerări, în măsura în care acestea depind de profitul net al firmei de investiții în anul respectiv;
- (b) părțile din profit care le revin angajaților, directorilor și partenerilor;

- (c) alte repartizări ale profiturilor și alte remunerări variabile, în măsura în care acestea sunt pe deplin discreționare;
- (d) comisioanele și taxele comune de plătit, legate în mod direct de comisioanele și taxele de încasat, care sunt incluse în veniturile totale, și în cazul în care plata comisioanelor și taxelor de plătit este condiționată de primirea efectivă a comisioanelor și taxelor de încasat;
- (e) onorariile pentru agenții delegați;
- (f) cheltuielile nerecurente din activități care nu sunt prestate în mod obișnuit de firma de investiții.

ABE specifică, de asemenea, în sensul prezentului articol, noțiunea de modificare semnificativă.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 14

Cerința de capital minim permanent

În sensul articolului 11 alineatul (1) litera (b), cerința de capital minim permanent este cel puțin egală cu nivelurile capitalului inițial prevăzute la articolul 9 din Directiva (UE) 2019/2034.

TITLUL II

CERINȚA CALCULATĂ PE BAZA FACTORILOR K

CAPITOLUL 1

Principii generale

Articolul 15

Cerința calculată pe baza factorilor K și coeficienții aplicabili

- (1) În sensul articolului 11 alineatul (1) litera (c), cerința calculată pe baza factorilor K trebuie să fie cel puțin egală cu suma următoarelor elemente:
- (a) factorii K aferenți riscului pentru clienți (*Risk-to-Customer* – RtC), calculați în conformitate cu capitolul 2;
 - (b) factorii K aferenți riscului pentru piață (*Risk-to-Market* – RtM), calculați în conformitate cu capitolul 3;
 - (c) factorii K aferenți riscului pentru firmă (*Risk-to-Firm* – RtF), calculați în conformitate cu capitolul 4.
- (2) Următorii coeficienți se aplică factorilor K corespunzători:

Tabelul 1

FACTORI K		COEFICIENT
Active administrate atât prin administrare discreționară de portofolii, cât și prin mecanisme nediscreționare de consultanță cu caracter continuu	K-AUM	0,02 %
Fonduri ale clienților deținute	K-CMH (pentru conturi separate)	0,4 %
	K-CMH (pentru conturi neseperate)	0,5 %
Active protejate și administrate	K-ASA	0,04 %
Ordine ale clienților tratate	K-COH tranzacții în numerar	0,1 %
	K-COH instrumente financiare derivate	0,01 %
Fluxul zilnic de tranzacționare	K-DTF tranzacții în numerar	0,1 %
	K-DTF instrumente financiare derivate	0,01 %

(3) Firmele de investiții monitorizează valoarea factorilor lor K pentru a identifica orice tendință care ar putea conduce la modificarea semnificativă a cerinței lor de fonduri proprii în înțelesul articolului 11 pentru perioada de raportare următoare în temeiul părții a șaptea și notifică autoritățile lor competente respectiva cerință de fonduri proprii semnificativ diferită.

(4) În cazul în care autoritățile competente consideră că a avut loc o modificare semnificativă a activităților economice ale unei firme de investiții, care are un impact asupra valorii factorului K relevant, acestea pot ajusta valoarea corespunzătoare în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034.

(5) În scopul de a se asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament și a lua în considerare evoluțiile de pe piețele financiare, ABE elaborează, în cooperare cu ESMA, proiecte de standarde tehnice de reglementare, pentru:

- (a) a preciza metodele de măsurare a factorilor K din partea a treia titlul II;
- (b) a preciza, în sensul prezentului regulament, noțiunea de „conturi separate”, pentru condițiile pe baza cărora se asigură protecția fondurilor clienților în caz de faliment al firmei de investiții;
- (c) a preciza ajustările coeficienților aplicabili factorului K-DTF menționați în tabelul 1 de la alineatul (2) din prezentul articol în cazul în care, în condiții de criză a pieței, astfel cum sunt menționate în Regulamentul delegat (UE) 2017/578 al Comisiei ⁽²⁵⁾, cerințele K-DTF par să fie prea restrictive și în detrimentul stabilității financiare.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

CAPITOLUL 2

Factorii K aferenți RtC

Articolul 16

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtC

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtC se determină prin următoarea formulă:

$$K-AUM + K-CMH + K-ASA + K-COH$$

unde:

K-AUM este egal cu AUM determinat în conformitate cu articolul 17, înmulțit cu coeficientul corespunzător de la articolul 15 alineatul (2);

K-CMH este egal cu CMH determinat în conformitate cu articolul 18, înmulțit cu coeficientul corespunzător de la articolul 15 alineatul (2);

K-ASA este egal cu ASA determinat în conformitate cu articolul 19, înmulțit cu coeficientul corespunzător de la articolul 15 alineatul (2);

K-COH este egal cu COH determinat în conformitate cu articolul 20, înmulțit cu coeficientul corespunzător de la articolul 15 alineatul (2).

Articolul 17

Determinarea AUM în scopul calculării factorului K-AUM

(1) În scopul calculării K-AUM, AUM este media mobilă a valorii activelor lunare totale administrate, valoare determinată în ultima zi lucrătoare a fiecăreia dintre ultimele 15 luni și convertită în moneda funcțională a entităților la acel moment, excluzând cele mai recente trei valori lunare.

⁽²⁵⁾ Regulamentul delegat (UE) 2017/578 al Comisiei din 13 iunie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind piețele instrumentelor financiare în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare în care se precizează cerințele aplicabile acordurilor și mecanismelor de formare a pieței (JO L 87, 31.3.2017, p. 183).

AUM este media aritmetică a celor 12 valori lunare rămase.

K-AUM se calculează în prima zi lucrătoare a fiecărei luni.

(2) În cazul în care firma de investiții a delegat în mod formal administrarea activelor către o altă entitate financiară, activele în cauză sunt incluse în cuantumul total al AUM determinat în conformitate cu alineatul (1).

În cazul în care o altă entitate financiară a delegat în mod formal administrarea activelor către firma de investiții, activele în cauză sunt excluse din cuantumul total al activelor administrate determinat în conformitate cu alineatul (1).

În cazul în care o firmă de investiții administrează active de mai puțin de 15 luni sau atunci când a făcut acest lucru o perioadă mai lungă ca firmă de investiții mică și neinterconectată și în prezent depășește pragul pentru AUM, firma respectivă utilizează pentru calcularea K-AUM datele istorice privind AUM pentru perioada prevăzută la alineatul (1), de îndată ce aceste date devin disponibile. Autoritatea competentă poate înlocui punctele de date istorice care lipsesc cu date de reglementare determinate pe baza previziunilor de afaceri ale firmei de investiții, prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 18

Determinarea CMH în scopul calculării factorului K-CMH

(1) În scopul calculării K-CMH, CMH este media mobilă a valorii fondurilor zilnice totale ale clienților deținute, determinată la sfârșitul fiecărei zile lucrătoare pentru ultimele nouă luni, excluzând cele mai recente trei luni.

CMH este media aritmetică a valorilor zilnice înregistrate în cele șase luni rămase.

K-CMH se calculează în prima zi lucrătoare a fiecărei luni.

(2) În cazul în care o firmă de investiții deține fonduri ale clienților de mai puțin de nouă luni, aceasta utilizează pentru calculul K-CMH datele istorice privind CMH din perioada prevăzută la alineatul (1), de îndată ce aceste date devin disponibile.

Autoritatea competentă poate înlocui punctele de date istorice care lipsesc cu date de reglementare determinate pe baza previziunilor de afaceri ale firmei de investiții, prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 19

Determinarea ASA în scopul calculării factorului K-ASA

(1) În scopul calculării K-ASA, ASA este media mobilă a valorii activelor zilnice totale protejate și administrate, determinată la sfârșitul fiecărei zile lucrătoare pentru ultimele nouă luni, excluzând cele mai recente trei luni.

ASA este media aritmetică a valorilor zilnice înregistrate în cele șase luni rămase.

K-ASA se calculează în prima zi lucrătoare a fiecărei luni.

(2) În cazul în care o firmă de investiții a delegat în mod formal sarcinile de păstrare și administrare a activelor către o altă entitate financiară sau în cazul în care o altă entitate financiară a delegat în mod formal astfel de sarcini firmei de investiții, activele respective sunt incluse în cuantumul total al ASA care se determină în conformitate cu alineatul (1).

(3) În cazul în care o firmă de investiții păstrează și administrează active de mai puțin de șase luni, aceasta utilizează pentru calculul K-ASA datele istorice privind ASA pentru perioada prevăzută la alineatul (1) de îndată ce datele respective devin disponibile. Autoritatea competentă poate înlocui punctele de date istorice care lipsesc cu date de reglementare determinate pe baza previziunilor de afaceri ale firmei de investiții, prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 20

Determinarea COH în scopul calculării factorului K-COH

(1) În scopul calculării K-COH, COH este media mobilă a valorii ordinelor zilnice totale ale clienților tratate, determinată pe parcursul fiecărei zile lucrătoare pentru ultimele șase luni, excluzând cele mai recente trei luni.

COH este media aritmetică a valorilor zilnice înregistrate în cele trei luni rămase.

K-COH se calculează în prima zi lucrătoare a fiecărei luni.

(2) COH se determină prin însumarea valorii absolute a tranzacțiilor de cumpărare și a valorii absolute a tranzacțiilor de vânzare, atât pentru tranzacțiile în numerar, cât și pentru instrumentele financiare derivate, în conformitate cu următoarele principii:

- (a) pentru tranzacțiile în numerar, valoarea este quantumul plătit sau primit pentru fiecare tranzacție;
- (b) pentru instrumentele financiare derivate, valoarea tranzacției este valoarea noțională a contractului.

Valoarea noțională a instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii se ajustează pentru perioada rămasă (exprimată în ani) până la scadența respectivelor contracte. Valoarea noțională se înmulțește cu durata calculată prin următoarea formulă:

$$\text{Durata} = \text{perioada (exprimată în ani) până la scadență} / 10$$

Fără a aduce atingere celui de al cincilea paragraf, în COH sunt incluse și tranzacțiile executate de firmele de investiții care furnizează servicii de administrare a portofoliului în contul unor fonduri de investiții.

În COH sunt incluse și tranzacțiile rezultate din consultanța de investiții în privința căreia o firmă de investiții nu calculează K-AUM.

Din COH sunt excluse tranzacțiile efectuate de firma de investiții care rezultă din administrarea portofoliului de investiții al unui client, în cazul în care firma de investiții calculează deja K-AUM în ceea ce privește investițiile clientului respectiv sau în cazul în care activitatea respectivă se referă la delegarea către firma de investiții a administrării activelor care nu contribuie la AUM ale respectivei firme de investiții în temeiul articolului 17 alineatul (2).

Din COH sunt excluse tranzacțiile executate de firma de investiții în nume propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client.

La m determinarea COH, firmele de investiții pot exclude orice ordin care nu a fost executat, în cazul în care neexecutarea este rezultatul anulării în timp util a ordinului de către client.

(3) În cazul în care o firmă de investiții tratează ordinele clienților de mai puțin de șase luni sau atunci când a făcut acest lucru o perioadă mai lungă ca firmă de investiții mică și neinterconectată, aceasta utilizează pentru calcularea K-COH datele istorice privind COH pentru perioada prevăzută la alineatul (1), de îndată ce aceste date devin disponibile. Autoritatea competentă poate înlocui punctele de date istorice care lipsesc cu date de reglementare determinate pe baza previziunilor de afaceri ale firmei de investiții, prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE.

CAPITOLUL 3

Factorii K aferenți RtM

Articolul 21

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtM

(1) Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtM pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții care efectuează tranzacții pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client, este fie K-NPR calculat în conformitate cu articolul 22, fie K-CMG calculat în conformitate cu articolul 23.

(2) Firmele de investiții își administrează portofoliul de tranzacționare în conformitate cu partea a treia titlul I capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtM se aplică tuturor pozițiilor din portofoliul de tranzacționare, care includ, în special, poziții pe instrumente de datorie (inclusiv instrumente care sunt poziții din securitizare), instrumente de capital, organisme de plasament colectiv (OPC), valută și aur și mărfuri (inclusiv certificate de emisii).

(4) În scopul calculării cerinței pe baza factorilor K aferenți RtM, o firmă de investiții include și alte poziții decât pozițiile din portofoliul de tranzacționare în cazul în care acestea dau naștere unor riscuri de schimb valutar sau riscului de marfă.

Articolul 22

Calcularea factorului K-NPR

În scopul calculării K-NPR, cerința de fonduri proprii pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții care efectuează tranzacții pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client, se calculează cu ajutorul uneia dintre următoarele metode:

- (a) abordarea standardizată prevăzută în partea a treia titlul IV capitolele 2, 3 și 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (b) abordarea standardizată alternativă prevăzută în partea a treia titlul IV capitolul 1a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (c) abordarea alternativă bazată pe modele interne prevăzută în partea a treia titlul IV capitolul 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 23

Calcularea factorului K-CMG

(1) În sensul articolului 21, autoritatea competentă îi permite unei firme de investiții să calculeze factorul K-CMG pentru toate pozițiile care fac obiectul compensării, sau pe bază de portofoliu, în cazul în care întregul portofoliu face obiectul compensării sau al constituirii marjei, în următoarele condiții:

- (a) firma de investiții nu face parte dintr-un grup care cuprinde o instituție de credit;
- (b) compensarea și decontarea acestor tranzacții au loc sub responsabilitatea unui membru compensator al unui CPCC, iar respectivul membru compensator este o instituție de credit sau o firmă de investiții menționată la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, iar tranzacțiile sunt compensate la nivel central în cadrul unui CPCC sau sunt decontate într-un alt mod pe baza principiului „livrare-contră-plată”, sub responsabilitatea respectivului membru compensator;
- (c) calcularea marjei totale solicitate de membrul compensator se bazează pe un model de marjă al membrului compensator;
- (d) firma de investiții a demonstrat autorității competente că alegerea de a calcula RtM cu K-CMG este justificată de anumite criterii, care pot include natura activităților principale ale firmei de investiții, care sunt, în principal, activități de tranzacționare care fac obiectul compensării și al constituirii marjei sub responsabilitatea unui membru compensator, precum și faptul că alte activități desfășurate de firma de investiții sunt ne semnificative în comparație cu respectivele activități principale; și
- (e) autoritatea competentă a apreciat că alegerea portofoliului (portofoliilor) care face (fac) obiectul K-CMG nu a fost făcută cu scopul inițierii arbitrajului de reglementare cu privire la cerințele de fonduri proprii într-o manieră disproporționată sau neadecvată din punct de vedere prudential.

În sensul literei (c) de la primul paragraf, autoritatea competentă efectuează o evaluare periodică pentru a confirma că acest model de marjă conduce la cerințe de marjă care reflectă caracteristicile de risc ale produselor pe care le tranzacționează firmele de investiții și ia în considerare intervalul dintre colectările marjelor, lichiditatea pe piață și posibilitatea unor modificări pe durata tranzacției.

Cerințele de marjă sunt suficiente pentru a acoperi pierderile care pot rezulta din cel puțin 99 % dintre variațiile expunerilor într-un interval de timp adecvat, cu o perioadă de deținere de cel puțin două zile lucrătoare. Modelele de marjă utilizate de membrul compensator respectiv pentru efectuarea unui apel în marjă menționate la litera (c) de la primul paragraf de la prezentul alineat sunt concepute întotdeauna pentru a atinge un nivel de prudență similar celui impus de dispozițiile privind cerințele de marjă de la articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(2) K-CMG este al treilea cel mai mare quantum al marjei totale cerute zilnic de membrul compensator din partea firmei de investiții pe parcursul ultimelor trei luni, înmulțit cu un factor de 1,3.

(3) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul de calcul al quantumului marjei totale cerute și metoda de calcul al K-CMG, astfel cum se menționează la alineatul (2), în special atunci când K-CMG se aplică pe bază de portofoliu, precum și condițiile pentru îndeplinirea dispozițiilor de la alineatul (1) litera (e).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

CAPITOLUL 4

Factorii K aferenți RtF

Articolul 24

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtF

Cerința calculată pe baza factorilor K aferenți RtF se determină prin următoarea formulă:

$$K\text{-TCD} + K\text{-DTF} + K\text{-CON}$$

unde:

K-TCD este egal cu cuantumul calculat în conformitate cu articolul 26;

K-DTF este egal cu DTF determinat în conformitate cu articolul 33, înmulțit cu coeficientul corespunzător stabilit la articolul 15 alineatul (2); și

K-CON este egal cu cuantumul calculat în conformitate cu articolul 39.

K-TCD și K-CON se calculează pe baza tranzacțiilor înregistrate în portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client.

K-DTF se calculează pe baza tranzacțiilor înregistrate în portofoliul de tranzacționare al unei firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client, și a tranzacțiilor pe care firma de investiții le încheie prin executarea ordinelor în contul clienților, în nume propriu.

Secțiunea 1

Starea de nerambursare a contrapărții la tranzacționare

Articolul 25

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta secțiune se aplică următoarelor contracte și tranzacții:

(a) contractelor derivate enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția:

(i) contractelor derivate compensate direct sau indirect prin intermediul unei contrapărți centrale (CPC), dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

— pozițiile și activele firmei de investiții legate de contractele respective sunt evidențiate distinct și separate, atât la nivelul membrului compensator, cât și al CPC-ului, de pozițiile și activele membrului compensator și ale celorlalți clienți ai membrului compensator respectiv și, ca urmare a acestei distincții și separări, pozițiile și activele respective sunt indisponibile, conform dreptului intern, în cazul în care membrul compensator ori unul sau mai mulți dintre clienții săi intră în stare de nerambursare sau în insolvență;

— legislația, reglementările, normele și acordurile contractuale aplicabile membrului compensator ori care sunt obligatorii pentru acesta facilitează transferul pozițiilor clientului legate de contractele respective și al garanțiilor reale aferente către un alt membru compensator în perioada de risc de marjă aplicabilă, în cazul în care membrul compensator inițial intră în stare de nerambursare sau în insolvență;

— firma de investiții a obținut un aviz juridic independent, scris și motivat care concluzionează că, în cazul unei acțiuni în instanță, firma de investiții nu ar suporta pierderi ca urmare a insolvenței membrului său compensator sau a oricăruia dintre clienții membrului compensator respectiv;

- (ii) contractelor derivate tranzacționate la bursă;
- (iii) contractelor derivate deținute pentru a acoperi riscurile unei poziții a firmei de investiții care rezultă dintr-o activitate din afara portofoliului de tranzacționare;
- (b) tranzacțiilor cu termen lung de decontare;
- (c) tranzacțiilor de răscumpărare;
- (d) operațiunilor de dare sau luare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri;
- (e) tranzacțiilor de creditare în marjă;
- (f) oricărui alt tip de SFT;
- (g) creditelor și împrumuturilor menționate în secțiunea B punctul 2 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, în cazul în care firma de investiții efectuează tranzacția în numele clientului sau primește și transmite ordinul fără a-l executa.

În sensul literei (a) punctul (i) de la primul paragraf, contractele derivate compensate direct sau indirect printr-o CPCC sunt considerate a îndeplini condițiile de la litera respectivă.

- (2) Tranzacțiile cu următoarele tipuri de contrapărți sunt excluse din calculul factorului K-TCD:
 - (a) administrațiile centrale și băncile centrale, atunci când expunerile-suport ar primi o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 114 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (b) băncile multilaterale de dezvoltare enumerate la articolul 117 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (c) organizațiile internaționale enumerate la articolul 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (3) Sub rezerva aprobării prealabile de către autoritățile competente, o firmă de investiții poate exclude din domeniul de aplicare al calculului K-TCD tranzacțiile cu o contraparte care este întreprinderea-mamă, filiala sa, o filială a întreprinderii sale mamă sau o întreprindere legată printr-o relație în sensul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE. Autoritățile competente acordă aprobarea dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) contrapartea este o instituție de credit, o firmă de investiții sau o instituție financiară care face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate;
 - (b) contrapartea este inclusă în aceeași arie de consolidare prudențială ca și firma de investiții, conform metodei consolidării globale, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau cu articolul 7 din prezentul regulament, sau contrapartea și firma de investiții sunt supravegheate în vederea conformității cu testul capitalului la nivel de grup în conformitate cu articolul 8 din prezentul regulament;
 - (c) contrapartea face obiectul aceluiași proceduri pentru evaluarea, măsurarea și controlul riscurilor ca și firma de investiții;
 - (d) contrapartea este situată în același stat membru ca și firma de investiții;
 - (e) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor de către contraparte firmei de investiții.
- (4) Prin derogare de la prezenta secțiune, o firmă de investiții poate, sub rezerva aprobării din partea autorității competente, să calculeze valoarea expunerii contractelor derivate enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și a tranzacțiilor menționate la alineatul (1) literele (b)-(f) din prezentul articol prin aplicarea uneia dintre metodele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunea 3, 4 sau 5 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și să calculeze cerințele de fonduri proprii aferente prin înmulțirea valorii expunerii cu factorul de risc definit pentru fiecare tip de contraparte astfel cum este prevăzut în tabelul 2 de la articolul 26 din prezentul regulament.

Firmele de investiții incluse în supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pot calcula cerința de fonduri proprii aferentă prin înmulțirea cu 8 % a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor, calculate în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 secțiunea 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (5) Atunci când aplică derogarea de la alineatul (4) din prezentul articol, firmele de investiții aplică, de asemenea, un factor de ajustare a evaluării creditului (CVA) înmulțind cerința de fonduri proprii, calculată în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol, cu CVA calculat în conformitate cu articolul 32.

În loc să aplice factorul de multiplicare a factorului CVA, firmele de investiții incluse în supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pot calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de ajustare a evaluării creditului în conformitate cu partea a treia titlul VI din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 26

Calcularea factorului K-TCD

În scopul calculării factorului K-TCD, cerința de fonduri proprii se determină prin următoarea formulă:

$$\text{Cerința de fonduri proprii} = \alpha \cdot \text{EV} \cdot \text{RF} \cdot \text{CVA}$$

unde:

$\alpha = 1,2$;

EV = valoarea expunerii calculată în conformitate cu articolul 27;

RF = factorul de risc definit pentru fiecare tip de contraparte astfel cum este prevăzut în tabelul 2; și

CVA = ajustarea evaluării creditului calculată în conformitate cu articolul 32.

Tabelul 2

Tip de contraparte	Factor de risc
Administrații centrale, bănci centrale și entități din sectorul public	1,6 %
Instituții de credit și firme de investiții	1,6 %
Alte contrapărți	8 %

Articolul 27

Calcularea valorii expunerii

Valoarea expunerii se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{Valoarea expunerii} = \text{Max}(0; \text{RC} + \text{PFE} - \text{C})$$

unde:

RC = costul de înlocuire, astfel cum este determinat la articolul 28;

PFE = expunerea viitoare potențială, astfel cum este determinată la articolul 29; și

C = garanțiile reale, astfel cum sunt determinate la articolul 30.

Costul de înlocuire (RC) și garanțiile reale (C) se aplică tuturor tranzacțiilor menționate la articolul 25.

Expunerea viitoare potențială (PFE) se aplică numai contractelor derivate.

O firmă de investiții poate calcula o singură valoare a expunerii la nivelul de compensare pentru toate tranzacțiile care fac obiectul unui acord de compensare contractuală, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 31. În cazul în care una dintre aceste condiții nu este îndeplinită, firma de investiții tratează fiecare tranzacție ca și cum ar fi propriul set de compensare.

Articolul 28

Costul de înlocuire (RC)

Costul de înlocuire menționat la articolul 27 se determină după cum urmează:

- (a) pentru contractele derivate, RC se determină ca fiind CMV;
- (b) pentru tranzacțiile cu termen lung de decontare, RC se determină ca fiind valoarea de decontare a numerarului de plătit sau de primit de către firma de investiții la decontare; o creanță urmează să fie tratată ca valoare pozitivă, iar o datorie urmează să fie tratată ca valoare negativă;

- (c) pentru tranzacțiile de răscumpărare și pentru operațiunile de dare sau luare cu împrumut de titluri sau de mărfuri, RC se determină ca fiind valoarea numerarului dat sau luat cu împrumut; numerarul dat cu împrumut de firma de investiții urmează să fie tratat ca valoare pozitivă, iar numerarul luat cu împrumut de firma de investiții urmează să fie tratat ca valoare negativă;
- (d) pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, în cazul cărora ambele segmente ale tranzacției sunt titluri de valoare, RC este determinat de CMV a titlului de valoare dat cu împrumut de firma de investiții; CMV se majorează utilizându-se ajustarea de volatilitate corespunzătoare din tabelul 4 de la articolul 30;
- (e) pentru tranzacțiile de creditare în marjă și creditele și împrumuturile menționate la articolul 25 alineatul (1) litera (g), RC este determinat de valoarea contabilă a activului în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

Articolul 29

Expunerea viitoare potențială

(1) Expunerea viitoare potențială (PFE) menționată la articolul 27 se calculează pentru fiecare instrument financiar derivat ca produsul dintre:

- (a) valoarea noțională efectivă (EN) a tranzacției stabilită în conformitate cu alineatele (2)-(6) din prezentul articol; și
- (b) factorul impus de autoritățile de supraveghere (SF) stabilit în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

(2) Valoarea noțională efectivă (EN) este produsul dintre valoarea noțională, calculată în conformitate cu alineatul (3), durata acesteia, calculată în conformitate cu alineatul (4), și factorul delta de supraveghere aferent, calculat în conformitate cu alineatul (6).

(3) Valoarea noțională, cu excepția cazului în care este precizată în mod clar și este fixă până la scadență, se determină după cum urmează:

- (a) pentru contractele derivate pe cursul de schimb, valoarea noțională este definită ca fiind valoarea noțională a segmentului în valută al contractului, convertită în moneda națională; în cazul în care ambele segmente ale unui instrument financiar derivat pe cursul de schimb sunt exprimate în alte monede decât moneda națională, valoarea noțională a fiecărui segment este convertită în moneda națională, luându-se în considerare ca valoare noțională cea mai mare dintre valorile în moneda națională obținute;
- (b) pentru contractele derivate pe titluri de capital și pe mărfuri, pentru certificatele de emisii și pentru instrumentele financiare derivate pe certificate de emisii, valoarea noțională este definită ca fiind produsul dintre prețul de piață al unei unități de instrument și numărul de unități care fac obiectul tranzacției;
- (c) pentru tranzacțiile cu rezultate multiple care depind de o anumită stare a lucrurilor, inclusiv pentru opțiunile digitale sau contractele forward cu rambursare condiționată (*target redemption forward*), o firmă de investiții calculează valoarea noțională pentru fiecare stare a lucrurilor și utilizează cea mai mare valoare obținută;
- (d) în cazul în care valoarea noțională se calculează printr-o formulă pe baza valorilor de piață, firma de investiții utilizează CMV pentru a determina valoarea noțională a tranzacției;
- (e) pentru swapurile noționale variabile, cum ar fi swapurile cu amortizare și swapurile cu acumulare, firmele de investiții utilizează valoarea noțională medie pe parcursul duratei de viață rămase a contractului swap ca valoare noțională a tranzacției;
- (f) swapurile cu efect de levier se convertesc la valoarea noțională a swapului echivalent care nu utilizează efectul de levier, astfel încât atunci când toate ratele incluse în swap sunt înmulțite cu un anumit factor, valoarea noțională indicată se înmulțește cu factorul aplicat ratelor dobânzii pentru a determina valoarea noțională;
- (g) pentru un contract derivat cu schimburi multiple de principal, valoarea noțională se înmulțește cu numărul de schimburi de principal prevăzute în contractul derivat pentru a determina valoarea noțională.

(4) Valoarea noțională a contractelor pe rata dobânzii și a contractelor de instrumente financiare derivate de credit pentru perioada rămasă (exprimată în ani) până la scadența acestor contracte se ajustează în funcție de durata calculată prin următoarea formulă:

$$\text{Durata} = (1 - \exp(-0,05 \cdot \text{perioada până la scadență})) / 0,05$$

Pentru alte contracte derivate decât contractele pe rata dobânzii și contractele de instrumente financiare derivate de credit, durata este egală cu 1.

(5) Scadența contractului este ultima dată la care contractul mai poate fi executat.

În cazul în care instrumentul financiar derivat se raportează la valoarea unui alt instrument pe rata dobânzii sau de credit, perioada de timp se stabilește în funcție de instrumentul-suport.

Pentru opțiuni, scadența este ultima dată de exercitare contractuală, astfel cum se precizează în contract.

Pentru un contract derivat care este structurat astfel încât, la anumite date, orice expunere restantă este decontată, iar termenul sunt revizuite astfel încât valoarea justă a contractului să fie zero, scadența reziduală este egală cu perioada rămasă până la data următoarei revizuirii a termenelor.

(6) Factorul delta de supraveghere al opțiunilor și al swaptionurilor poate fi calculat de către firma de investiții însăși, utilizând un model adecvat, sub rezerva aprobării de către autoritățile competente. Modelul estimează rata de variație a valorii opțiunii în cazul unor fluctuații minore ale prețului de piață al suportului. Pentru alte tranzacții decât cele cu opțiuni și swaptionuri sau în cazul în care niciun model nu a fost aprobat de către autoritățile competente, factorul delta este egal cu 1.

(7) Factorul impus de autoritățile de supraveghere (FS) pentru fiecare clasă de active se stabilește în conformitate cu tabelul următor:

Tabelul 3

Clasa de active	Factor impus de autoritățile de supraveghere
Rata dobânzii	0,5 %
Schimb valutar	4 %
Credit	1 %
Acțiuni cu un singur emitent	32 %
Indici pe acțiuni	20 %
Mărfuri și certificate de emisii	18 %
Altele	32 %

(8) Expunerea viitoare potențială a unui set de compensare este egală cu produsul dintre suma expunerilor viitoare potențiale ale tuturor tranzacțiilor incluse în setul de compensare și:

- (a) 0,42 pentru seturile de compensare formate din tranzacții cu contrapărți financiare și nefinanciare pentru care au loc schimburi bilaterale de garanții reale cu contrapartea, dacă acest lucru este necesar, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (b) 1 pentru alte seturi de compensare.

Articolul 30

Garanții reale

(1) Toate garanțiile reale atât pentru tranzacțiile bilaterale, cât și pentru tranzacțiile compensate menționate la articolul 25 fac obiectul unor ajustări de volatilitate, în conformitate cu tabelul următor:

Tabelul 4

Clasa de active		Ajustare de volatilitate pentru tranzacții de răscumpărare	Ajustare de volatilitate pentru alte tranzacții
Titluri de datorie emise de administrații centrale sau bănci centrale	≤ 1 an	0,707 %	1 %
	> 1 an ≤ 5 ani	2,121 %	3 %
	> 5 ani	4,243 %	6 %
Titluri de datorie emise de alte entități	≤ 1 an	1,414 %	2 %
	> 1 an ≤ 5 ani	4,243 %	6 %
	> 5 ani	8,485 %	12 %
Poziții din securitizare	≤ 1 an	2,828 %	4 %
	> 1 an ≤ 5 ani	8,485 %	12 %
	> 5 ani	16,970 %	24 %
Titluri de capital cotate și obligațiuni convertibile		14,143 %	20 %
Alte titluri de valoare și mărfuri		17,678 %	25 %
Aur		10,607 %	15 %
Numerar		0	0 %

În sensul tabelului 4, pozițiile din securitizare nu includ și pozițiile din rescuritizare.

Autoritățile competente pot modifica ajustarea de volatilitate pentru anumite tipuri de mărfuri pentru care există niveluri diferite de volatilitate a prețurilor. Acestea informează ABE în legătură cu astfel de decizii și cu motivele care determină modificările.

(2) Valoarea garanțiilor reale se determină ca fiind:

- (a) în sensul articolului 25 alineatul (1) literele (a), (e) și (g), valoarea garanțiilor reale primite de firma de investiții de la contrapartea acesteia, redusă în conformitate cu tabelul 4;
- (b) pentru tranzacțiile menționate la articolul 25 alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (f), suma dintre CMV a segmentului reprezentat de titlul de valoare și valoarea netă a garanțiilor reale depuse sau primite de firma de investiții.

Pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, în cazul cărora ambele segmente ale tranzacției sunt titluri de valoare, garanțiile reale sunt determinate de CMV a titlului de valoare luat cu împrumut de firma de investiții.

În cazul în care firma de investiții achiziționează sau a dat cu împrumut titlul de valoare, CMV a titlului de valoare este considerată o valoare negativă și este redusă la o valoare negativă mai mare, utilizându-se ajustarea de volatilitate din tabelul 4. În cazul în care firma de investiții vinde sau a luat cu împrumut titlul de valoare, CMV a titlului de valoare este considerată o valoare pozitivă și este redusă, utilizându-se ajustarea de volatilitate din tabelul 4.

În cazul în care diferite tipuri de tranzacții fac obiectul unui acord de compensare contractuală, sub rezerva îndeplinii condițiilor prevăzute la articolul 31, ajustările de volatilitate aplicabile „altor tranzacții” din tabelul 4 se aplică valorilor calculate în temeiul literelor (a) și (b) de la primul paragraf pentru fiecare emitent în parte, în cadrul fiecărei clase de active.

(3) În cazul în care există o neconcordanță de monede între tranzacție și garanțiile reale primite sau depuse, se aplică o ajustare de volatilitate suplimentară pentru neconcordanța de monede egală cu 8 %.

Articolul 31

Compensare

În sensul prezentei secțiuni, o firmă de investiții poate, în primul rând, să trateze contractele perfect corespondente incluse într-un acord de compensare ca și cum ar fi un singur contract cu un principal noțional echivalent cu veniturile nete, în al doilea rând, poate compensa alte tranzacții care fac obiectul unei novații în temeiul căreia toate obligațiile dintre firma de investiții și contrapartea acesteia sunt automat amalgamate, în așa fel încât novația înlocuiește, din punct de vedere juridic, obligațiile brute anterioare cu o singură valoare netă, iar în al treilea rând, poate compensa alte tranzacții în cazul în care firma de investiții se asigură că sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) un contract de compensare cu contrapartea sau un alt acord care creează o obligație juridică unică acoperă toate tranzacțiile incluse, astfel încât firma de investiții ar avea fie dreptul de a primi, fie obligația de a plăti numai soldul net al valorilor pozitive și negative marcate la piață ale tranzacțiilor individuale incluse în cazul în care o contraparte nu își respectă obligațiile ca urmare a oricăreia dintre următoarele situații:
 - (i) stare de nerambursare;
 - (ii) faliment;
 - (iii) lichidare; sau
 - (iv) circumstanțe similare;
- (b) contractul de compensare nu conține nicio clauză care, în cazul intrării unei contrapărți în stare de nerambursare, îi permite unei contrapărți care nu se află în stare de nerambursare să efectueze numai plăți limitate sau să nu efectueze nicio plată în favoarea contrapărții aflate în stare de nerambursare, chiar dacă aceasta din urmă este un creditor net;
- (c) firma de investiții a obținut un aviz juridic independent, scris și motivat conform căruia, în cazul contestării în instanță a acordului de compensare, creanțele și obligațiile firmei de investiții ar fi echivalente cu cele menționate la litera (a) în conformitate cu următorul regim juridic:
 - (i) legislația din jurisdicția în care este înregistrată contrapartea;
 - (ii) în cazul în care este implicată o sucursală străină a unei contrapărți, legislația din jurisdicția în care este situată sucursala;
 - (iii) legislația care reglementează tranzacțiile individuale inclusă în acordul de compensare; sau
 - (iv) legislația care reglementează contractele ori acordurile necesare pentru efectuarea compensării.

Articolul 32

Ajustarea evaluării creditului

În sensul prezentei secțiunii, CVA înseamnă o ajustare la cursul mediu al pieței a portofoliului de tranzacții încheiate cu o contraparte care reflectă CMV a riscului de credit pe care îl reprezintă contraparta pentru firma de investiții, dar nu reflectă CMV a riscului de credit pe care îl reprezintă firma de investiții pentru contraparte.

CVA este 1,5 pentru toate tranzacțiile, cu excepția următoarelor tranzacții, pentru care CVA este 1:

- (a) tranzacțiile cu contrapărți nefinanciare, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, sau cu contrapărți nefinanciare stabilite într-o țară terță, în cazul în care tranzacțiile respective nu depășesc pragul de compensare precizat la articolul 10 alineatele (3) și (4) din regulamentul respectiv;
- (b) tranzacțiile intragrup, astfel cum sunt prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (c) tranzacțiile cu termen lung de decontare;
- (d) SFT, inclusiv tranzacțiile de creditare în marjă, cu excepția cazului în care autoritatea competentă stabilește că expunerile firmei de investiții la riscul CVA care rezultă din aceste tranzacții sunt semnificative; și
- (e) creditele și împrumuturile menționate la articolul 25 alineatul (1) litera (g).

Secțiunea 2

Fluxul zilnic de tranzacționare

Articolul 33

Determinarea DTF în scopul calculării factorului K-DTF

(1) În scopul calculării K-DTF, DTF este media mobilă a valorii fluxurilor zilnice totale de tranzacționare, determinată pe parcursul fiecărei zile lucrătoare pentru ultimele nouă luni, excluzând cele mai recente trei luni.

DTF este media aritmetică a valorilor zilnice înregistrate în cele șase luni rămase.

K-DTF se calculează în prima zi lucrătoare a fiecărei luni.

(2) DTF se determină prin însumarea valorii absolute a tranzacțiilor de cumpărare și a valorii absolute a tranzacțiilor de vânzare, atât pentru tranzacțiile în numerar, cât și pentru instrumentele financiare derivate, în conformitate cu următoarele principii:

- (a) pentru tranzacțiile în numerar, valoarea este cuantumul plătit sau primit pentru fiecare tranzacție;
- (b) pentru instrumentele financiare derivate, valoarea tranzacției este valoarea noțională a contractului.

Valoarea noțională a instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii se ajustează pentru perioada rămasă (exprimată în ani) până la scadența respectivelor contracte. Valoarea noțională se înmulțește cu durata calculată prin următoarea formulă:

$Durata = \text{perioada (exprimată în ani) până la scadență} / 10$

(3) Din DTF sunt excluse tranzacțiile executate de o firmă de investiții cu scopul de a furniza servicii de administrare a portofoliului în contul unor fonduri de investiții.

În DTF sunt incluse și tranzacțiile executate de o firmă de investiții în nume propriu, fie pentru ea însăși, fie în contul unui client.

(4) În cazul în care o firmă de investiții a avut un flux zilnic de tranzacționare de mai puțin de nouă luni, aceasta utilizează pentru calculul K-DTF datele istorice privind DTF pentru perioada prevăzută la alineatul (1), de îndată ce aceste date devin disponibile. Autoritatea competentă poate înlocui punctele de date istorice care lipsesc cu date de reglementare determinate pe baza previziunilor de afaceri ale firmei de investiții, prezentate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2014/65/UE.

CAPITOLUL 5

Obiective de mediu și sociale

Articolul 34

Tratamentul prudentțial al activelor expuse la activități care sunt asociate cu obiective de mediu sau sociale

- (1) După consultarea Comitetului european pentru risc sistemic, ABE evaluează, pe baza datelor disponibile și a constatărilor Grupului de experți la nivel înalt pentru finanțele sustenabile din cadrul Comisiei, dacă tratamentul prudentțial specific al activelor expuse unor activități asociate în mod substanțial cu obiective de mediu sau sociale, sub forma unor factori K ajustați sau a unor coeficienți K ajustați, ar fi justificat din punct de vedere prudentțial. În special, ABE analizează următoarele aspecte:
- (a) opțiunile metodologice pentru evaluarea expunerilor de clase de active la activități asociate în mod substanțial cu obiective de mediu sau sociale;
 - (b) profilurile specifice de risc ale activelor expuse la activități asociate în mod substanțial cu obiective de mediu sau sociale;
 - (c) riscurile legate de deprecierea activelor ca urmare a unor modificări ale reglementărilor, de exemplu pentru atenuarea schimbărilor climatice;
 - (d) efectele potențiale asupra stabilității financiare ale tratamentului prudentțial specific al activelor expuse la activități asociate în mod substanțial cu obiective de mediu sau sociale.
- (2) ABE transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport cuprinzând constatările sale până la 26 decembrie 2021.
- (3) Pe baza raportului menționat la alineatul (2), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul, o propunere legislativă.

PARTEA A PATRA

RISCU DE CONCENTRARE

Articolul 35

Obligația de monitorizare

- (1) Firmele de investiții își monitorizează și își controlează riscul de concentrare în conformitate cu prezenta parte, prin proceduri administrative și contabile riguroase și prin mecanisme de control intern solide.
- (2) În sensul prezentei părți, termenii „instituție de credit” și „firmă de investiții” includ întreprinderile publice sau private, inclusiv sucursalele acestor întreprinderi, cu condiția ca respectivele întreprinderi, dacă ar fi stabilite în Uniune, să fie instituții de credit sau firme de investiții, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, și cu condiția ca respectivele întreprinderi să fi fost autorizate într-o țară terță care aplică cerințe de supraveghere prudentțială și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Articolul 36

Calcularea valorii expunerii

- (1) Firmele de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) calculează valoarea expunerii față de un client sau față de un grup de clienți aflați în legătură, în sensul prezentei părți, prin însumarea următoarelor elemente:
- (a) excedentul pozitiv al pozițiilor lungi față de pozițiile scurte ale firmei de investiții pe toate instrumentele financiare din portofoliul de tranzacționare emise de clientul în cauză, poziția netă a fiecărui instrument fiind calculată în conformitate cu dispozițiile menționate la articolul 22 literele (a), (b) și (c);

- (b) valoarea expunerii contractelor și tranzacțiilor menționate la articolul 25 alineatul (1) cu clientul în cauză, calculată conform metodei prevăzute la articolul 27.

În sensul literei (a) de la primul paragraf, o firmă de investiții care, în scopul aplicării cerinței calculate pe baza factorilor K aferenți RtM, calculează cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare în conformitate cu abordarea specificată la articolul 23 calculează poziția netă în scopul riscului de concentrare al pozițiilor respective în conformitate cu dispozițiile menționate la articolul 22 litera (a).

În sensul literei (b) de la primul paragraf de la prezentul alineat, o firmă de investiții care, în scopul aplicării factorului K-TCD, calculează cerințele de fonduri proprii aplicând metodele menționate la articolul 25 alineatul (4) din prezentul regulament calculează valoarea expunerii contractelor și tranzacțiilor menționate la articolul 25 alineatul (1) din prezentul regulament aplicând metodele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunea 3, 4 sau 5 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (2) Valoarea expunerii față de un grup de clienți aflați în legătură se calculează prin însumarea expunerilor față de clienții individuali din cadrul grupului, care sunt tratate ca o singură expunere.

- (3) Pentru a calcula valoarea expunerii față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură, o firmă de investiții ia toate măsurile rezonabile pentru a identifica activele-suport ale tranzacțiilor relevante și contrapartea expunerilor-suport.

Articolul 37

Limitele cu privire la riscul de concentrare și excedentul valorii expunerii

- (1) Pentru o firmă de investiții, limita cu privire la riscul de concentrare pentru valoarea expunerii față de un client individual sau față de un grup de clienți aflați în legătură este de 25 % din fondurile proprii.

În cazul în care respectivul client individual este o instituție de credit sau o firmă de investiții ori în cazul în care un grup de clienți aflați în legătură include una sau mai multe instituții de credit sau firme de investiții, limita cu privire la riscul de concentrare este valoarea cea mai mare dintre 25 % din fondurile proprii ale firmei de investiții și 150 de milioane EUR, cu condiția ca limita cu privire la riscul de concentrare pentru suma valorilor expunerilor față de toți clienții aflați în legătură care nu sunt instituții de credit sau firme de investiții să rămână 25 % din fondurile proprii ale firmei de investiții.

În cazul în care suma de 150 de milioane EUR este mai mare decât 25 % din fondurile proprii ale firmei de investiții, limita cu privire la riscul de concentrare nu depășește 100 % din fondurile proprii ale firmei de investiții.

- (2) În cazul depășirii limitelor menționate la alineatul (1), o firmă de investiții respectă obligația de notificare prevăzută la articolul 38 și îndeplinește o cerință de fonduri proprii aferentă excedentului valorii expunerii în conformitate cu articolul 39.

Firmele de investiții calculează excedentul valorii expunerii față de un client individual sau față de un grup de clienți aflați în legătură în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{excedentul valorii expunerii} = EV - L$$

unde:

EV = valoarea expunerii calculată conform metodei prevăzute la articolul 36; și

L = limita cu privire la riscul de concentrare stabilită la alineatul (1) de la prezentul articol.

- (3) Valoarea expunerii față de un client individual sau față de un grup de clienți aflați în legătură nu depășește:
- 500 % din fondurile proprii ale firmei de investiții, în cazul în care au trecut cel mult 10 zile de la înregistrarea excedentului;
 - în total, 600 % din fondurile proprii ale firmei de investiții, pentru orice excedent care se menține mai mult de 10 zile.

Articolul 38

Obligația de notificare

- (1) În cazul depășirii limitelor menționate la articolul 37, o firmă de investiții notifică autorităților competente, fără întârziere, excedentul, numele clientului individual în cauză și, dacă este cazul, numele grupului de clienți aflați în legătură în cauză.

(2) Autoritățile competente îi pot acorda firmei de investiții o perioadă limitată de timp pentru a se conforma limitei menționate la articolul 37.

Articolul 39

Calcularea factorului K-CON

(1) Cerința de fonduri proprii calculată pe baza factorului K-CON este cuantumul agregat al cerinței de fonduri proprii calculate pentru fiecare client sau grup de clienți aflați în legătură ca fiind cerința de fonduri proprii de pe rândul corespunzător din coloana 1 a tabelului 6 pentru o parte a excedentului individual total înmulțită cu:

- (a) 200 % în cazul în care excedentul nu s-a menținut mai mult de 10 zile;
- (b) după ce a trecut perioada de 10 zile calculată de la data la care s-a înregistrat excedentul, factorul corespunzător din coloana 2 a tabelului 6, prin repartizarea fiecărei tranșe din excedent pe rândul corespunzător din coloana 1 a tabelului 6.

(2) Cerința de fonduri proprii aferentă excedentului menționat la alineatul (1) se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{OFRE} = \frac{\text{OFR}}{\text{EV}} \cdot \text{EVE}$$

unde:

CFPE = cerința de fonduri proprii aferentă excesului;

CFP = cerința de fonduri proprii aferentă expunerilor față de un client individual sau față de grupuri de clienți aflați în legătură, calculată prin însumarea cerințelor de fonduri proprii aferente expunerilor față de clienții individuali din cadrul grupului, care sunt tratate ca o singură expunere;

EV = valoarea expunerii calculată conform metodei prevăzute la articolul 36;

EVE = excedentul valorii expunerii calculat conform metodei prevăzute la articolul 37 alineatul (2).

În scopul calculării factorului K-CON, cerințele de fonduri proprii aferente expunerilor care rezultă din excedentul pozitiv al pozițiilor lungi față de pozițiile scurte ale unei firme de investiții pe toate instrumentele financiare din portofoliul de tranzacționare emise de clientul în cauză, poziția netă a fiecărui instrument fiind calculată în conformitate cu dispozițiile menționate la articolul 22 literele (a), (b) și (c), includ doar cerințe pentru risc specifice.

O firmă de investiții care, în scopul aplicării cerinței calculate pe baza factorilor K aferenți RtM, calculează cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare în conformitate cu abordarea specificată la articolul 23 calculează cerința de fonduri proprii aferentă expunerii în scopul riscului de concentrare al pozițiilor respective în conformitate cu dispozițiile menționate la articolul 22 litera (a).

Tabelul 6

Coloana 1: Excedentul valorii expunerii exprimat ca procent din fondurile proprii	Coloana 2: Factori
Până la 40 %	200 %
Între 40 % și 60 %	300 %
Între 60 % și 80 %	400 %
Între 80 % și 100 %	500 %
Între 100 % și 250 %	600 %
Peste 250 %	900 %

*Articolul 40***Proceduri menite să împiedice eludarea de către firmele de investiții a cerinței de fonduri proprii calculate pe baza factorului K-CON**

- (1) Firmele de investiții nu transferă temporar expunerile care depășesc limita prevăzută la articolul 37 alineatul (1) către o altă societate, indiferent dacă aceasta face sau nu parte din același grup, și nu realizează tranzacții artificiale prin care să închidă respectivele expuneri în perioada de 10 zile menționată la articolul 39 și să creeze expuneri noi.
- (2) Firmele de investiții mențin sisteme care asigură raportarea imediată către autoritățile competente a oricărui transfer astfel cum se menționează la alineatul (1).

*Articolul 41***Excluderi**

- (1) Următoarele expuneri sunt excluse de la aplicarea cerințelor stabilite la articolul 37:
- (a) expunerile care sunt deduse în totalitate din fondurile proprii ale unei firme de investiții;
 - (b) expunerile înregistrate în cursul normal al decontării serviciilor de plată, a tranzacțiilor valutare, a tranzacțiilor cu titluri de valoare și a furnizării de transferuri monetare;
 - (c) expunerile care constituie creanțe asupra:
 - (i) administrațiilor centrale, băncilor centrale, entităților din sectorul public, organizațiilor internaționale sau băncilor multilaterale de dezvoltare și expunerile garantate de astfel de persoane sau care pot fi atribuite unor astfel de persoane, în cazul în care respectivelor expuneri li se atribuie o pondere de risc de 0 % în conformitate cu articolele 114-118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (ii) administrațiilor regionale și autorităților locale ale țărilor membre ale Spațiului Economic European (SEE);
 - (iii) contrapărților centrale și contribuțiilor la fondurile de garantare ale acestora.
- (2) Autoritățile competente pot excepta integral sau parțial de la aplicarea articolului 37 următoarele expuneri:
- (a) obligațiunile garantate;
 - (b) expunerile asumate de o firmă de investiții față de întreprinderea-mamă a acesteia, față de alte filiale ale întreprinderii-mamă respective sau față de propriile filiale, în măsura în care întreprinderile respective sunt supravegheate pe bază consolidată în conformitate cu articolul 7 din prezentul regulament sau cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sunt supravegheate în vederea asigurării conformității cu testul capitalului la nivel de grup în conformitate cu articolul 8 din prezentul regulament sau sunt supravegheate în conformitate cu standarde echivalente în vigoare într-o țară terță, și cu condiția să fie respectate următoarele condiții:
 - (i) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de capital sau a rambursării rapide a datoriilor de către întreprinderea-mamă; și
 - (ii) procedurile pentru evaluarea, măsurarea și controlul riscurilor aplicate de întreprinderea-mamă includ entitatea din sectorul financiar.

*Articolul 42***Exceptare pentru comercianții de mărfuri și de certificate de emisii**

- (1) Dispozițiile prezentei părți nu se aplică comercianților de mărfuri și de certificate de emisii atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) cealaltă contraparte este o contraparte nefinanciară;
 - (b) ambele contrapărți fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate pentru evaluarea, măsurarea și controlul riscurilor;
 - (c) se poate considera că tranzacția respectivă reduce riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei a contrapărții nefinanciare ori a grupului respectiv.
- (2) Firmele de investiții informează autoritatea competentă înainte de a se prevala de exceptarea menționată la alineatul (1).

PARTEA A CINCEA

LICHIDITATE

Articolul 43

Cerința de lichiditate

(1) Firmele de investiții dețin active lichide echivalente cu cel puțin o treime din cerința calculată pe baza cheltuielilor generale fixe în conformitate cu articolul 13 alineatul (1).

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, autoritățile competente pot excepta firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) de la aplicarea primului paragraf de la prezentul alineat și informează în mod corespunzător ABE cu privire la acest lucru.

În sensul primului paragraf, activele lichide sunt oricare dintre următoarele, fără restricții în ceea ce privește componența lor:

- (a) activele menționate la articolele 10-13 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, sub rezerva aceluiași condiții referitoare la criteriile de eligibilitate și aceluiași marje de ajustare aplicabile precum cele prevăzute la articolele respective;
- (b) activele menționate la articolul 15 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, până la o valoare absolută de 50 de milioane EUR sau suma echivalentă în moneda națională, sub rezerva aceluiași condiții referitoare la criteriile de eligibilitate, cu excepția pragului de 500 de milioane EUR menționat la articolul 15 alineatul (1) din respectivul regulament și aceluiași marje de ajustare aplicabile precum cele prevăzute la articolul respectiv;
- (c) instrumentele financiare care nu se încadrează la literele (a) și (b) de la prezentul paragraf, tranzacționate într-un loc de tranzacționare, pentru care există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și la articolele 1-5 din Regulamentul delegat (UE) 2017/567 al Comisiei ⁽²⁶⁾, și care fac obiectul unei marje de ajustare de 55 %;
- (d) depozitele negrevate de sarcini pe termen scurt la o instituție de credit.

(2) Numerarul, depozitele pe termen scurt și instrumentele financiare care aparțin clienților, chiar dacă sunt deținute în numele firmei de investiții, nu sunt tratate drept active lichide în sensul alineatului (1).

(3) În sensul alineatului (1) din prezentul articol, firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din prezentul regulament și firmele de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din prezentul regulament, dar care nu desfășoară niciuna dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE pot include în activele lor lichide și creanțele comerciale, precum și onorariile sau comisioanele de primit în termen de 30 de zile, dacă creanțele respective îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) reprezintă cel mult o treime din cerințele de lichiditate minime menționate la alineatul (1) din prezentul articol;
- (b) nu sunt luate în considerare la calculul niciunei cerințe de lichiditate suplimentare impuse de autoritatea competentă pentru riscuri specifice firmei în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) litera (k) din Directiva (UE) 2019/2034;
- (c) fac obiectul unei marje de ajustare de 50 %.

(4) În sensul celui de al doilea paragraf de la alineatul (1), ABE, în consultare cu ESMA, emite orientări care precizează în detaliu criteriile pe care autoritățile competente le pot lua în considerare atunci când acordă firmelor de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) o scutire de la cerința de lichiditate.

Articolul 44

Reducerea temporară a cerinței de lichiditate

(1) Firmele de investiții pot, în circumstanțe excepționale și după obținerea aprobării autorității competente, să diminueze cuantumul activelor lichide deținute.

⁽²⁶⁾ Regulamentul delegat (UE) 2017/567 al Comisiei din 18 mai 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește definițiile, transparența, comprimarea portofoliilor și măsurile de supraveghere privind intervenția asupra produselor și pozițiile (JO L 87, 31.3.2017, p. 90).

(2) Conformitatea cu cerința de lichiditate prevăzută la articolul 43 alineatul (1) se restabilește în termen de 30 de zile de la diminuarea inițială.

Articolul 45

Garanții acordate clienților

Firmele de investiții își majorează activele lichide cu 1,6 % din cuantumul total al garanțiilor acordate clienților.

PARTEA A ȘASEA

PUBLICAREA DE INFORMAȚII DE CĂTRE FIRMELE DE INVESTIȚII

Articolul 46

Domeniu de aplicare

(1) Firmele de investiții care nu îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) fac publice informațiile menționate în prezenta parte la data la care își publică situațiile financiare anuale.

(2) Firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) și care emit instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar fac publice informațiile prevăzute la articolele 47, 49 și 50 la data la care își publică situațiile financiare anuale.

(3) În cazul în care o firmă de investiții nu mai îndeplinește condițiile pentru a se califica drept o firmă mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1), aceasta face publice informațiile prevăzute în prezenta parte începând cu exercițiul financiar următor exercițiului financiar în care nu a mai îndeplinit condițiile respective.

(4) Firmele de investiții pot stabili mediul de informare și locul care sunt adecvate pentru a respecta efectiv cerințele de publicare prevăzute la alineatele (1) și (2). În măsura în care acest lucru este posibil, toate informațiile se publică utilizând același mediu de informare sau în același loc. Dacă informații identice sau similare sunt publicate utilizând două sau mai multe medii de informare, în fiecare dintre acestea se include o trimitere la informațiile asemănătoare din celelalte medii de informare.

Articolul 47

Obiective și politici în materie de gestionare a riscurilor

Firmele de investiții își fac publice obiectivele și politicile în materie de gestionare a riscurilor pentru fiecare categorie de risc prevăzută în părțile a treia, a patra și a cincea în conformitate cu articolul 46, incluzând un rezumat al strategiilor și proceselor de gestionare a riscurilor respective și o declarație concisă privind riscurile aprobată de organul de conducere al firmei de investiții, în care este descris pe scurt profilul de risc general al firmei de investiții asociat strategiei de afaceri.

Articolul 48

Guvernanță

Firmele de investiții fac publice următoarele informații privind mecanismele de guvernanță internă, în conformitate cu articolul 46:

- (a) numărul de mandate deținute de membrii organului de conducere;
- (b) politica privind diversitatea în materie de selecție a membrilor organului de conducere, obiectivele acestuia și orice țintă relevantă stabilită în cadrul politicii respective, precum și măsura în care au fost atinse obiectivele și țintele respective;
- (c) dacă firma de investiții a înființat sau nu un comitet de risc distinct și de câte ori s-a întrunit comitetul de risc într-un an.

*Articolul 49***Fonduri proprii**

- (1) Firmele de investiții fac publice următoarele informații privind fondurile lor proprii, în conformitate cu articolul 46:
- (a) o reconciliere integrală a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, a elementelor de fonduri proprii de nivel 2 și a filtrelor prudențiale și deducerilor aplicate fondurilor proprii ale firmei de investiții cu bilanțul din situațiile financiare auditate ale firmei de investiții;
 - (b) o descriere a principalelor caracteristici ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 emise de firma de investiții;
 - (c) o descriere a tuturor restricțiilor aplicate la calcularea fondurilor proprii în conformitate cu prezentul regulament, precum și a instrumentelor și a deducerilor cărora li se aplică aceste restricții.
- (2) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica modele pentru publicarea de informații în conformitate cu alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 26 iunie 2021.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

*Articolul 50***Cerințe de fonduri proprii**

Firmele de investiții fac publice următoarele informații referitoare la conformitatea lor cu cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (1) din prezentul regulament și la articolul 24 din Directiva (UE) 2019/2034, în conformitate cu articolul 46 din prezentul regulament:

- (a) un rezumat al metodei aplicate de firma de investiții în vederea evaluării adecvării capitalului său intern în scopul susținerii activităților curente și viitoare;
- (b) la cererea autorității competente, rezultatele procesului de evaluare a adecvării capitalului intern al firmei de investiții, inclusiv componența fondurilor proprii suplimentare pe baza procesului de supraveghere, astfel cum este menționat la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034;
- (c) cerințele calculate pe baza factorilor K sub formă agregată pentru RtM, RtF și RtC, pe baza sumei factorilor K aplicabili, în conformitate cu articolul 15 din prezentul regulament; și
- (d) cerința pe baza cheltuielilor generale fixe, determinată în conformitate cu articolul 13 din prezentul regulament.

*Articolul 51***Politica și practicile de remunerare**

Firmele de investiții fac publice următoarele informații referitoare la politica și practicile lor de remunerare, inclusiv aspecte legate de neutralitatea de gen și de diferența de remunerare între femei și bărbați, pentru acele categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții, în conformitate cu articolul 46:

- (a) cele mai importante caracteristici de proiectare ale sistemului de remunerare, inclusiv nivelul remunerației variabile și criteriile de acordare a remunerației variabile, politica de remunerare sub formă de instrumente, politica de raportare și criteriile de intrare în drepturi;
- (b) raporturile dintre remunerația fixă și cea variabilă, stabilite în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/2034;
- (c) informații cantitative agregate privind remunerarea, prezentate separat pentru membrii conducerii superioare și membrii personalului ale căror acțiuni au un impact semnificativ asupra profilului de risc al firmei de investiții, cu indicarea următoarelor elemente:
 - (i) cuantumul remunerației acordate în exercițiul financiar respectiv, defalcat în remunerație fixă, incluzând o descriere a componentelor fixe, și remunerație variabilă, precum și numărul de beneficiari;
 - (ii) cuantumul și formele remunerației variabile acordate, defalcat în numerar, acțiuni, instrumente legate de acțiuni și alte tipuri de instrumente, indicând separat partea plătită în avans și partea raportată;

- (iii) cuantumul remunerației reportate acordate pentru perioadele de performanță anterioare, defalcat în cuantumul datorat aferent exercițiului financiar și cuantumul datorat aferent exercițiilor următoare;
 - (iv) cuantumul remunerației reportate datorate aferente exercițiului financiar care este plătită în cursul exercițiului financiar și este redusă prin intermediul ajustărilor de performanță;
 - (v) remunerația variabilă garantată acordată în cursul exercițiului financiar și numărul beneficiarilor acestei remunerații;
 - (vi) plățile compensatorii acordate în perioadele anterioare care au fost plătite în cursul exercițiului financiar;
 - (vii) cuantumul plăților compensatorii acordate în cursul exercițiului financiar, defalcat în sume plătite în avans și sume reportate, numărul de beneficiari ai respectivelor plăți și cea mai mare plată care i-a fost acordată unei singure persoane;
- (d) informații din care să reiasă dacă firma de investiții beneficiază sau nu de derogarea prevăzută la articolul 32 alineatul (4) din Directiva (UE) 2019/2034.

În sensul literei (d) de la primul paragraf, firmele de investiții care beneficiază de o astfel de derogare indică dacă aceasta a fost acordată în temeiul articolului 32 alineatul (4) litera (a) sau (b) din Directiva (UE) 2019/2034 ori în temeiul ambelor litere. De asemenea, firmele indică pentru care dintre principiile de remunerare aplică derogarea (derogările), numărul de membri ai personalului care beneficiază de derogare (derogări) și remunerațiile totale ale acestora, defalcate în remunerații fixe și remunerații variabile.

Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁷⁾.

Articolul 52

Politica de investiții

- (1) Statele membre se asigură că firmele de investiții care nu îndeplinesc criteriile menționate la articolul 32 alineatul (4) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2034 fac publice următoarele informații în conformitate cu articolul 46 din prezentul regulament:
- (a) proporția din drepturile de vot aferentă acțiunilor deținute direct sau indirect de firma de investiții, defalcată pe state membre și pe sectoare;
 - (b) o descriere completă a comportamentului de vot cu ocazia adunărilor generale ale întreprinderilor în cadrul cărora sunt deținute acțiuni în conformitate cu alineatul (2), o explicație a voturilor și proporția propunerilor înaintate de organul administrativ sau de conducere al întreprinderii pe care firma de investiții le-a aprobat; și
 - (c) o explicație privind recurgerea la consilieri de vot;
 - (d) orientările privind votul referitoare la întreprinderile în cadrul cărora sunt deținute acțiuni în conformitate cu alineatul (2).

Cerința de publicare de informații menționată la litera (b) de la primul paragraf nu se aplică în cazul în care dispozițiile contractuale ale tuturor acționarilor reprezentați de firma de investiții la reuniunea acționarilor nu autorizează firma de investiții să voteze în numele lor, cu excepția cazului în care acționarii dau ordine de vot expres după primirea ordinii de zi a reuniunii.

(2) Firma de investiții menționată la alineatul (1) respectă dispozițiile de la alineatul respectiv doar în raport cu fiecare întreprindere ale cărei acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și doar cu privire la acele acțiuni care acordă drepturi de vot, în cazul în care proporția drepturilor de vot deținute direct sau indirect de firma de investiții depășește pragul de 5 % din totalul drepturilor de vot anexate acțiunilor emise de întreprindere. Drepturile de vot se calculează pe baza ansamblului acțiunilor care acordă drepturi de vot, chiar dacă exercitarea drepturilor de vot respective este suspendată.

(3) ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modelele pentru publicarea de informații în conformitate cu alineatul (1).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 iunie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

⁽²⁷⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

*Articolul 53***Riscurile legate de factorii de mediu, sociali și de guvernare**

Începând cu 26 decembrie 2022, firmele de investiții care nu îndeplinesc criteriile menționate la articolul 32 alineatul (4) din Directiva (UE) 2019/2034 publică informații privind riscurile legate de factorii de mediu, sociali și de guvernare, inclusiv riscurile fizice și riscurile de tranziție, astfel cum sunt definite în raportul menționat la articolul 35 din Directiva (UE) 2019/2034.

Informațiile menționate la primul paragraf se publică o dată în primul an și ulterior o dată la doi ani.

PARTEA A ȘAPTEA

RAPORTAREA DE CĂTRE FIRMELE DE INVESTIȚII*Articolul 54***Cerințe de raportare**

(1) Firmele de investiții raportează trimestrial autorităților competente toate informațiile următoare:

- (a) nivelul și structura fondurilor proprii;
- (b) cerințele de fonduri proprii;
- (c) calcularea cerințelor de fonduri proprii;
- (d) nivelul activității în ceea ce privește respectarea condițiilor stabilite la articolul 12 alineatul (1), inclusiv defalcarea bilanțului și a veniturilor în funcție de serviciul de investiții și de factorul K aplicabil;
- (e) riscul de concentrare;
- (f) cerințele de lichiditate.

Prin derogare de la primul paragraf, firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) prezintă astfel de rapoarte anual.

(2) Informațiile specificate la alineatul (1) litera (e) includ următoarele niveluri de risc și sunt raportate autorităților competente cel puțin o dată pe an:

- (a) nivelul riscului de concentrare asociat stării de nerambursare a contrapărților și pozițiilor din portofoliul de tranzacționare, atât pentru fiecare contraparte, cât și la nivel agregat;
- (b) nivelul riscului de concentrare cu privire la instituțiile de credit, firmele de investiții și alte entități la care sunt deținute fonduri ale clienților;
- (c) nivelul riscului de concentrare cu privire la instituțiile de credit, firmele de investiții și alte entități la care sunt depozitate titluri de valoare ale clienților;
- (d) nivelul riscului de concentrare cu privire la instituțiile de credit la care este depus numerarul propriu al firmei de investiții;
- (e) nivelul riscului de concentrare aferent veniturilor;
- (f) nivelul riscului de concentrare descris la literele (a)-(e), calculat prin luarea în considerare, în plus față de expunerile care rezultă din pozițiile din portofoliul de tranzacționare, și a activelor și elementelor extrabilanțiere care nu sunt înregistrate în portofoliul de tranzacționare.

În sensul prezentului alineat, termenii „instituție de credit” și „firmă de investiții” includ întreprinderi publice sau private, inclusiv sucursalele acestor întreprinderi, cu condiția ca respectivele întreprinderi, dacă ar fi stabilite în Uniune, să fie instituții de credit sau firme de investiții, astfel cum sunt definite în prezentul regulament și cu condiția ca respectivele întreprinderi să fi fost autorizate într-o țară terță care aplică cerințe de supraveghere prudențială și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, o firmă de investiții care îndeplinește condițiile pentru a se califica drept o firmă de investiții mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1) nu are obligația de a raporta informațiile specificate la alineatul (1) litera (e) de la prezentul articol și, în măsura în care s-a acordat o exceptare în conformitate cu articolul 43 alineatul (1) al doilea paragraf, nici informațiile specificate la alineatul (1) litera (f) de la prezentul articol.

(3) În scopul cerințelor de raportare prevăzute la prezentul articol, ABE, în consultare cu ESMA, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare prin care se precizează:

(a) formatele;

(b) datele de raportare și definițiile și instrucțiunile conexe care descriu modul de utilizare a formatelor respective.

Proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf sunt concise și proporționale cu natura, sfera și complexitatea activităților firmelor de investiții, ținând seama de diferențele în ceea ce privește nivelul de detaliere a informațiilor prezentate de o firmă de investiții care îndeplinește condițiile pentru a se califica drept o firmă mică și neinterconectată prevăzute la articolul 12 alineatul (1).

ABE elaborează proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf până la 26 decembrie 2020.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la paragraful respectiv, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 55

Cerințe de raportare pentru anumite firme de investiții inclusiv în scopul pragurilor menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament și la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Firmele de investiții care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE verifică lunar valoarea activelor lor totale și raportează trimestrial informațiile respective autorității competente dacă valoarea totală a activelor consolidate ale firmei de investiții, calculată ca medie a ultimelor 12 luni, este mai mare sau egală cu 5 miliarde EUR. Autoritatea competentă informează ABE cu privire la acest lucru.

(2) În cazul în care o firmă de investiții menționată la alineatul (1) face parte dintr-un grup în care una sau mai multe întreprinderi sunt firme de investiții care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, toate aceste firme de investiții din grup verifică lunar valoarea activelor lor totale, dacă valoarea totală a activelor consolidate ale grupului, calculată ca medie a ultimelor 12 luni, este mai mare sau egală cu 5 miliarde EUR. Firmele de investiții respective se informează reciproc, o dată pe lună, cu privire la activele lor totale și raportează trimestrial totalul activelor lor consolidate autorităților competente relevante. Autoritățile competente informează ABE cu privire la acest lucru.

(3) În cazul în care media activelor lunare totale ale firmelor de investiții menționate la alineatele (1) și (2), calculată ca medie a ultimelor 12 luni, atinge unul dintre pragurile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament sau la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ABE informează cu privire la acest fapt firmele de investiții în cauză și autoritățile competente, inclusiv autoritățile competente pentru acordarea autorizației în conformitate cu articolul 8a din Directiva 2013/36/UE.

(4) În cazul în care, în urma examinării efectuate în temeiul articolului 36 din Directiva (UE) 2019/2034, se constată că o firmă de investiții menționată la alineatul (1) de la prezentul articol ar putea prezenta un risc sistemic, astfel cum se menționează la articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente informează fără întârziere ABE în legătură cu rezultatele examinării respective.

(5) În consultare cu ESMA, ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a detalia obligația de a furniza informații autorităților competente relevante menționate la alineatele (1) și (2), pentru a permite o monitorizare eficace a pragurilor stabilite la articolul 8a alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2013/36/UE.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

PARTEA A OPTA

ACTE DELEGATE

Articolul 56

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 25 decembrie 2019.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

PARTEA A NOUA

DISPOZIȚII TRANZITORII, RAPOARTE, REEXAMINĂRI ȘI MODIFICĂRI

TITLUL I

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 57

Dispoziții tranzitorii

- (1) Articolele 43-51 li se aplică comercianților de mărfuri și de certificate de emisii de la 26 iunie 2026.
- (2) Până la 26 iunie 2026 sau până la data aplicării în ceea ce privește instituțiile de credit a abordării standardizate alternative prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 1a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și a abordării alternative bazate pe modele interne prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, luându-se în considerare data mai târzie, o firmă de investiții aplică, în scopul calculării factorului K-NPR, cerințele prevăzute în partea a treia titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/630.
- (3) Prin derogare de la articolul 11 alineatul (1) literele (a) și (c), firmele de investiții pot aplica cerințe de fonduri proprii mai scăzute pentru o perioadă de cinci ani începând cu 26 iunie 2021, egale cu:
 - (a) dublul cerinței de fonduri proprii relevante în temeiul părții a treia titlul I capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sub rezerva articolului 93 alineatul (1) din respectivul regulament, în ceea ce privește nivelurile capitalului inițial prevăzute în titlul IV din Directiva 2013/36/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/878, care li s-ar fi aplicat dacă firma de investiții ar fi continuat să facă obiectul cerințelor de fonduri proprii prevăzute în respectivul regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/630; sau

- (b) dublul cerinței de capital aplicabile calculate pe baza cheltuielilor generale fixe prevăzute la articolul 13 din prezentul regulament, în cazul în care firma de investiții nu exista la 26 iunie 2021 sau înainte de această dată.
- (4) Prin derogare de la articolul 11 alineatul (1) litera (b), firmele de investiții pot aplica cerințe de fonduri proprii mai scăzute pentru o perioadă de cinci ani începând cu 26 iunie 2021, după cum urmează:
- (a) firmele de investiții care au făcut exclusiv obiectul unei cerințe de capital inițial înainte de 26 iunie 2021 își pot limita cerințele de fonduri proprii la dublul cerinței de capital inițial prevăzute în titlul IV din Directiva (UE) 2019/878, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843, cu excepția articolului 31 alineatul (1) literele (b) și (c) și, respectiv, a articolului 31 alineatul (2) din directiva menționată;
- (b) firmele de investiții care existau înainte de 26 iunie 2021 își pot limita cerințele de capital minim permanent la cele prevăzute la articolul 93 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876, în ceea ce privește nivelurile capitalului inițial prevăzute în titlul IV din Directiva 2013/36/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/878, pe care le-ar fi aplicat dacă firma de investiții ar fi continuat să facă obiectul regulamentului respectiv, sub rezerva unei majorări anuale a cuantumului respectivelor cerințe de cel puțin 5 000 EUR în cursul perioadei de cinci ani;
- (c) firmele de investiții care existau înainte de 26 iunie 2021, care nu sunt autorizate să presteze serviciile auxiliare menționate la punctul 1 din secțiunea B a anexei I la Directiva 2014/65/UE, care prestează numai unul sau mai multe dintre serviciile și activitățile de investiții menționate la punctele 1, 2, 4 și 5 din secțiunea A a anexei I la directiva menționată, care nu sunt autorizate să dețină fonduri sau titluri de valoare aparținând clienților și care, prin urmare, nu pot deveni în niciun moment debitoare față de respectivii clienți își pot limita cerința de capital minim permanent la cel puțin 50 000 EUR, sub rezerva unei majorări anuale de cel puțin 5 000 EUR în cursul perioadei de cinci ani.
- (5) Derogările prevăzute la alineatul (4) încetează să se aplice în cazul în care autorizația acordată firmei de investiții este prelungită la 26 iunie 2021 sau după această dată, astfel încât este necesar un cuantum mai mare al capitalului inițial, în conformitate cu articolul 9 din Directiva (UE) 2019/2034.
- (6) Prin derogare de la articolul 11, firmele de investiții care existau înainte de 25 decembrie 2019 și care fie tranzacționează în cont propriu pe piețe de contracte futures financiare sau de opțiuni ori de alte instrumente derivate și pe piețe monetare având ca scop unic acoperirea pozițiilor luate pe piețele de instrumente financiare derivate, fie tranzacționează pentru contul altor membri de pe acele piețe și care beneficiază de garanții din partea membrilor compensatori ai acelorași piețe, atunci când responsabilitatea asigurării executării contractelor încheiate de astfel de firme de investiții este asumată de membrii compensatori de pe aceleași piețe, își pot limita cerințele de fonduri proprii, pentru o perioadă de cinci ani începând cu 26 iunie 2021, la cel puțin 250 000 EUR, sub rezerva unei majorări anuale de cel puțin 100 000 EUR în cursul perioadei de cinci ani.

Indiferent dacă o firmă de investiții menționată la prezentul alineat utilizează sau nu derogarea menționată la primul paragraf, alineatul (4) litera (a) nu se aplică unei astfel de firme de investiții.

Articolul 58

Derogare pentru întreprinderile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Firmele de investiții care, la 25 decembrie 2026, îndeplinesc condițiile de la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și nu au fost încă autorizate ca instituții de credit în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2013/36/UE continuă să facă obiectul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE.

Articolul 59

Derogare pentru firmele de investiții menționate la articolul 1 alineatul (2)

O firmă de investiții care, la 25 decembrie 2019, îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament continuă să facă obiectul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei 2013/36/UE.

TITLUL II

RAPOARTE ȘI REEXAMINĂRI

Articolul 60

Clauza de reexaminare

(1) Până la 26 iunie 2024, Comisia, după consultarea ABE și a ESMA, efectuează o reexaminare și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit de o propunere legislativă, dacă este cazul, cu privire la cel puțin următoarele:

- (a) condițiile în care firmele de investiții sunt considerate firme de investiții mici și neinterconectate în conformitate cu articolul 12;
- (b) metodele de determinare a factorilor K menționați în partea a treia titlul II, inclusiv consultanța de investiții care intră în domeniul de aplicare al AUM, și la articolul 39;
- (c) coeficienții menționați la articolul 15 alineatul (2);
- (d) metoda utilizată pentru calcularea K-CMG, nivelul cerințelor de fonduri proprii care rezultă din K-CMG în comparație cu K-NPR și calibrarea factorului multiplicator prevăzute la articolul 23;
- (e) dispozițiile prevăzute la articolele 43, 44 și 45 și, în special, cele privind eligibilitatea pentru cerința de lichiditate în ceea ce privește activele lichide menționate la articolul 43 alineatul (1) literele (a), (b) și (c);
- (f) dispozițiile prevăzute în secțiunea 1 din partea a treia titlul II capitolul 4;
- (g) aplicarea părții a treia în cazul comercianților de mărfuri și de certificate de emisii;
- (h) modificarea definiției „instituției de credit” din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prin articolul 62 alineatul (3) litera (a) din prezentul regulament și eventualele consecințe negative nedorite;
- (i) dispozițiile prevăzute la articolele 47 și 48 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și alinierea acestora la un cadru coerent pentru servicii financiare echivalente;
- (j) pragurile menționate la articolul 12 alineatul (1);
- (k) aplicarea în cazul firmelor de investiții a standardelor din partea a treia titlul IV capitolele 1a și 1b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (l) metoda de măsurare a valorii unui instrument derivat prevăzută la articolul 20 alineatul (2) litera (b) și la articolul 33 alineatul (2) litera (b) și caracterul adecvat al introducerii unui indicator alternativ și/sau a unei calibrări alternative;
- (m) dispozițiile prevăzute în partea a doua, în special în ceea ce privește permisiunea ca alte instrumente sau fonduri să se califice drept fonduri proprii în temeiul articolului 9 alineatul (4), precum și posibilitatea de a acorda permisiunea pentru firmele de investiții care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept firme de investiții mici și neinterconectate prevăzute la articolul 12 alineatul (1);
- (n) condițiile pentru aplicarea de către firmele de investiții a cerințelor Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament;
- (o) dispoziția prevăzută la articolul 1 alineatul (5);
- (p) relevanța aplicării cerințelor de publicare prevăzute la articolul 52 din prezentul regulament în cazul altor sectoare, inclusiv în cazul firmelor de investiții menționate la articolul 1 alineatele (2) și (5) din prezentul regulament și în cazul instituțiilor de credit astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Până la 31 decembrie 2021, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la necesitățile de resurse rezultate din asumarea de noi competențe și atribuții de către ESMA în conformitate cu articolul 64 din prezentul regulament, inclusiv posibilitatea ca ESMA să perceapă taxe de înregistrare firmelor din țări terțe înregistrate de ESMA în conformitate cu articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

TITLUL III

MODIFICĂRI ALE ALTOR REGULAMENTE

Articolul 61

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1093/2010

La articolul 4 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 se adaugă următorul punct:

„(viii) în ceea ce privește Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (**), autoritățile competente, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 5 din respectiva directivă.

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

(**) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).”

Articolul 62

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012”.

2. La articolul 2 se adaugă următorul alineat:

„(5) La aplicarea dispozițiilor prevăzute la articolul 1 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*) cu privire la firmele de investiții menționate la respectivele alineate, autoritățile competente, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 5 din Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (**), tratează firmele de investiții respective ca și când acestea ar fi «instituții» în sensul prezentului regulament.

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

(**) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).”

3. La articolul 4, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. «instituție de credit» înseamnă o întreprindere a cărei activitate constă în oricare dintre următoarele:

- (a) atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și acordarea de credite în cont propriu;
- (b) desfășurarea oricăreia dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), în cazul în care este îndeplinită una dintre condițiile următoare, dar întreprinderea nu este un comerciant de mărfuri și de certificate de emisii, un organism de plasament colectiv sau o întreprindere de asigurare:
 - (i) valoarea totală a activelor consolidate ale întreprinderii este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR;
 - (ii) valoarea totală a activelor întreprinderii este mai mică de 30 de miliarde EUR, întreprinderea face parte dintr-un grup, iar valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grupul respectiv, care la nivel individual au active totale mai mici de 30 de miliarde EUR și care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR; sau

(iii) valoarea totală a activelor întreprinderii este mai mică de 30 de miliarde EUR, întreprinderea face parte dintr-un grup, iar valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grup care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR, în cazul în care supraveghetorul consolidant, în consultare cu colegiul de supraveghetori, decide astfel pentru a contracara eventualele riscuri de eludare și eventualele riscuri la adresa stabilității financiare a Uniunii;

în înțelesul literei (b) punctele (ii) și (iii), în cazul în care întreprinderea face parte dintr-un grup dintr-o țară terță, activele totale ale fiecărei sucursale a grupului dintr-o țară terță autorizate în Uniune sunt incluse în valoarea totală combinată a activelor tuturor întreprinderilor din grup;

(*) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).”;

(b) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. «firmă de investiții» înseamnă o firmă de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE care este autorizată în conformitate cu directiva respectivă, excluzând instituțiile de credit;”;

(c) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. «instituție» înseamnă o instituție de credit autorizată în temeiul articolului 8 din Directiva 2013/36/UE sau o întreprindere astfel cum este menționată la articolul 8a alineatul (3) din respectiva directivă;”;

(d) punctul 4 se elimină;

(e) punctul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„26. «instituție financiară» înseamnă o întreprindere, alta decât o instituție și alta decât un holding pur industrial, a cărei activitate principală constă în dobândirea de dețineri sau în desfășurarea uneia sau a mai multor activități enumerate la punctele 2-12 și punctul 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE, inclusiv o firmă de investiții, o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă, o societate de investiții holding, o instituție de plată în sensul Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (*) și o societate de administrare a activelor, dar cu excluderea holdingurilor de asigurare și a holdingurilor mixte de asigurare, astfel cum sunt definite la articolul 212 alineatul (1) literele (f) și (g) din Directiva 2009/138/CE;

(*) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).”;

(f) punctul 29a se înlocuiește cu următorul text:

„29a. «firmă de investiții-mamă dintr-un stat membru» înseamnă o întreprindere-mamă dintr-un stat membru care este o firmă de investiții;”;

(g) punctul 29b se înlocuiește cu următorul text:

„29b. «firmă de investiții-mamă din UE» înseamnă o întreprindere-mamă din UE care este o firmă de investiții;”;

(h) punctul 51 se înlocuiește cu următorul text:

„51. «capital inițial» înseamnă quantumul și tipurile de fonduri proprii prevăzute la articolul 12 din Directiva 2013/36/UE;”;

(i) punctul 60 se înlocuiește cu următorul text:

„60. «instrument asimilat numerarului» înseamnă un certificat de depozit, o obligațiune, inclusiv o obligațiune garantată, sau orice alt instrument nesubordonat, care a fost emis de o instituție sau de o firmă de investiții, pentru care instituția sau firma de investiții a primit deja plata completă și care urmează să fie rambursat necondiționat de către instituție sau firma de investiții la valoarea sa nominală;”;

(j) la punctul 72, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) este o piață reglementată sau o piață dintr-o țară terță considerată a fi echivalentă cu o piață reglementată în conformitate cu procedura stabilită la articolul 25 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/65/UE;”;

(k) se adaugă următorul punct:

„150. «comerciant de mărfuri și de certificate de emisii» înseamnă o întreprindere a cărei activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau în desfășurarea de activități de investiții legate de instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau de contractele derivate pe mărfuri menționate la punctele 5, 6, 7, 9 și 10, de instrumentele financiare derivate pe certificate de emisii menționate la punctul 4 sau de certificatele de emisii menționate la punctul 11 din secțiunea C a anexei I la Directiva 2014/65/UE;”.

4. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Instituțiile respectă obligațiile stabilite în partea a șasea și la articolul 430 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament pe bază individuală.

Următoarelor instituții nu li se impune să respecte articolul 413 alineatul (1) și cerințele de raportare privind lichiditatea aferente prevăzute în partea a șaptea A din prezentul regulament:

(a) instituțiile care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(b) instituțiile care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu articolul 16 și cu articolul 54 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*), cu condiția să nu efectueze transformări semnificative ale scadenței; și

(c) instituțiile care sunt desemnate în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, cu condiția ca:

(i) activitățile lor să se limiteze la oferirea de servicii de tip bancar, astfel cum se menționează în secțiunea C a anexei la respectivul regulament, depozitarilor centrali de titluri de valoare autorizați în conformitate cu articolul 16 din regulamentul respectiv; și

(ii) să nu efectueze transformări semnificative ale scadenței.

(*) Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Instituțiile pentru care autoritățile competente au exercitat derogarea prevăzută la articolul 7 alineatul (1) sau (3) din prezentul regulament și instituțiile care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu sunt obligate să respecte obligațiile prevăzute în partea a șaptea și cerințele de raportare privind indicatorul efectului de levier asociate prevăzute în partea a șaptea A din prezentul regulament, pe bază individuală.”

5. Se introduce următorul articol în partea întâi titlul II capitolul 2 secțiunea 1:

„Articolul 10a

Aplicarea cerințelor prudențiale pe bază consolidată în cazul în care firmele de investiții sunt întreprinderi-mamă

În scopul aplicării prezentului capitol, firmele de investiții sunt considerate a fi societăți financiare holding-mamă dintr-un stat membru sau societăți financiare holding-mamă din Uniune în cazul în care aceste firme de investiții sunt întreprinderi-mamă ale unei instituții sau ale unei firme de investiții care face obiectul prezentului regulament, care este menționată la articolul 1 alineatul (2) sau (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033.”

6. La articolul 11, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Instituțiile-mamă din UE respectă partea a șasea și articolul 430 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament pe baza situației lor consolidate în cazul în care grupul include una sau mai multe instituții de credit sau firme de investiții care sunt autorizate să furnizeze serviciile de investiții și să desfășoare activitățile de investiții menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE.

În cazul în care s-a acordat o derogare în temeiul articolului 8 alineatele (1)-(5), instituțiile și, dacă este cazul, societățile financiare holding sau societățile financiare holding mixte care fac parte dintr-un subgrup de lichiditate respectă partea a șasea și articolul 430 alineatul (1) punctul (d) din prezentul regulament pe bază consolidată sau pe bază subconsolidată la nivelul subgrupului de lichiditate.”

7. Articolele 15, 16 și 17 se elimină.

8. La articolul 81 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) filiala este una dintre următoarele:

- (i) o instituție;
- (ii) o întreprindere care, în temeiul dreptului intern aplicabil, face obiectul cerințelor prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE;
- (iii) o societate financiară holding intermediară sau o societate financiară holding mixtă intermediară care intră sub incidența cerințelor prezentului regulament pe bază subconsolidată, sau o societate holding de investiții intermediară care intră sub incidența cerințelor Regulamentului (UE) 2019/2033 pe bază consolidată;
- (iv) o firmă de investiții;
- (v) o societate financiară holding intermediară dintr-o țară terță, cu condiția ca respectiva societate financiară holding intermediară să facă obiectul unor cerințe prudențiale la fel de stringente precum cele aplicate instituțiilor de credit din țara terță respectivă și cu condiția ca Comisia să fi adoptat o decizie, în conformitate cu articolul 107 alineatul (4), stabilind faptul că cerințele prudențiale respective sunt cel puțin echivalente cu cele din prezentul regulament;”.

9. La articolul 82, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) filiala este una dintre următoarele:

- (i) o instituție;
- (ii) o întreprindere care, în temeiul dreptului intern aplicabil, face obiectul cerințelor prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE;
- (iii) o societate financiară holding intermediară sau o societate financiară holding mixtă intermediară care intră sub incidența cerințelor prezentului regulament pe bază subconsolidată, sau o societate holding de investiții intermediară care intră sub incidența cerințelor Regulamentului (UE) 2019/2033 pe bază consolidată;
- (iv) o firmă de investiții;
- (v) o societate financiară holding intermediară dintr-o țară terță, cu condiția ca respectiva societate financiară holding intermediară să facă obiectul unor cerințe prudențiale la fel de stringente precum cele aplicate instituțiilor de credit din țara terță respectivă și cu condiția ca Comisia să fi adoptat o decizie, în conformitate cu articolul 107 alineatul (4), stabilind faptul că cerințele prudențiale respective sunt cel puțin echivalente cu cele din prezentul regulament;”.

10. Articolul 84 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile determină cuantumul intereselor minoritare ale unei filiale inclus în fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate scăzând din interesele minoritare ale respectivei întreprinderi produsul dintre cuantumul menționat la litera (a) și procentul menționat la litera (b), după cum urmează:

(a) fonduri proprii de nivel 1 de bază ale filialei minus cel mai mic dintre următoarele cuantumuri:

- (i) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale filialei respective necesar pentru respectarea următoarelor:
 - în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă, a cerințelor menționate la articolul 500 din prezentul regulament și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1 de bază,
 - în cazul în care filiala este o firmă de investiții, în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2033 și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1 de bază;

- (ii) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 de bază consolidate aferente filialei respective care este necesar pe bază consolidată pentru respectarea, în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă, a cerințelor menționate la articolul 500 din prezentul regulament și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1 de bază;
- (b) interesele minoritare ale filialei exprimate ca procent din totalitatea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale respectivei întreprinderi, plus conturile de prime de emisiune, rezultatul reportat și alte rezerve aferente.”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) În cazul în care o autoritate competentă acordă o derogare de la aplicarea cerințelor prudențiale pe bază individuală, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din prezentul regulament, sau, după caz, astfel cum este prevăzut la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2019/2033, interesele minoritare din cadrul filialelor cărora li se aplică derogarea nu sunt recunoscute drept fonduri proprii la nivel subconsolidat sau la nivel consolidat, după caz.”
11. Articolul 85 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) Instituțiile determină cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 eligibile ale unei filiale incluse în fondurile proprii consolidate scăzând din fondurile proprii de nivel 1 eligibile ale respectivei întreprinderi produsul dintre cuantumul menționat la litera (a) și procentul menționat la litera (b), după cum urmează:
- (a) fondurile proprii de nivel 1 ale filialei minus cel mai mic dintre următoarele cantumuri:
- (i) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 aferente filialei necesar pentru respectarea următoarelor:
- în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă, a cerințelor menționate la articolul 500 din prezentul regulament și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1;
 - în cazul în care filiala este o firmă de investiții, în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2033 și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1;
- (ii) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 consolidate aferente filialei care este necesar pe bază consolidată pentru respectarea, în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă, a cerințelor menționate la articolul 500 din prezentul regulament și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1;
- (b) fondurile proprii de nivel 1 eligibile ale filialei exprimate ca procent din totalitatea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 ale respectivei întreprinderi, plus conturile de prime de emisiune, rezultatul reportat și alte rezerve aferente.”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) În cazul în care o autoritate competentă acordă o derogare de la aplicarea cerințelor prudențiale pe bază individuală, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din prezentul regulament, sau, după caz, astfel cum este prevăzut la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2019/2033, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 din cadrul filialelor cărora li se aplică derogarea nu sunt recunoscute drept fonduri proprii la nivel subconsolidat sau la nivel consolidat, după caz.”
12. Articolul 87 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) Instituțiile determină cuantumul fondurilor proprii eligibile ale unei filiale incluse în fondurile proprii consolidate scăzând din fondurile proprii eligibile ale respectivei întreprinderi produsul dintre cuantumul menționat la litera (a) și procentul menționat la litera (b), după cum urmează:

- (a) fondurile proprii ale filialei minus cel mai mic dintre următoarele cantumuri:
- (i) cantumul fondurilor proprii ale filialei necesar pentru respectarea următoarelor:
 - în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă, a cerințelor menționate la articolul 500 din prezentul regulament și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe;
 - în cazul în care filiala este o firmă de investiții, în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2033 și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe;
 - (ii) cantumul fondurilor proprii aferente filialei care este necesar pe bază consolidată pentru respectarea, în mod cumulativ, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă, a cerințelor menționate la articolul 500 din prezentul regulament și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe;
- (b) fondurile proprii eligibile ale întreprinderii, exprimate ca procent din totalitatea instrumentelor de fonduri proprii ale filialei, incluse în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și în elementele de fonduri proprii de nivel 2, plus conturile de prime de emisiune, rezultatul reportat și alte rezerve aferente.”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) În cazul în care o autoritate competentă acordă o derogare de la aplicarea cerințelor prudențiale pe bază individuală, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din prezentul regulament, sau, după caz, astfel cum este prevăzut la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2019/2033, instrumentele de fonduri proprii din cadrul filialelor cărora li se aplică derogarea nu sunt recunoscute drept fonduri proprii la nivel subconsolidat sau la nivel consolidat, după caz.”
13. Articolul 93 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (3) se elimină;
 - (b) alineatele (4), (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:
 - „(4) În cazul în care controlul asupra unei instituții care se încadrează în categoria menționată la alineatul (2) este preluat de o altă persoană fizică sau juridică decât cea care deținea anterior controlul instituției, cantumul fondurilor proprii ale instituției respective trebuie să atingă nivelul de capital inițial cerut.
 - (5) În cazul fuziunii a două sau mai multe instituții care se încadrează în categoria menționată la alineatul (2), cantumul fondurilor proprii ale instituției rezultat în urma fuziunii nu trebuie să scadă sub cantumul total al fondurilor proprii ale instituțiilor care au fuzionat, calculat la data fuziunii, atât timp cât cantumul de capital inițial cerut nu a fost atins.
 - (6) În cazul în care autoritățile competente consideră că este necesară aplicarea cerinței prevăzute la alineatul (1) pentru a se asigura solvabilitatea unei instituții, dispozițiile prevăzute la alineatele (2), (4) și (5) nu se aplică.”
14. În partea a treia titlul I capitolul 1, secțiunea 2 (articolele 95-98) se elimină cu efect de la 26 iunie 2026.
15. La articolul 119, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:
- „(5) Expunerile față de instituții financiare autorizate și supravegheate de autoritățile competente și care fac obiectul unor cerințe prudențiale comparabile celor aplicate instituțiilor în ceea ce privește soliditatea sunt tratate ca expuneri față de instituții.
- În sensul prezentului alineat, cerințele prudențiale prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2033 sunt considerate a fi comparabile cu cele aplicate instituțiilor în ceea ce privește soliditatea.”
16. La articolul 162 alineatul (3) al doilea paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) expuneri față de instituții sau firme de investiții provenind din decontarea obligațiilor în monedă străină;”.
17. Articolul 197 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:
 - „(c) titluri de datorie care sunt emise de instituții sau de firme de investiții și au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI, pe care ABE a asociat-o cu nivelul 3 de calitate a creditului sau cu un nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor față de instituții, prevăzute la capitolul 2;”;

- (b) la alineatul (4), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „(4) O instituție poate utiliza titluri de datorie emise de alte instituții sau de firme de investiții și care nu au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI drept garanții reale eligibile, în cazul în care aceste titluri de datorie îndeplinesc toate criteriile următoare:”.
18. La articolul 200, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:
- „(c) instrumentele emise de o instituție terță sau de o firmă de investiții, care urmează să fie răscumpărate de către respectiva instituție sau de către respectiva firmă de investiții la cerere.”
19. La articolul 202, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „O instituție poate utiliza instituții, firme de investiții, întreprinderi de asigurare și reasigurare și agenții de creditare a exportului ca furnizori eligibili de protecție nefinanțată a creditului care se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 153 alineatul (3), dacă acestea îndeplinesc toate condițiile următoare:”.
20. La articolul 224, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:
- „(6) Pentru titlurile de datorie care nu beneficiază de rating emise de instituții sau firme de investiții și care satisfac criteriile de eligibilitate prevăzute la articolul 197 alineatul (4), ajustarea de volatilitate este aceeași ca și pentru titlurile emise de instituții sau de societăți având o evaluare externă a creditului asociată cu nivelul 2 sau 3 de calitate a creditului.”
21. La articolul 227 alineatul (3), se introduce următoarea literă:
- „(ba) firme de investiții;”.
22. La articolul 243 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „În cazul creanțelor comerciale, primul paragraf litera (b) nu se aplică în cazul în care riscul de credit al acestor creanțe comerciale este acoperit integral de o protecție a creditului eligibilă în conformitate cu capitolul 4, cu condiția ca, în acest caz, furnizorul de protecție să fie o instituție, o firmă de investiții, o societate de asigurare sau o societate de reasigurare.”
23. La articolul 382 alineatul (4), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) tranzacțiile din interiorul grupului, după cum sunt prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cu excepția situației în care statele membre adoptă dispoziții de drept intern care prevăd separarea structurală a activităților din cadrul unui grup bancar, în care caz autoritățile competente pot cere includerea în cerințele de fonduri proprii a tranzacțiilor din interiorul grupului efectuate între entități separate din punct de vedere structural;”.
24. Articolul 388 se elimină.
25. La articolul 395, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) O instituție nu poate să înregistreze o expunere față de un client sau grup de clienți aflați în legătură a cărei valoare depășește 25 % din fondurile sale proprii de nivel 1, după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 339-403. În cazul în care clientul este o instituție sau o firmă de investiții sau în cazul în care un grup de clienți aflați în legătură include una sau mai multe instituții sau firme de investiții, valoarea respectivă nu poate depăși 25 % din fondurile proprii ale instituției sau 150 de milioane EUR, luându-se în considerare valoarea cea mai mare, cu condiția ca suma valorilor expunerilor, după luarea în calcul a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403, față de toți clienții aflați în legătură care nu sunt instituții, să nu depășească 25 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției.”
26. La articolul 402, alineatul (3) se modifică după cum urmează:
- (a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) contrapartea este o instituție sau o firmă de investiții;”;
- (b) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:
- „(e) instituția raportează autorităților competente, în conformitate cu articolul 394, cuantumul total al expunerilor față de fiecare instituție sau firmă de investiții care sunt tratate în conformitate cu prezentul alineat.”
27. La articolul 412, alineatul (4a) se înlocuiește cu următorul text:
- „(4a) Actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) se aplică instituțiilor.”
28. La articolul 422 alineatul (8) litera (a), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:
- „(i) o instituție-mamă sau o instituție-filială a instituției sau o firmă de investiții-mamă sau o firmă de investiții-filială a instituției sau o altă filială a aceleiași instituții-mamă sau firme de investiții-mamă;”.
29. La articolul 428a, litera (d) se elimină.

30. La articolul 430b, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) De la data aplicării actului delegat menționat la articolul 461a, instituțiile de credit care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 94 alineatul (1) și nici condițiile prevăzute la articolul 325a alineatul (1) raportează, pentru toate pozițiile din portofoliul lor de tranzacționare și toate pozițiile din afara portofoliului lor de tranzacționare vizate de riscuri valutare sau de marfă, rezultatele calculelor întemeiate pe utilizarea abordării standardizate alternative prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 1a, pe aceeași bază pe care instituțiile respective raportează obligațiile prevăzute la articolul 92 alineatul (3) litera (b) punctul (i) și litera (c).”

31. La articolul 456 alineatul (1), literele (f) și (g) se elimină.

32. Articolul 493 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 26 iunie 2021, dispozițiile privind expunerile mari prevăzute la articolele 387-403 din prezentul regulament nu se aplică firmelor de investiții a căror activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții legate de instrumentele financiare prevăzute la secțiunea C punctele 5, 6, 7, 9, 10 și 11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE și cărora Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) nu li se aplica la 31 decembrie 2006.

(*) Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).”;

(b) alineatul (2) se elimină.

33. Articolul 498 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 26 iunie 2021, dispozițiile privind cerințele de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament nu se aplică firmelor de investiții a căror activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții legate de instrumentele financiare prevăzute la secțiunea C punctele 5, 6, 7, 9, 10 și 11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE și cărora Directiva 2004/39/CE nu li se aplica la 31 decembrie 2006.”

34. La articolul 508, alineatele (2) și (3) se elimină.

35. În anexa I, litera (d) de la punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„(d) efecte de comerț andosate care nu poartă numele unei alte instituții sau firme de investiții;”

36. Anexa III se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 3, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) acestea nu reprezintă o obligație a unei instituții sau firme de investiții sau a uneia dintre entitățile afiliate ale acesteia;”

(b) la punctul 5, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) acestea nu reprezintă o obligație a unei instituții sau firme de investiții sau a uneia dintre entitățile afiliate ale acesteia;”

(c) la punctul 6, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) acestea nu reprezintă o creanță asupra unei entități special constituite în scopul securitizării, asupra unei instituții sau firme de investiții sau asupra oricăreia dintre entitățile afiliate ale acesteia;”

(d) punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. valori mobiliare, altele decât cele menționate la punctele 3-6, care se califică pentru o pondere de risc de 50 % sau mai bună, în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau care beneficiază de un rating intern conform căruia au o calitate a creditului echivalentă și nu reprezintă o creanță asupra unei entități special constituite în scopul securitizării, asupra unei instituții sau firme de investiții sau asupra oricăreia dintre entitățile afiliate ale acesteia;”

(e) punctul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„11. acțiuni ordinare tranzacționate la bursă, compensate la nivel central care fac parte dintr-un indice pe acțiuni principal denumite în moneda națională a statului membru și care nu sunt emise de o instituție sau firmă de investiții sau de oricare dintre filialele acesteia.”

Articolul 63

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 600/2014

Regulamentul (UE) nr. 600/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 se introduce următorul alineat:

„(4a) Titlul VII capitolul 1 din prezentul regulament se aplică, de asemenea, firmelor din țări terțe care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în cadrul Uniunii.”

2. La titlul III, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„TRANSPARENȚĂ PENTRU OPERATORII INDEPENDENȚI ȘI PENTRU FIRMELE DE INVESTIȚII CARE EFECTUEAZĂ TRANZACȚII EXTRABURSIERE ȘI RĂGIMUL PASURILOR DE COTARE PENTRU OPERATORII INDEPENDENȚI”.

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 17a

Pasuri de cotare

Cotațiile comunicate de operatorii independenți, variațiile de preț și prețurile de executare ale acestor cotații sunt conforme cu pasurile de cotare stabilite în conformitate cu articolul 49 din Directiva 2014/65/UE.

Aplicarea de pasuri de cotare nu împiedică operatorii independenți să coreleze ordinele de dimensiuni mari cu punctul de mijloc dintre prețul actual de vânzare și cel de cumpărare.”

4. Articolul 46 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă următoarea literă:

„(d) firma a instituit mecanismele și procedurile necesare pentru raportarea informațiilor prevăzute la alineatul (6a).”;

(b) la alineatul (4), al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre pot permite firmelor din țări terțe să furnizeze servicii de investiții sau să desfășoare activități de investiții împreună cu servicii auxiliare pentru contrapărțile eligibile și clienții profesionali în sensul secțiunii I din anexa II la Directiva 2014/65/UE pe teritoriul lor în conformitate cu regimurile naționale atunci când nu a fost adoptată nicio decizie a Comisiei în conformitate cu articolul 47 alineatul (1), în cazul în care o astfel de decizie a fost adoptată dar nu mai este în vigoare sau în cazul în care serviciile sau activitățile în cauză nu fac obiectul deciziei.”;

(c) la alineatul (5), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că, în cazul în care o contraparte eligibilă sau un client profesional în sensul secțiunii I din anexa II la Directiva 2014/65/UE care este stabilit sau situat pe teritoriul Uniunii inițiază, la inițiativa sa exclusivă, furnizarea unui serviciu de investiții sau desfășurarea unei activități de investiții de către o firmă dintr-o țară terță, prezentul articol nu se aplică furnizării serviciului sau desfășurării activității respective de către firma din țara terță pentru persoana în cauză și nici relației legate în mod specific de furnizarea serviciului sau desfășurarea activității respective. Fără a aduce atingere relațiilor din interiorul unui grup, situația în care o firmă dintr-o țară terță, inclusiv prin intermediul unei entități care acționează în numele acesteia sau care are legături strânse cu o astfel de firmă dintr-o țară terță sau cu orice altă persoană care acționează în numele unei astfel de entități, contactează clienți sau clienți potențiali din Uniune nu se consideră a fi un serviciu furnizat la inițiativa exclusivă a clientului. O inițiativă a unor astfel de clienți nu îndreptățește firma din țara terță să comercializeze noi categorii de produse de investiții sau de servicii de investiții către acea persoană.”;

(d) se introduc următoarele alineate:

„(6a) Firmele din țări terțe care furnizează servicii sau desfășoară activități în conformitate cu prezentul articol informează anual ESMA cu privire la următoarele aspecte:

- (a) amploarea și domeniul de aplicare al serviciilor furnizate și al activităților desfășurate de firme în Uniune, inclusiv distribuția geografică între statele membre;
- (b) pentru firmele care desfășoară activitatea menționată la punctul 3 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, expunerea lor minimă, medie și maximă lunară la contrapărți din UE;
- (c) pentru firmele care furnizează serviciile menționate la punctul 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, valoarea totală a instrumentelor financiare care provin de la contrapărți din UE și care au fost subscrise sau plasate cu angajament ferm în ultimele 12 luni;
- (d) cifra de afaceri și valoarea agregată a activelor corespunzătoare serviciilor și activităților menționate la litera (a);
- (e) dacă s-au luat măsuri de protecție a investitorilor, precum și o descriere detaliată a acestora;
- (f) politica de gestionare a riscurilor și măsurile aplicate de firmă pentru furnizarea serviciilor și desfășurarea activităților menționate la litera (a);
- (g) mecanismele de guvernanță, inclusiv persoanele care dețin funcții-cheie pentru activitățile firmei în Uniune;
- (h) orice alte informații necesare pentru a permite ESMA sau autorităților competente să își îndeplinească sarcinile în conformitate cu prezentul regulament.

ESMA comunică autorităților competente ale statelor membre informațiile primite în conformitate cu prezentul alineat în cazul în care o firmă dintr-o țară terță furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în conformitate cu prezentul articol.

Atunci când este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor ESMA sau ale autorităților competente în conformitate cu prezentul regulament, ESMA poate, inclusiv la cererea autorității competente a statelor membre în care o firmă dintr-o țară terță furnizează servicii de investiții sau efectuează activități de investiții în conformitate cu prezentul articol, să solicite firmelor din țări terțe care furnizează servicii sau desfășoară activități în conformitate cu prezentul articol să furnizeze orice alte informații suplimentare referitoare la operațiunile lor.

(6b) În cazul în care o firmă dintr-o țară terță furnizează servicii sau desfășoară activități în conformitate cu prezentul articol, aceasta păstrează, la dispoziția ESMA, datele referitoare la toate ordinele și toate tranzacțiile din Uniune cu instrumente financiare pe care le-a desfășurat, pe cont propriu sau în numele unui client, pentru o perioadă de cinci ani.

La cererea autorității competente a unui stat membru în care o firmă dintr-o țară terță furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în conformitate cu prezentul articol, ESMA accesează datele relevante păstrate la dispoziția sa în conformitate cu primul paragraf și pune aceste date la dispoziția autorității competente solicitante.

(6c) În cazul în care o firmă dintr-o țară terță nu cooperează în cadrul unei investigații sau al unei inspecții la fața locului efectuate în conformitate cu articolul 47 alineatul (2) sau nu respectă o cerere din partea ESMA în conformitate cu alineatul (6a) sau (6b) din prezentul articol în timp util și într-o manieră adecvată, ESMA poate retrage înregistrarea acesteia sau poate interzice sau restrânge temporar activitățile sale în conformitate cu articolul 49.”;

(e) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În consultare cu ABE, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze informațiile pe care firma solicitantă din țara terță trebuie să le furnizeze în cererea sa de înregistrare menționată la alineatul (4), precum și informațiile care trebuie raportate în conformitate cu alineatul (6a).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 septembrie 2021.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(f) se adaugă următorul alineat:

„(8) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare prin care să specifice formatul în care trebuie prezentată cererea de înregistrare menționată la alineatul (4) și în care trebuie raportate informațiile menționate la alineatul (6a).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 26 septembrie 2019.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

5. Articolul 47 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 51 alineatul (2), o decizie referitoare la o țară terță care să ateste că regimul juridic și de supraveghere al respectivei țări terțe asigură toate condițiile următoare:

- (a) faptul că firmele autorizate în țara terță respectivă respectă cerințe de natură prudențială, organizatorică și de conduită profesională obligatorii din punct de vedere juridic care au efect echivalent cu cerințele stabilite în prezentul regulament, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*), în Directiva 2013/36/UE, în Directiva 2014/65/UE și în Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului (**), precum și în măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul respectivelor acte legislative;
- (b) faptul că firmele autorizate în țara terță respectivă fac obiectul unei supravegheri și al unui control eficace al aplicării care asigură conformitatea cu cerințele aplicabile, de natură prudențială, organizatorică și de conduită profesională, obligatorii din punct de vedere juridic; și
- (c) faptul că în cadrul juridic al respectivei țări terțe se prevede un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea firmelor de investiții autorizate conform regimurilor juridice ale unor țări terțe.

În cazul în care este probabil ca amploarea și sfera de cuprindere a serviciilor furnizate și ale activităților desfășurate de firme din țări terțe în cadrul Uniunii în urma adoptării deciziei menționate la primul paragraf să fie de importanță sistemică pentru Uniune, cerințele de natură prudențială, organizatorică și de conduită profesională obligatorii din punct de vedere juridic menționate la primul paragraf nu pot fi considerate ca având efect echivalent cu cerințele prevăzute în actele menționate la paragraful respectiv decât după o evaluare detaliată și aprofundată. În acest sens, Comisia evaluează și ține cont și de convergența în materie de supraveghere dintre țara terță în cauză și Uniune.

(1a) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 50 pentru a completa prezentul regulament prin precizarea circumstanțelor în care este probabil ca amploarea și sfera de cuprindere a serviciilor furnizate și a activităților desfășurate de firme din țări terțe în Uniune în urma adoptării deciziei de echivalare menționate la alineatul (1) să fie de importanță sistemică pentru Uniune.

În cazul în care este probabil ca amploarea și sfera de cuprindere a serviciilor furnizate și a activităților desfășurate de firme din țări terțe să fie de importanță sistemică pentru Uniune, Comisia poate adăuga condiții operaționale specifice la deciziile de echivalare, care ar asigura faptul că ESMA și autoritățile naționale competente dispun de instrumentele necesare pentru a preveni arbitrajul de reglementare și a monitoriza activitățile firmelor de investiții din țări terțe înregistrate în conformitate cu articolul 46 alineatul (2) în ceea ce privește serviciile furnizate și activitățile desfășurate în Uniune, asigurând faptul că respectivele firme îndeplinesc:

- (a) cerințele care au un efect echivalent cu cerințele menționate la articolele 20 și 21;
- (b) cerințele de raportare care au un efect echivalent cu cerințele menționate la articolul 26, în cazul în care aceste informații nu pot fi obținute direct și în mod continuu printr-un memorandum de înțelegere cu autoritatea competentă din țara terță;
- (c) cerințele care au un efect echivalent cu cel al obligației de tranzacționare menționate la articolele 23 și 28, dacă este cazul.

Atunci când adoptă decizia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia ia în calcul dacă o țară terță este identificată ca fiind o jurisdicție fiscală necooperantă în temeiul politicii relevante a Uniunii sau ca fiind o țară terță cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849.

(1b) Cadrul prudențial, organizatoric și de conduită profesională al unei țări terțe poate fi considerat ca având efect echivalent dacă îndeplinește în totalitate următoarele condiții:

- (a) firmele care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în țara terță respectivă fac în permanență obiectul autorizării și al unei supravegheri și al unui control eficace al aplicării;

- (b) firmele care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în țara terță respectivă fac obiectul unor cerințe de capital suficiente și, în special, firmele care furnizează servicii sau desfășoară activitățile menționate la punctul 3 sau 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE fac obiectul unor cerințe de capital comparabile cu cele pe care le-ar aplica dacă ar fi stabilite în Uniune;
- (c) firmele care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în țara terță respectivă fac obiectul unor cerințe corespunzătoare aplicabile acționarilor și membrilor organelor de conducere ale acestora;
- (d) firmele care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții fac obiectul unor cerințe de conduită profesională și organizatorice adecvate;
- (e) transparența și integritatea pieței sunt garantate prin prevenirea abuzului de piață sub forma utilizării abuzive a informațiilor privilegiate și a manipulării pieței.

În scopul alineatului (1a) din prezentul articol, atunci când evaluează echivalența normelor unei țări terțe în ceea ce privește obligația de tranzacționare prevăzută la articolele 23 și 28, Comisia evaluează, de asemenea, dacă cadrul juridic al țării terțe prevede criterii pentru desemnarea locurilor de tranzacționare ca fiind eligibile pentru respectarea obligației de tranzacționare care au un efect similar cu cele prevăzute în prezentul regulament sau în Directiva 2014/65/UE.

- (*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).
- (**) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) mecanismul pentru schimbul de informații dintre ESMA și autoritățile competente ale țărilor terțe în cauză, inclusiv accesul la toate informațiile solicitate de ESMA referitoare la firmele din afara Uniunii autorizate în țările terțe și, dacă este cazul, modalitățile punerii în continuare de către ESMA a informațiilor respective la dispoziția autorităților competente ale statelor membre;”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) procedurile privind coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv investigațiile și inspecțiile la fața locului pe care ESMA le poate desfășura în cooperare cu autoritățile competente ale statelor membre în care firma dintr-o țară terță furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în conformitate cu articolul 46, dacă acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor ESMA sau ale autorităților competente în conformitate cu prezentul regulament, după informarea corespunzătoare în acest sens a autorității competente a țării terțe.”;

(iii) se adaugă următoarea literă:

„(d) procedurile privind o cerere de informații în temeiul articolului 46 alineatele (6a) și (6b) pe care ESMA o poate adresa unei firme dintr-o țară terță înregistrate în conformitate cu articolul 46 alineatul (2).”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(5) ESMA monitorizează evoluțiile în materie de reglementare și de supraveghere, evoluțiile practicilor de punere în aplicare și alte evoluții relevante ale pieței din țările terțe pentru care Comisia a adoptat decizii de echivalare în temeiul alineatului (1), pentru a verifica dacă condițiile pe baza cărora au fost luate deciziile respective sunt îndeplinite în continuare. ESMA transmite anual Comisiei un raport confidențial cuprinzând constatările sale. În cazul în care ESMA consideră acest lucru oportun, ESMA poate consulta ABE cu privire la raport.

Raportul reflectă, de asemenea, tendințele observate pe baza datelor colectate în conformitate cu articolul 46 alineatul (6a), în special în ceea ce privește firmele care furnizează servicii sau desfășoară activități menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE.

(6) Pe baza raportului menționat la alineatul (5), Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cel puțin o dată pe an. Raportul include o listă a deciziilor de echivalare luate sau retrase de Comisie în anul de raportare, precum și orice măsuri luate de ESMA în temeiul articolului 49 și furnizează motivele care au stat la baza deciziilor și măsurilor respective.

Raportul Comisiei include informații privind monitorizarea evoluțiilor în materie de reglementare și de supraveghere, a practicilor de punere în aplicare și a altor evoluții relevante ale pieței în țările terțe pentru care au fost adoptate decizii de echivalare. Raportul evaluează, de asemenea, modul în care a evoluat furnizarea transfrontalieră de servicii de investiții de către firme din țări terțe, în general, și, în special, în ceea ce privește serviciile și activitățile menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE. Raportul include, de asemenea, în timp util, informații privind evaluările de echivalență în curs de desfășurare pe care Comisia le întreprinde în legătură cu o țară terță.”

6. Articolul 49 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 49

Măsuri care trebuie luate de ESMA

(1) ESMA poate interzice sau poate restricționa temporar furnizarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții cu sau fără servicii auxiliare de către o firmă dintr-o țară terță, în conformitate cu articolul 46 alineatul (1), în cazul în care firma din țara terță nu a respectat o interdicție sau restricție impusă de ESMA sau ABE în conformitate cu articolele 40 și 41 sau de o autoritate competentă în conformitate cu articolul 42 sau nu a respectat o cerere din partea ESMA în conformitate cu articolul 46 alineatele (6a) și (6b) în timp util și într-o manieră corespunzătoare sau în cazul în care firma din țara terță nu cooperează în cadrul unei investigații sau al unei inspecții la fața locului efectuate în conformitate cu articolul 47 alineatul (2).

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), ESMA retrage înregistrarea unei firme dintr-o țară terță din registrul stabilit în conformitate cu articolul 48 în cazul în care ESMA a sesizat autoritatea competentă din țara terță, iar respectiva autoritate competentă nu a luat măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii sau buna funcționare a piețelor din Uniune sau nu a reușit să demonstreze că firma din țara terță îndeplinește cerințele care îi sunt aplicabile în țara terță respectivă sau condițiile în care a fost adoptată o decizie în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) și în cazul în care se aplică una dintre următoarele situații:

(a) ESMA are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, incluzând, dar fără a se limita la informațiile anuale furnizate în conformitate cu articolul 46 alineatul (6a), să considere că prin furnizarea de servicii de investiții și desfășurarea de activități de investiții în Uniune firma dintr-o țară terță acționează într-un mod care prejudiciază în mod evident interesele investitorilor ori buna funcționare a piețelor;

(b) ESMA are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, incluzând, dar fără a se limita la informațiile anuale furnizate în conformitate cu articolul 46 alineatul (6a), să considere că, prin furnizarea de servicii de investiții și desfășurarea de activități de investiții în Uniune, firma dintr-o țară terță a încălcat în mod grav dispozițiile care îi sunt aplicabile în țara terță respectivă și pe baza cărora Comisia a adoptat decizia în conformitate cu articolul 47 alineatul (1).

(3) ESMA informează în timp util autoritatea competentă din țara terță cu privire la intenția sa de a lua măsuri în conformitate cu alineatul (1) sau (2).

Pentru a decide măsurile adecvate care trebuie luate în conformitate cu prezentul articol, ESMA ține seama de natura și de gravitatea riscului pe care îl prezintă pentru investitori și de buna funcționare a piețelor din Uniune, având în vedere următoarele criterii:

(a) durata și frecvența riscului apărut;

(b) dacă riscul a evidențiat deficiențe grave sau sistemice în procedurile firmei din țara terță;

(c) dacă riscul a facilitat sau a dat naștere unor infracțiuni de natură financiară sau dacă acestea din urmă pot fi puse în alt mod pe seama riscului;

(d) dacă riscul a apărut cu intenție sau din neglijență.

ESMA informează fără întârziere Comisia și firma în cauză din țara terță cu privire la orice măsură adoptată în conformitate cu alineatul (1) sau (2) și publică decizia sa pe propriul site de internet.

Comisia evaluează în ce măsură condițiile în care a fost adoptată o decizie în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) persistă în ceea ce privește țara terță în cauză.”

7. La articolul 52 se adaugă următorul alineat:

„(13) Până la 31 decembrie 2020, ESMA evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din asumarea competențelor și atribuțiilor sale în conformitate cu articolul 64 din Regulamentul (UE) 2019/2033 și prezintă un raport cu privire la respectiva evaluare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.”

8. La articolul 54, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Firmele din țări terțe pot continua furnizarea de servicii și desfășurarea de activități în statele membre în conformitate cu regimurile naționale timp de trei ani de la adoptarea de către Comisie a unei decizii privind țara terță în cauză în conformitate cu articolul 47. Serviciile și activitățile care nu fac obiectul unei astfel de decizii pot fi furnizate în continuare în conformitate cu regimul național.”

Articolul 64

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 806/2014

La articolul 12a din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁸⁾, se adaugă următorul alineat:

„(3) În conformitate cu articolul 65 din Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului (*), trimiterile la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 din prezentul regulament în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii pe bază individuală ale firmelor de investiții menționate la articolul 2 litera (c) din prezentul regulament și care nu sunt firmele de investiții menționate la articolul 1 alineatul (2) sau alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 se interpretează după cum urmează:

- (a) trimiterile la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 referitoare la cerința privind rata fondurilor proprii totale din prezentul regulament constituie trimiteri la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033;
- (b) trimiterile la articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 referitoare la cuantumul total al expunerii la risc din prezentul regulament constituie trimiteri la cerința aplicabilă de la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033 înmulțită cu 12,5.

În conformitate cu articolul 65 din Directiva (UE) 2019/2033 a Parlamentului European și a Consiliului (**), trimiterile la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE din prezentul regulament referitoare la cerințele de fonduri proprii suplimentare aferente firmelor de investiții menționate la articolul 2 litera (c) din prezentul regulament și care nu sunt firme de investiții astfel cum sunt menționate la articolul 1 alineatul (2) sau (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 se interpretează ca trimiteri la articolul 40 din Directiva (UE) 2019/2033.

(*) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

(**) Directiva (UE) 2019/2033 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).”

PARTEA A ZECEA

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 65

Trimiteri la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în alte acte juridice ale Uniunii

În ceea ce privește cerințele prudențiale ale firmelor de investiții, trimiterile la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 din alte acte ale Uniunii se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

(28) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

*Articolul 66***Intrare în vigoare și data aplicării**

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Se aplică de la 26 iunie 2021.
- (3) În pofida alineatului (2):
 - (a) punctele 2 și 3 de la articolul 63 se aplică de la 26 martie 2020;
 - (b) punctul 30 de la articolul 62 se aplică de la 25 decembrie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 27 noiembrie 2019.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
T. TUPPURAINEN
